

ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เคพีเอ็น

ชมพูนุท ศิลวัฒนวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

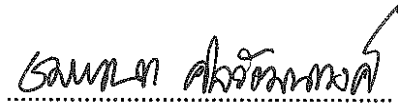
พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

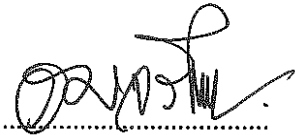
เรื่อง

ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เกพีเอ็น

นางสาวชมพูนุท ศิววัฒนวงศ์

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรณ จรรย์ยานนท์,

ปร.ค.(ดนตรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์,

ปร.ค.(ดนตรี)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ศาสตราจารย์พัชรีย์ เลิศฤทธิ,

พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

Lect. Kyle R. Fyr.

Ph.D.

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

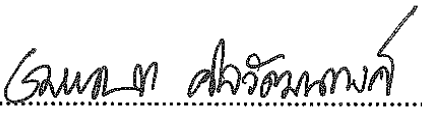
เรื่อง

ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เคพีเอ็น

ได้รับพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

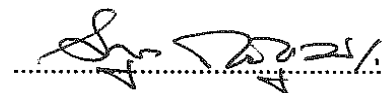
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ดนตรี)

วันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2558

นางสาวชมพูนุท สิลวันนางค์

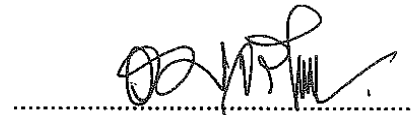
ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิบูลย์ ตระกูลชั้น,

D.A.

ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนรรฆ จรรย์ยานนท์,

ปร.ด.(ดนตรี)

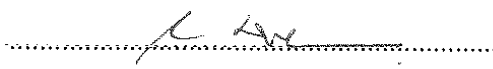
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์,

ปร.ด.(ดนตรี)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

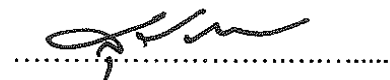

ศาสตราจารย์พัชรีย์ เลิศฤทธิ์,

พ.บ., Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

รองศาสตราจารย์สุกรี เจริญสุข,

กศ.บ., M.M.E., D.A.

คณบดี

วิทยาลัยดุริยางคศิลป์

มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

การจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องด้วยความช่วยเหลือจาก ผศ.ดร. อนรรฆ จรรย์านนท์ ประธานคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาของอาจารย์ให้คำปรึกษา ตลอดจนแนะนำปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และความเมตตาที่มีให้ต่อผู้วิจัยตลอดมา ผศ.ดร. ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมสำหรับคำปรึกษา จุดเริ่มต้นของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อาจารย์ให้คำปรึกษา สอนสั่งวิชาความรู้ที่มีคุณค่าแก่ผู้วิจัย และ ผศ.ดร.วิบูลย์ ตระกรฐ์นัฏ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล สำหรับวิชาความรู้ ตั้งแต่ผู้วิจัยเริ่มศึกษาวิชาการด้านดนตรี ตั้งแต่ระดับชั้นเตรียมอุดมดนตรี จนถึงปัจจุบัน และขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูล กล่าวคือ ผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ทุกคนที่สละเวลาอันมีค่าในการให้สัมภาษณ์ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้บรรลุผล

ขอกราบขอบพระคุณ นายสมชาย และนางสุดานี ศิลวัฒนวงศ์ ที่ให้การสนับสนุนต่อการเรียนดนตรีของลูกมาโดยตลอด สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณประโยชน์และความดีที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้แก่ ครูบาอาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์สารทวิชาความรู้ และความกตัญญูกตเวทีแด่บิดา มารดาผู้ให้กำเนิด

ชมพูนุท ศิลวัฒนวงศ์

ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เคพีเอ็น

THE NEED OF ADULT STUDENTS IN STUDYING PIANO : A CASE STUDY KPN MUSIC ACADEMY

ชมพูนุท ศิลวัฒน์วงศ์ 5438089 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อนรรฆ จรรย์ยานนท์, ประ.ด., ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, ประ.ด.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้วิธีการสัมภาษณ์ต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอายุระหว่าง 25–40 ปี ที่กำลังเรียนเปียโนอยู่ที่สถาบันดนตรี เคพีเอ็น เฉพาะสาขากรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 10 คน ต่อความต้องการในการเรียนเปียโนในต่าง ๆ

ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มาเรียนดนตรีด้วยความต้องการของตนเอง ส่วนหนึ่งเป็นความต้องการในอดีตที่สั่งสมมาจึงตัดสินใจเรียนเปียโน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนจะมีความรู้สึกรักดีต่อเปียโน มีความชื่นชอบในเสียงและลักษณะท่าทางในการเล่นของเปียโน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนไม่เคยแสดงดนตรีส่วนใหญ่มีกิจกรรมด้านการฟังเพลง มีความชื่นชอบในบทเพลงที่หลากหลายตามรสนิยมของแต่ละบุคคล ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนให้ความสำคัญต่อครูผู้สอนมาก มีความต้องการครูผู้สอนที่สอนตรงความต้องการสอนเข้าใจง่าย เข้าใจผู้เรียน แบบเรียนที่นำมาใช้สอนเป็นที่พึงพอใจแต่มีความต้องการเรียนบทเพลงที่คุ้นหูและเป็นที่รู้จักเพิ่มเติม ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความเชื่อถือต่อสถาบันและเลือกสาขาที่ตนเองมีความสะดวกที่สุดในการเดินทาง ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนไม่ได้กำหนดระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และไม่มีเป้าหมายในการเรียนแต่มาเรียนเพื่อสรรหาความสุข ความพึงพอใจ สร้างสมาธิ ผีอกสมอง เพลิดเพลิน คลายเครียด และสร้างประโยชน์ให้กับตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับและในบางคนสามารถประยุกต์ใช้กับบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ จากการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่พบว่าทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน อุปสรรค ปัญหาและความต้องการเพิ่มเติมได้แก่ เรื่องความต้องการในบทเพลงนอกแบบเรียนเพิ่มเติม เวลา การฝึกซ้อม เรื่องกายภาพ และปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับดนตรี งานวิจัยนี้ได้มีข้อเสนอแนะว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต้องการมาเรียนด้วยความต้องการของตนเองด้วยสาเหตุที่ต่างกัน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ซึ่งให้ความสำคัญกับเรื่องของครูผู้สอนมาก ครูผู้สอนควรเข้าใจและตอบสนองผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีความต้องการ รสนิยม ในการเรียนเปียโนที่แตกต่างกัน ครูควรสร้างแผนการเรียนร่วมกันกับผู้เรียน มีการศึกษาวิเคราะห์แบบเรียนและบทเพลงที่หลากหลาย ให้ความสำคัญต่อความรู้พื้นฐานเพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนได้ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ความต้องการในการเรียนเปียโน / ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

**THE NEED OF ADULT STUDENTS IN STUDYING PIANO : A CASE STUDY
KPN MUSIC ACADEMY****CHOMPOONUT SILAWATANAWONGSE 5438089 MSMS/M****M.A.(MUSIC)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: ANAK CHARANYANANDA, Ph.D.,
SAKCHAI HIRUNRUK, Ph.D.****ABSTRACT**

This research have its purpose to study the adult's need for studying piano. The study is a Qualitative Research that used interviewing in gathering data method with adult students from the age range of 25-40 who are now studying piano at the KPN institute particularly in Bangkok and its region. With 10 students participated in the research for study the need of learning piano in different styles.

The result of the study shown that the adult students are studying music from their own need. Partly are from their interest in learning piano from the past. Which resulted in the student positive feeling toward piano, adore in its sound and the playing posture. All of participate students have never performed a music concert before. Most of them were only listening to the music. Which individually go for their own favor styles. All of the adult students are very concern about their teacher. They are looking forward to find the right person who can teach them what they expected, easy teaching method and understanding student with preferred lesson books. But they also expected to learn the songs that they are familiar with. The adult students are feeling trusted toward the institute they applied for. They will also choose the branch that is easy for their transportation. All of the students never plan to achieve the training part. They also did not have their study goal but to study for their own amusement, pleasure, meditation practicing, and relaxation and to create benefit for both themselves and the others. All of the participants have developed their skill progressively and some are able to apply the skill they learned for the songs they like. From the way the adult students learn could show that everyone are very pleasant with their classes, learning challenges and additional lesson problem, for example, the need to learn more songs out of the lesson, time, training part, physical and general problem in learning music. In conclusion, this research have suggested that the adult students decided to study piano for their own need with different reasons. The students are quite focused about on their teacher. Therefore the teacher should get a good understanding and responding to their students whom got different need and taste in study piano. The teacher should also collaborate with their students in creating lesson plans with analyzing the lesson books and the other songs out of it. They also have to concern about the basic knowledge for creating more efficient classes.

KEY WORDS: NEED TO STUDY PIANO / ADULT PIANO STUDENT**108 pages**

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญแผนภูมิ	ณ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของวัยรุ่น	7
2.2 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่างในวัยรุ่น	14
2.3 ประโยชน์ของการเรียนดนตรีในวัยรุ่น	17
2.4 ทฤษฎีความต้องการ	19
2.5 วิธีการสอนหลักสูตรและหนังสือที่ใช้ในการสอนเปียโนผู้เรียน วัยรุ่น	24
2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	31
3.1 ผู้ให้ข้อมูล	31
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและเก็บข้อมูล	31
3.3 การเก็บข้อมูล	32
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	33
3.5 การนำเสนอข้อมูล	34
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	35
4.1. สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่ การจะบรรลุผล	36
4.2. ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน	38
4.3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม	40
4.4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ	44
4.5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ	46
4.6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน	49
4.7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน	52
4.8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย	54
4.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและ พัฒนาการในการเล่นเปียโน	56
4.10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน	58
4.11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	62
5.1 สรุปผล	63
5.2 อภิปรายผล	67

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทสรุปแบบสมบูรณภาษาไทย	85
บทสรุปแบบสมบูรณภาษาอังกฤษ	93
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	104
ประวัติผู้วิจัย	108

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	สรุปประเด็น สาเหตุ และแรงบันดาลใจที่เลือกเรียนเปียโน	38
4.2	สรุปตารางกิจกรรมทางดนตรีของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่	43
4.3	สรุปความรู้สึกละความเหมาะสมที่มีต่อแบบเรียนและบทเพลงใน แบบเรียนที่ได้ใช้เรียน	52

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

6

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

ในปัจจุบันนักเรียนที่มีความสนใจต่อการเรียนวิชาดนตรีมีจำนวนมากขึ้นส่งผลให้นักเรียนเปียโนที่หลากหลายทั้งด้านประเภทของสไตล์ดนตรีและช่วงอายุ ซึ่งเมื่อพูดถึงการเรียนดนตรีในอดีต คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการเรียนดนตรีที่มีอยู่เฉพาะผู้เรียนวัยเด็ก แต่ด้วยระยะเวลาและค่านิยมที่เปลี่ยนไปจึงทำให้ปัจจุบันมีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพิ่มขึ้น

พบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา และญี่ปุ่นมีผู้สูงวัยจำนวนมากหันมาสนใจเรียนดนตรีเป็นอย่างมากและเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับแรก คือ เปียโน (ภาวไล ดันจันท์พงศ์ และชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา 2552: 37) ทั้งนี้วิชาดนตรีนั้นมีมากมายหลากหลายเครื่องมือให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้เลือกเรียนตามความสนใจ เช่น วิชาขับร้อง วิชากีตาร์ วิชาไวโอลิน เป็นต้น วิชาเปียโนเป็นอีกวิชาหนึ่งที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้ความสนใจเลือกเรียนเป็นลำดับต้นๆ อาจเพราะวิชาเปียโนเป็นวิชาที่ใช้นิ้วมือทั้งสองข้าง ทำให้ผู้เรียนต้องแยกแยะประสาทของนิ้วมือทั้งสองข้างจากมือทั้งสองมือซ้ายและขวา รวมทั้งการใช้เท้าในการเหยียบคันเหยียบ (Pedal) เปียโนจึงเป็นเครื่องดนตรีที่สามารถสร้างเสียงประสานที่ไพเราะ

สำหรับการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จำเป็นต้องใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่แตกต่างจากผู้เรียนในวัยเด็กอย่างมาก ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อความต้องการของผู้เรียนว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความต้องการอะไรในการเลือกเรียนวิชาเปียโน

เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นได้ทั้งทำนองและเสียงประสานได้ในเวลาเดียวกัน มีบทเพลงให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลาย มีท่วงทำนองและวิธีการเล่นที่ไม่ยากต่อการปฏิบัติ สามารถเล่นร่วมกับการผสมวงดนตรีได้ทุกชนิด เปียโนจึงเป็นเครื่องดนตรีที่เหมาะสมในทุกโอกาสการเรียน เปียโนยังมีส่วนช่วยในการบำบัดอาการปวดตามข้อและนิ้วอย่างได้ผล ช่วยให้การทาบนิ้วระหว่างนิ้วมือ มือ และเท้าได้ทำงานไปพร้อม ๆ กัน (ภาวไล ดันจันท์พงศ์ และชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา 2552: 37-39)

จรงค์ พุกกะณนธ์ (2542: คำนำ) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนเปียโนไว้ว่า ปัจจุบันเครื่องดนตรีประเภทเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันเป็นอย่างดี เป็นเครื่องดนตรีที่

สร้างความบันเทิง และยังสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เล่นและผู้ฟัง สามารถเล่นได้ในหลายหลายโอกาส เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ซึ่ง นกนัท จันทรรักษ์กุล (2537: 26) ได้กล่าวถึงเครื่องดนตรีประเภทเปียโนไว้ว่า เป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมสูงสุดในการเรียนดนตรีทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากการเรียนเปียโนเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดวินัยต่อการเรียนและการฝึกซ้อม พัฒนาทักษะด้านความจำและช่วยเพิ่มสมาธิ ทำให้จิตใจอ่อนโยนและรู้สึกผ่อนคลาย เพิ่มระดับความมั่นใจในตนเอง และยังสามารถเพิ่มทักษะทางร่างกาย ส่งผลต่อการทำงานของอวัยวะต่างๆ การเล่นเปียโนเป็นการถ่ายทอดความรู้สึกลงสู่บทเพลง เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่สร้างเสียงได้ไพเราะ โดยสามารถบรรเลงได้ทั้งแบบบรรเลงเดี่ยวและบรรเลงเป็นวงร่วมกับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ก็ได้ ปัจจุบันมีบทเพลงที่แต่งขึ้นสำหรับเปียโนโดยเฉพาะเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลให้มีผู้สนใจเรียนเปียโนมากขึ้น

เนื่องจากการสอนเปียโนทั้งในอดีตและในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การเรียนดนตรีของผู้เรียนในวันเด็กมากกว่าในวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในวิธีการสอนในผู้เรียนวัยเด็กมากกว่า ซึ่งวิธีการสอนนั้นย่อมแตกต่างจากผู้เรียนวัยเด็กเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์และความเข้าใจในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนบางท่านก็นำเอาแบบเรียนของผู้เรียนวัยเด็กมาใช้จึงส่งผลให้เกิดผลเสียและความล้มเหลวในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ นอกจากนั้นในผู้เรียนวัยเด็กนั้นส่วนใหญ่มาเรียนเปียโนเพราะการตัดสินใจของผู้ปกครองอาจร่วมด้วยกับความต้องการของผู้เรียนวัยเด็กเองหรืออาจมาจากการถูกบังคับ ต่างจากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีวุฒิแล้ว รู้จักความต้องการของตนเองและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จึงตัดสินใจมาเรียนเปียโนด้วยความต้องการของตนเอง

วัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่ทำอะไรตามความต้องการของตนเองและเป็นตัวของตนเอง เมื่อผู้ใหญ่มีความพร้อมทางด้านต่าง ๆ แล้วมักจะมีกิจกรรมที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับตนเองโดยกิจกรรมทางด้านศิลปะ ที่นิยมได้แก่ การสะสมผลงานด้านศิลปะ และการศึกษาเรียนรู้ด้านดนตรี เป็นต้น วัยผู้ใหญ่สนใจมาเรียนดนตรีด้วยวัตถุประสงค์หลักที่คล้ายกัน คือ มีความอยากรู้ อยากเห็นในศิลปะด้านดนตรี โดยมีความต้องการที่จะเล่นเครื่องดนตรีที่ตนเองชื่นชอบให้ได้ แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของแต่ละบุคคลย่อมที่จะแตกต่างกันออกไป (ณรุทธ์ สุทธจิตต์ 2541: 57) ซึ่งสอดคล้องกันกับ สมคิด อิศระวัฒน์ (2543: 23-25) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ สิ่งแรกที่คุณครูควรรู้คือ บุคคลที่สอนคือใคร มีลักษณะอย่างไร การรู้จักผู้เรียนจะช่วยให้การสอนได้ผลมากขึ้น และได้กล่าวถึงลักษณะของผู้ใหญ่ไว้ว่าเป็นวัยมีความพร้อมที่จะเรียนมากกว่าวัยเด็ก เนื่องจากผู้ใหญ่มีความต้องการที่จะเรียนและไม่ได้ถูกบีบบังคับให้เรียน ผู้ใหญ่จะมองเห็นว่าสิ่งที่เรียนจำเป็นและเป็นสิ่งที่ประโยชน์

ครูผู้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จึงควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งความต้องการและเป้าหมายของการเรียนเปียโนนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถเข้าใจในตัวผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนเพราะความต้องการและเป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนสามารถกำหนดแนวทางของการเรียนการสอนและสามารถพัฒนาแผนการสอนให้เหมาะสมต่อผู้เรียนวัยนี้

สิ่งแรกที่ครูผู้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ควรทำความเข้าใจ คือ การค้นพบว่าวัตถุประสงค์ใดคือวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการเรียนดนตรีของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่แต่ละคน เพื่อครูผู้สอนจะได้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมต่อไป ครูผู้สอนควรปรึกษารื้อกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อให้ได้ข้อสรุปเบื้องต้นว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต้องการอะไรบ้างในการเรียน โดยครูผู้สอนควรที่จะให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องความเป็นไปได้ในความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อกำหนดการเรียนการสอนและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ (ณรุทธ์ สุทธจิตต์ 2541: 57)

ผู้ทำการวิจัยจึงได้เห็นว่าความต้องการที่จะตัดสินใจมาเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความสำคัญต่อการสอน วิธีการสอน รูปแบบการสอนทั้งในชั่วโมงเรียนและตลอดระยะเวลาที่ใช้ในการสอนที่สำคัญเมื่อครูผู้สอนทราบถึงความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จะทำให้ครูมีความเข้าใจผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มากขึ้น ซึ่งงานวิจัยนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนเปียโนและเครื่องดนตรีอื่นๆ ที่ต้องการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และสามารถนำไปพัฒนาและปรับใช้ต่อวิธีการสอนของตนเองได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ได้ทราบถึงความต้องการในเป้าหมายของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ว่าในการเรียนเปียโนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความต้องการอะไรบ้างเมื่อได้ตัดสินใจมาเรียนเปียโน

1.3.2 เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครูสอนเปียโนที่ได้มีโอกาสสอนนักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีความต้องการที่แตกต่างจากนักเรียนวัยเด็กโดยทั่วไป

1.3.3 ผลของงานวิจัยเป็นข้อมูลเพื่อการแนะแนวแนวทางในการสอนเปียโนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่และเป็นแนวทางสำหรับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ที่ได้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 การวิจัยเป็นงานวิจัยในเชิงคุณภาพ ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยตรงที่กำลังศึกษาวิชาเปียโนอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 10 คน ที่ได้ศึกษาอยู่ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

1.4.2 ศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.4.2.1 จุดประสงค์ความต้องการในการเรียนและความรู้สึกที่มีต่อเปียโน

1.4.2.2 ความต้องการในเป้าหมายของการเรียนและความต้องการในการเรียนการสอน เช่น แนวเพลง บทเพลงแบบเรียน ครูผู้สอน และสถาบันที่เรียน เป็นต้น

1.4.2.3 ระยะเวลาที่ต้องการใช้เพื่อที่จะบรรลุความต้องการในเป้าหมายของการเรียนเปียโน

1.4.2.4 ประโยชน์และอุปสรรคหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

นอกจากประเด็นดังกล่าวแล้ว อาจมีการเพิ่มเติมประเด็นอื่นๆที่พบได้จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ และอาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมของข้อมูลที่ได้มา

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษางานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อทราบถึงความต้องการในผู้เรียนเฉพาะวัยผู้ใหญ่ ตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปี ที่ได้ทำการเรียนเปียโนอยู่ในปัจจุบันที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นในเขตกรุงเทพและปริมณฑล โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นคือ

1.5.1 ข้อมูลที่เก็บรวบรวมเป็นข้อมูลจากการสัมภาษณ์

1.5.2 บุคคลผู้ให้ข้อมูลเป็นบุคคลทั่วไปวัยผู้ใหญ่ที่สนใจการเรียนเปียโนและไม่จำกัดเพศ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

- ความต้องการ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2546: 436) ได้ให้ความหมายของคำว่า ต้องการ ไว้ว่า อยากได้ ใครได้ ประสงค์จะได้ ดังนั้น มนุษย์มีความต้องการและจะต้องการที่จะตอบ สนองต่อความต้องการนั้น ๆ ให้สำเร็จ ความต้องการนั้นเป็นสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นโดยเกิด

ภายในของตัวแต่ละบุคคล โดยอาจเกิดความต้องการจากภายในร่างกายหรือจิตใจของตนเอง หรืออาจเกิดความต้องการจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็เป็นได้

- **ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่** หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนเปียโนอยู่ในปัจจุบันและอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปี

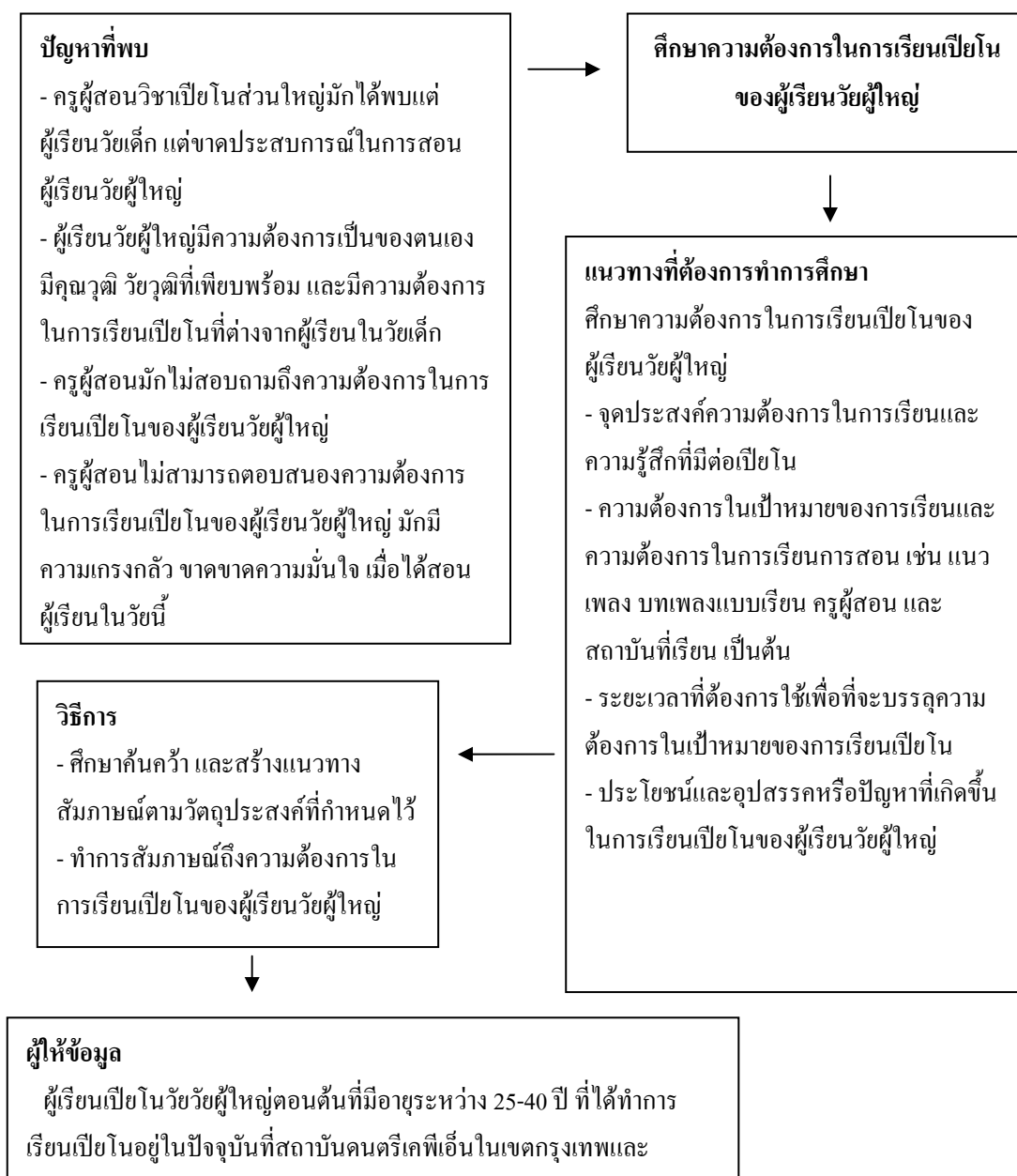
- **จุดประสงค์ความต้องการ** (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542: 317) ได้ให้ความหมายไว้คำว่า จุดประสงค์ไว้ ดังนี้ ผลที่ประสงค์ให้บรรลุ ดังนั้น จุดประสงค์ความต้องการ หมายถึง วัตถุประสงค์ใดอะไรคือความต้องการให้มาเริ่มเรียนเปียโนเพื่อให้บรรลุต่อผลของเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

- **ความต้องการในเป้าหมายของการเรียน** (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2542: 713) ได้ให้ความหมายไว้คำว่า เป้าหมาย ไว้ ดังนี้ ความมุ่งหมายเจาะจงให้ได้ตามเจตนา ดังนั้น ความต้องการในเป้าหมายของการเรียน หมายถึง จุดประสงค์ความมุ่งหมายที่ต้องการที่จะทำได้ในการเรียนเปียโน

- **ระยะเวลาที่ต้องการใช้** หมายถึง ระยะเวลาในการเรียนเปียโนว่ามีความยาวนานแค่ไหน ที่ต้องการใช้ในการเรียนเปียโนเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในการเรียน

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เคพีเอ็น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ ดังนี้

แผนภูมิ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ความต้องการในเป้าหมายการเรียนรู้เป็โนของผู้เรียนเป็โนวัยผู้ใหญ่ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของวัยผู้ใหญ่
- 2.2 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่างในวัยผู้ใหญ่
 - 2.2.1 ผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคล
 - 2.2.2 ผลประโยชน์ทางด้านจากทักษะ
 - 2.2.3 ผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรมและสังคม
- 2.3 ประโยชน์ของการเรียนดนตรีในวัยผู้ใหญ่
- 2.4 ทฤษฎีความต้องการ
- 2.5 วิธีการสอนหลักสูตรและหนังสือที่ใช้ในการสอนเป็โนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่
- 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของวัยผู้ใหญ่

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553: 414-416) ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัยโดยในบทที่ 8 ได้กล่าวถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้นไว้ว่า มนุษย์เมื่อสิ้นสุดชีวิตวัยรุ่นไปจะกลายเป็นช่วงเวลาของชีวิตวัยผู้ใหญ่จนสิ้นอายุ โดยได้แบ่งช่วงวัยผู้ใหญ่ออกเป็น 3 ช่วงคือ

1. ระยะวัยผู้ใหญ่ตอนต้น คือ บุคคลอายุประมาณ 20-25 ปี ถึง 40 ปี เป็นระยะที่พัฒนาการทางร่างกายเจริญอย่างเต็มที่และเป็นระยะที่ทดลองหาแนวทางชีวิตที่ตนเองต้องการและพอใจ มักเรียกระยะนี้ว่าระยะสำรวจ
2. ระยะวัยกลางคน คือ บุคคลอายุ 40-65 ปี เป็นระยะที่ชีวิตเริ่มมีแบบแผน ส่วนใหญ่จะประสบความสำเร็จในชีวิตด้านการงาน
3. ระยะวัยสูงอายุ คือบุคคลที่อายุ 60-65 ปีขึ้นไป วัยนี้จะเริ่มมีความเสื่อมถอยทั้งของร่างกาย ทางสังคม และด้านจิตใจ

การปรับตัวของบุคคลวัยผู้ใหญ่ทั่วไป พัฒนาการในวัยผู้ใหญ่จะเปลี่ยนแปลงโดยแปรผันกับภาระในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจจะแก้ไข ซ่อมแซมและพัฒนาการในสิ่งที่ยังไม่สมบูรณ์ การปรับตัวเปลี่ยนแปลงจะส่งผลต่อสภาพสังคม สภาพอารมณ์ และบุคลิกภาพ การปรับตัวและเปลี่ยนแปลงที่ถูกต้องจะนำไปสู่ความสุข ความสำเร็จ ความมั่นคงทางอารมณ์ ความมั่นใจและความภูมิใจในตนเอง

ลักษณะทั่วไปของคนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีพัฒนาการที่น่าสนใจได้แก่ การประกอบอาชีพ การเลือกและปรับตัวในชีวิตคู่ครองโดยในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นเป็นระยะที่มีความเจริญเติบโตด้านสติปัญญา และพัฒนาการทางกาย เต็มที่และสมบูรณ์ จะควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น มีความแน่ใจและมั่นคงในด้านจิตใจ

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553: 445-450) ได้เสนอว่าพัฒนาการด้านสติปัญญาในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะขยายแนวความคิด สามารถคิดได้ลึกมากขึ้น และมีความสามารถของสมองเจริญมากที่สุด การเรียนรู้ศิลปวิทยาในแขนงต่างๆจะทำได้เป็นอย่างดีถ้าบุคคลนั้นตั้งใจจริงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ามีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี รวมถึงโอกาสที่จะได้เรียนรู้และการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ

ความต้องการพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่สำคัญของวัยผู้ใหญ่ตอนต้นคือความต้องการเข้าใจตนเองโดยที่ความต้องการนี้อาจมีอยู่ตั้งแต่ระยะวัยเด็ก เหตุการณ์ต่าง ๆ จะช่วยให้วัยผู้ใหญ่แสวงหาตนเองและมีความเข้าใจในตนเองมากขึ้น จะทำให้มองเห็นว่าตนเองมีความต้องการอะไรในชีวิต

โดยสรุประยะวัยผู้ใหญ่เป็นระยะที่พัฒนาทางกายสมบูรณ์เต็มที่ เริ่มชีวิตผู้ใหญ่ในระยะสำรวจ ลักษณะเด่นสำคัญคือ พัฒนาการด้านสติปัญญาสูงสุดสามารถศึกษาเล่าเรียนในวิทยาการต่าง ๆ ได้ในทุก ๆ สาขา ตามแต่ความถนัดเฉพาะของแต่ละบุคคล

สมคิด อิศระวัฒน์ (2543: 23-25) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสอน สิ่งแรกที่คุณสอนควรรู้คือบุคคลที่สอนคือใคร มีลักษณะอย่างไร การรู้จักผู้เรียนจะช่วยให้การสอนได้ผลมากขึ้น ในหนังสือได้อธิบายความหมายของคำว่าผู้ใหญ่ไว้แตกต่างกัน แต่สามารถสรุปความหมายของผู้ใหญ่ได้ดังนี้ บุคคลที่รับผิดชอบชีวิตของตนเองมีประสบการณ์ มีอิสระ มีความคิด มีความต้องการเป้าหมายและค่านิยมที่แตกต่างกัน โดย สมคิด อิศระวัฒน์ ได้ให้ลักษณะของผู้ใหญ่แยกตามหัวข้อ ดังนี้ 1) ความคิดรอบคอบเกี่ยวกับตนเอง มีความคิดเป็นตัวของตนเอง ชื่นชอบตนเองได้ 2) ประสบการณ์ วัยผู้ใหญ่จะมีประสบการณ์มากกว่าวัยเด็ก เนื่องจากผ่านสิ่งต่าง ๆ มาก 3) ความพร้อมที่จะเรียนวัยผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียนมากกว่าวัยเด็ก เนื่องจากผู้ใหญ่มีความต้องการเรียน เห็นว่าสิ่งที่เรียนจำเป็น มีประโยชน์ หรือแก้ไขปัญหาของตนเอง 4) ทักษะเกี่ยวกับเวลาและเป้าหมายการเรียนรู้ ผู้ใหญ่มักคิดว่าตนเองมีเวลาเหลือไม่มาก เป้าหมายของการเรียนจึงเป็นสิ่งที่นำไปใช้ มีประโยชน์ หรือแก้ไขปัญหาของตนเองได้

ศศิวรรณ พัทสนเอี่ยม และณิรนา วรโธสง (2555: 44-77) ได้ให้ความหมายของวัยผู้ใหญ่ไว้ว่า วัยผู้ใหญ่ หมายถึง บุคคลที่มีอายุอยู่ระหว่าง 21-59 ปี สามารถแบ่งช่วงอายุออกได้เป็น 2 ช่วง คือ วัยผู้ใหญ่ตอนต้น ที่มีอายุระหว่าง 21-40 ปี และวัยผู้ใหญ่กลางคนที่มีอายุระหว่าง 41-59 ปี บุคคลในวัยผู้ใหญ่จะมีการพัฒนาการที่เจริญเติบโตสมบูรณ์การเปลี่ยนแปลงทางและพัฒนาการทางด้านต่างๆในวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ได้แก่ มีพัฒนาการทางร่างกายและความสามารถทางด้านสติปัญญาอย่างสมบูรณ์เต็มที่ มีประสิทธิภาพสูงสุดในการทำงาน และมีการรับรู้ต่าง ๆ ที่ดีมาก วัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะมีความคิดสามารถควบคุมตัวเองได้ดี มีเหตุผล และมีภาวะทางอารมณ์ที่มั่นคง สามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานได้อย่างดี และสามารถร่วมงานเป็นหมู่คณะได้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 52-57) ได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องดนตรีกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เอาไว้ ณรุทธ์ สุทธจิตต์ กล่าวว่า เรื่องพัฒนาการเรียนรู้วัยผู้ใหญ่เป็นเรื่องที่สำคัญและเป็นความเข้าใจพื้นฐานที่ช่วยให้การสอนดนตรีประสบความสำเร็จ จึงได้ดัดแปลงทฤษฎีขั้นพัฒนาการเรียนรู้ผสมผสานระหว่างอีริกสัน (Erikson, 1950) และกรูเอน (Gruen, 1964) มาเป็นพฤติกรรมของผู้ใหญ่ไว้ 8 ขั้นตอนดังนี้

1. ความไว้วางใจหรือความไม่ไว้วางใจ ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะไว้วางใจในตนเอง และคนรอบ ๆ ข้าง ต่างจากผู้ที่ไม่ประสบความสำเร็จในขั้นนี้จะไม่ไว้วางใจในตนเอง คนรอบข้างทำให้ตนลำบากหรือประสบปัญหา
2. เป็นตัวของตัวเองหรือละอายความสงสัย ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะเป็นตัวของตัวเอง กล้าคิดและตัดสินใจตามความเชื่อหรือค่านิยมของตนเอง ผู้ที่ไม่สำเร็จขั้นนี้จะสงสัยในความรู้สึกหรือการกระทำของตนเอง มักให้ความสำคัญต่อคำพูดของคนรอบข้าง
3. ริเริ่มสร้างสรรค์หรือรู้สึกผิดหวัง ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะชอบที่จะมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้นำ วางแผนและกฎเกณฑ์ได้อย่างเป็นระบบ ส่วนผู้ที่ไม่สำเร็จขั้นนี้จะไม่ให้ความสำคัญกับความสำเร็จและความก้าวหน้าในเรื่องงาน
4. ผลิตผลงานหรือเฉื่อยชา ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะสร้างงานต่างๆด้วยความตั้งใจ พยายามที่จะเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ของตนเองเสมอ และภาคภูมิใจต่อผลงานของตนเอง ส่วนผู้ที่ไม่สำเร็จขั้นนี้ทำอะไรไม่สำเร็จ ไม่สนใจต่อผลงานของตนเอง ทำงานกลางคัน รู้สึกว่าตนเองทำไมไม่สามารถทำให้สำเร็จ
5. เอกลักษ์ณ์ของตนเองหรือความสับสนในบทบาท ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะเข้าใจบทบาททางสังคม จะปฏิบัติตนเหมาะสม ยอมรับอดีต ปัจจุบัน และมุ่งปรับปรุงบทบาทในอนาคต ส่วนผู้ที่ไม่สำเร็จขั้นนี้จะไม่พอใจต่อบทบาทของตน ไม่มีจุดมุ่งหมายหรือหลักการใด ๆ ต่องานและการใช้ชีวิต

6. ความใกล้ชิดหรือการแยกตนเอง ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะมีความใกล้ชิดครอบครัว เพื่อน ถ้อยทีถ้อยอาศัย แสดงความคิดให้ผู้อื่นได้รับรู้ ส่วนผู้ที่ล้มไม่สำเร็จขั้นนี้ จะใช้ชีวิตแยกออกจากผู้คน เลี่ยงการใกล้ชิดและไม่ยอมระบายความรู้สึกต่อคนอื่น ๆ

7. คิดก้าวไกลหรือเฉยชา ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะมีความคิดก้าวไกล สามารถปรับตนเองให้เข้ากับสถานการณ์ ทุม่เตื่องาน มีความหวังต่อความเจริญก้าวหน้าของตน และต่อสังคม ส่วนผู้ที่ไม่สำเร็จขั้นนี้จะเป็นผู้ทำงานไปวัน ๆ สนใจแต่เรื่องไม่จำเป็น

8. ประสบความสำเร็จหรือสิ้นหวัง ผู้ที่สำเร็จขั้นนี้จะมีความพอใจ มีความสุขต่อความสำเร็จที่ได้จากความสามารถในงานและมีความรับผิดชอบในชีวิต ส่วนผู้ที่ไม่สำเร็จขั้นนี้จะไม่มีความสุข หดหู่ ไม่พอใจ คิดเปลี่ยนแปลงในงานและชีวิต ไม่ยอมปรับปรุงกัน กลัวอนาคต คิดแต่เรื่องราวในอดีต

วัยผู้ใหญ่จะมีพัฒนาการด้านปัญญาและร่างกายในระดับเจริญเต็มที่ แต่พัฒนาการด้านปัญญาและความคิด พัฒนามตามประสบการณ์ชีวิต ส่วนพัฒนาการทางร่างกายจะค่อย ๆ ร่วงโรยไปตามเวลา วัยผู้ใหญ่มีความเป็นตัวของตัวเอง และทำตามความต้องการของตนเอง เช่น การดำเนินชีวิต การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ เป็นต้น วัยผู้ใหญ่ที่มีความเพียบพร้อมด้านต่าง ๆ แล้วมักจะหากิจกรรมที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับตนเอง เช่น การออกกำลังกาย พัฒนาตนตามเทคโนโลยี และกิจกรรมทางด้านศิลปะต่าง ๆ เช่น การวาดรูป การเรียนรู้เรื่องดนตรี การเรียนดนตรีในเครื่องดนตรีที่ตนเองชื่นชอบ เป็นต้น

กอร์ดอน, สมิท และอัสซ์เลอร์ (Gordon, Smith and Uszler 2002: 55-63) ครูที่สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ควรมีความอดทนและตั้งใจในการสอนนักเรียนวัยนี้ที่มีจุดประสงค์และความต้องการเรียนเปียโนที่หลากหลาย การแบ่งกลุ่มนักเรียนวัยใหญ่นั้นมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากได้แก่

- วัยรุ่น
- นักเรียนระดับมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้เรียนเอกดนตรี (อายุระหว่าง 18-24 ปี)
- นักเรียนระดับมหาวิทยาลัยที่เรียนเอกดนตรีแต่ไม่ได้เรียนเอกเปียโน (อายุระหว่าง 18-24 ปี)
- นักเรียนวันผู้ใหญ่ทั่วไปที่เรียนเพื่อความเพลิดเพลิน (อายุ 25 ปีขึ้นไป)
- นักเรียนวัยเกษียณ (อายุ 60 ปีขึ้นไป)

มีหนังสือและแบบเรียนที่หลากหลายที่จัดพิมพ์เพื่อให้นักเรียนวัยผู้ใหญ่โดยเฉพาะ ครูผู้สอนควรเลือกแบบเรียนและบทเพลงที่เหมาะสมตามความต้องการของนักเรียนในแต่ละบุคคล (Gordon, Smith and Uszler 2002: 55-56)

นักเรียนวัยผู้ใหญ่ก็เหมือนกับนักเรียนวัยเด็กที่สามารถเก็บสะสมความรู้และประสบการณ์ รวมถึงนำเอาความคิดมาประยุกต์ใช้และพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ทักษะต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และถูกแสดงออกมาด้วยการสื่อสารจากครูผู้สอนสู่นักเรียนโดยการใช้คำพูด นักเรียนจะประเมินและวิเคราะห์คำพูดเหล่านั้นเพื่อนำมาพัฒนาทักษะของตนเอง ผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่นี้มีการทำงานเกือบทุกวัน ดังนั้น ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อาจกลายมาเป็นผู้เริ่มหัดสิ่งใหม่ ๆ จึงอาจรู้สึกไม่ชอบในช่วงเริ่มต้น โดยผู้เรียนจำเป็นต้องยอมรับความจริงต่อการเริ่มต้นการเรียนรู้เรื่องใหม่ให้ได้

โดยทั่วไปการสอนผู้เรียนระดับผู้ใหญ่ด้วยการพูดจะเป็นการพูดในสิ่งที่นักเรียนไม่เคยรับรู้มาก่อน อาจเป็นผลดีถ้ามีการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่นี้ให้มีความรู้ด้านการดนตรี เพื่อการประยุกต์ใช้กับคอร์สในบทเพลงทั่วไป โดยนักเรียนผู้ใหญ่ทั่วไปควรมีความรู้เบื้องต้นก่อน

การเรียนและการฝึกซ้อมที่ไม่ถูกวิธี อาจทำให้เกิดการใช้เวลาไปอย่างสูญเปล่า ไม่ประสบความสำเร็จและอาจทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อาจถูกกระตุ้นจากครูผู้สอนที่อาจพบว่านักเรียนวัยนี้ก็สามารถเล่นเพลงแบบดนตรีได้ด้วยเช่นเดียวกัน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นของการเรียนอาจมีการใช้วิธีท่องจำ แต่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่โดยทั่วไปชอบที่จะใช้วิธีอ่านโน้ตและทิศทางเพราะมีความมั่นใจมากกว่าวิธีการท่องจำ อย่างไรก็ตามการเรียนแบบท่องจำนั้นค่อนข้างจะเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องเท่าที่ควร

ผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ต่าง ๆ ได้ดี แต่อาจจะมีบางส่วนเท่านั้นที่มีอุปสรรค ครูผู้สอนควรจัดหาหรือส่งเสริมประสบการณ์จากการเรียนรู้ทักษะเหล่านั้นเพื่อการแก้ไขอุปสรรคในการเรียน รวมถึงการสร้างลักษณะการเล่นและการฟังอย่างถูกต้องให้เป็นกิจวัตร (Gordon, Smith and Uszler 2002: 57-59)

ผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่ทั้งผู้ใหญ่ตอนต้นและผู้ใหญ่โดยทั่วไปได้หากมีความต้องการที่จะเรียนเปียโน ผู้เรียนอาจจะมีทั้งความรู้สึกดีและความคิดอกคึกเกี่ยวกับการเล่นเปียโน ผู้เรียนวัยนี้บางส่วนอาจมีความปรารถนาที่สร้างประสบการณ์ด้านดนตรีเพื่อความเพลิดเพลิน แต่ในบางส่วนอาจมีความต้องการที่แตกต่างออกไป เช่น อาจมีความต้องการที่จะสนุกสนานกับการเรียนรู้ตั้งแต่เริ่มต้นและอาจจะพึงพอใจที่จะเล่นบทเพลงที่ตนเองรู้จักทำนองหลัก ในบางคนอาจเรียนเพื่อทราบถึงเคล็ดลับ หรือพื้นฐาน และคาดหวังที่จะเรียนการอ่านโน้ต การนับจังหวะ นิ้วมือ และการเรียนเหยียบคันเหยียบ รวมถึงการเรียนโดยอยากรู้ถึงดนตรีโดยทั่วไปมากกว่าการเล่นดนตรีแบบมีองค์ประกอบ ผู้เรียนอาจมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนเกี่ยวกับคอร์ส การประสานเสียง และการเล่นดนตรีประกอบ มีเพียงจำนวนเล็กน้อยที่จะสร้างอาชีพทางดนตรี การเรียนเปียโนนั้นไม่สามารถที่จะ

เร่งรีบเพื่อการบรรลุเป้าหมาย การฝึกฝนเทคนิคที่ถูกต้องมีส่วนช่วยทำให้ผู้เรียนเรียนเปียโนเข้าใจ และสามารถเล่นเปียโนได้อย่างสะดวกสบายขึ้น (Gordon, Smith and Uszler 2002: 62-63)

สเวนสัน (Swenson 2010: 50-53) สเวนสันพยายามที่จะวิเคราะห์ ศึกษา เกี่ยวกับ คุณสมบัติ ลักษณะ และทัศนคติ เกี่ยวกับผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ โดยได้ให้คุณสมบัติไว้ดังนี้

1. นักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่เรียนจบในระดับชั้นปริญญาตรีเรียบร้อยแล้ว
2. นักเรียนวัยผู้ใหญ่มีอาชีพและมีเป้าหมายชีวิต
3. นักเรียนวัยผู้ใหญ่มักให้ความสำคัญกับครอบครัว และญาติพี่น้อง
4. นักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่อยู่ช่วงอายุของการเป็นพ่อและแม่
5. นักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่อุทิศเวลาว่างจากการทำงานเพื่อที่จะเรียนดนตรี

สเวนสันได้จัดประเภทผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไว้ 3 ประเภท โดยแบ่งจากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ จำนวนมากกว่า 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 30-35 ปี จากประเทศสหรัฐอเมริกา คือ

1. The Serious Amateur ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กลุ่มนี้ได้รับแรงกระตุ้นในการเรียนจากบทเพลงที่กำลังเรียนอยู่ ทักษะเทคนิคที่เรียนรู้เพิ่มเติม และความเข้าใจด้านดนตรีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ นักเรียนในกลุ่มนี้สามารถโน้มน้าวให้สนใจที่จะเล่นในบทเพลงคลาสสิกได้และสามารถพัฒนาที่จะเล่นเปียโนคู่ หรือการรวมวง และสามารถที่จะเพิ่มทักษะการแสดงต่อหน้าสาธารณะได้ การสอนนักเรียนเปียโนในกลุ่มนี้จะเกิดความสุขในชั่วโมงเรียนและนักเรียนสามารถช่วยครูผู้สอนในการเลือกบทเพลงที่จะใช้เรียนได้

2. The Late Bloomer ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กลุ่มนี้มักเริ่มต้นเรียนจากความรู้พื้นฐาน ผู้เรียนประเภทนี้เป็นนักเรียนที่ต้องการจะเล่นเปียโนคนเดียวและต้องการที่จะแสดงดนตรีแบบเดี่ยวเท่านั้น ครูผู้สอนจะต้องพัฒนาชั่วโมงเรียนให้มีลำดับเรียนรู้โดยใช้หลักของเหตุผล และทำให้นักเรียนกลุ่มนี้เชื่อมั่นในตัวครูผู้สอนว่าจะสามารถนำไปสู่ความต้องการด้านดนตรีของแต่ละบุคคลได้

3. The Amicable Amateur เป็นกลุ่มผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เล็กที่สุด ผู้เรียนในกลุ่มนี้ทราบถึงประโยชน์ของการเรียนดนตรีแต่ต้องการเรียนดนตรีเพื่อเล่นให้ตนเองฟังแต่เพียงผู้เดียว ผู้เรียนในกลุ่มนี้จะเห็นคุณค่าของรูปแบบการสอนและบทเพลงที่ใช้สอน มีพลังและมีความกระตือรือร้นในการเรียนอย่างรวดเร็ว มีนิสัยในการซ้อมและความก้าวหน้าที่แตกต่างกัน และมักจะมักจะหมดความสนใจในชั่วโมงเรียนเปียโนในที่สุด นักเรียนในประเภทนี้ไม่ชอบเล่นเปียโนพร้อมกับการเล่นกับซีดีหรือเปียโนประกอบ ไม่ชอบที่จะเล่นเปียโนกับวงดนตรีอื่น ๆ และไม่ชอบให้เร่งในบทเรียนแต่ชอบที่จะเล่นเพลงเดิมซ้ำ ๆ ครูผู้สอนควรใช้หลักสูตรที่ค่อนข้างช้ามีการเสริมอุปกรณ์เช่น มีซีดีให้ฟังบทเพลงที่เรียนอยู่ เป็นต้น

เมื่อแรกพบกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ครูผู้สอนควรเข้าใจนักเรียนวัยนี้มากที่สุดเท่าที่ทำได้ในระยะเวลาอันสั้น เพื่อที่จะสร้างหลักสูตรที่จะช่วยผู้เรียนวัยนี้ให้ประสบความสำเร็จและช่วยให้ผู้เรียนวัยนี้บรรลุความต้องการได้

คำถามที่ครูผู้สอนควรจะถามนักเรียนก่อนที่จะเริ่มสอน ได้แก่

1. แนวดนตรีที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชื่นชอบ
2. ลักษณะของครูผู้สอนที่นักเรียนต้องการ
3. จุดมุ่งหมายส่วนตัวที่ต้องการจากการเรียนเปียโน
4. ความรู้ด้านดนตรีในอดีตที่ผู้เรียนมีมาก่อนหน้านี้

สเวนสันได้ตั้งกฎไว้ 3 ข้อที่ควรจะสอบถามผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ได้แก่

1. ควรสอบถามถึงแนวทางของเพลงที่ชอบและควรที่จะแนะนำถึงแนวเพลงที่หลากหลายเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนทราบถึงแนวเพลงที่ตนเองชอบอย่างแท้จริง
2. ควรสอบถามที่ประเภทของดนตรีที่ต้องการเล่น บทเพลงและประเภทที่ผู้เรียนชื่นชอบ
3. ครูผู้สอนควรเข้าใจถึงแนวเพลงที่ผู้เรียนต้องการ อาจมีการดูจากวิดีโอ หรือในอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นตัวอย่างและมีความเข้าใจร่วมกัน

คอนดา (Conda 2009: 30-32) คอนดาได้กล่าวถึงประสบการณ์การสอนเปียโนผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20-80 ปี ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต่างมีภารกิจที่ยุ่งเหยิง การเรียนเปียโนเป็นเพียงแค่ส่วนเล็กของชีวิตเท่านั้น โดยคอนดาได้แบ่งเป็นช่วงอายุไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี ผู้เรียนวัยนี้เพิ่งผ่านพ้นจากเรียนระดับมหาวิทยาลัยและกำลังอยู่ในวัยที่จะแต่งงานมีครอบครัว เป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับเพื่อนฝูงมักจะมี การปาร์ตี้และสังสรรค์อยู่บ่อยครั้ง นักเรียนวัยนี้เป็นนักเรียนที่เริ่มต้นการทำงาน เป็นวัยที่ไม่กลัวที่จะลองสิ่งใหม่ ๆ ที่ท้าทายและน่าสนใจเช่น การเต้น ศิลปะ และดนตรี เป็นต้น คอนดาได้ยกตัวอย่างนักเรียนในวัยนี้ที่มักจะมีการซ้อมอย่างเร่งด่วนในก่อนวันเรียนหนึ่งวัน คอนดาจึงได้แสดงถึงวิธีการซ้อมที่ถูกต้องอย่างเป็นขั้นตอนให้นักเรียนในกลุ่มนี้ คอนดามีความสุขที่ได้สอนผู้เรียนในวัยนี้แต่ผู้เรียนวัยนี้มักสร้างความประหลาดใจให้เสมอ เพราะผู้เรียนวัยนี้มักไม่เคยที่จะสร้างความผิดหวัง และสร้างรอยยิ้มให้ได้เสมอ

2. ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 30-39 ปี คอนดาค่อนข้างจะผิดหวังกับผู้เรียนในวัยนี้ เนื่องจากผู้เรียนในวัยนี้มักจะมีภาระงานที่ค่อนข้างยุ่ง ต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายของชีวิตตามที่ได้มุ่งหวังไว้ เป็นวัยที่เริ่มการมีครอบครัวของตนเอง การเรียนเปียโนอาจเริ่มต้นขึ้นแต่เป็นการยากที่จะพัฒนาในระยะเวลาสั้น

3. ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 40-49 ปี ปัจจุบันเป็นช่วงที่เศรษฐกิจไม่ค่อยจะดี นักนักเรียนในวัยนี้มักจะเป็นกังวลกับเรื่องการทำงาน เรื่องครอบครัว ชีวิตแต่งงาน เรื่องบุตรหลาน และพ่อแม่ที่สูงวัย ผู้เรียนวัยนี้ใช้ดนตรีเพื่อตอบสนองอารมณ์ต่าง ๆ ที่ต้องการ ผู้เรียนวัยนี้บางส่วนต้องการที่จะเรียนเพลงต่าง ๆ ที่ชื่นชอบในวัยเด็ก

4. ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปี คอนดากกล่าวไว้ว่า ผู้เรียนวัยนี้เป็นวัยที่มีแต่ความสุข ไม่ค่อยมีเวลาว่างเท่าใดนัก และทำสิ่งใดก็ได้ตามแต่ตนเองต้องการ ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีอายุระหว่าง 50-59 ปีนี้มักจะมีอารมณ์และไม่มีอารมณ์เครียด นักเรียนวัยนี้จะกล้าที่จะสอบถามในทันทีที่สงสัยและสามารถบอกว่าไม่รู้หรือขอโทษเมื่อไม่รู้ในสิ่งที่ครูสอบถามครูผู้สอนอาจต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวเนื่องจากนักเรียนวัยนี้อาจมีปัญหาจากทางร่างกายที่จะส่งผลต่อท่าทางในการเล่นเปียโนได้ เรื่องจุดมุ่งหมายสูงสุดเป็นเรื่องที่สำคัญมากครูผู้สอนอาจต้องเรียนรู้ที่จะรับได้เมื่อผู้เรียนในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงจุดมุ่งหมายในเวลาอันรวดเร็ว

2.2 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่างในวัยผู้ใหญ่

2.2.1 ผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคล

ประโยชน์ของการใช้เวลาว่างในวัยผู้ใหญ่ ตามข้อมูลของผู้วิจัยที่ได้ศึกษาและค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ รวมถึงงานวิจัย ของนักวิชาการ ได้อธิบายประโยชน์ของการใช้เวลาว่างในวัยผู้ใหญ่ ไว้ดังต่อไปนี้

แจ็กสันและบลูตัน (Jackson and Burton 1999: xvii) กล่าวว่าไว้ว่า การใช้เวลาว่างกับการเรียนอะไรบางอย่าง อาจเริ่มขึ้นมาประมาณกว่าร้อยปีก่อนมาแล้ว เนื่องจากในอดีตมนุษย์มีเวลาว่างเป็นเวลานาน จึงต้องมีการจัดการกับเวลาว่างเหล่านั้น

ทินส์เลย์และจอห์นสัน (Tinsley and Johnson 1984: 234-235) ได้ศึกษางานวิจัยหลายฉบับที่พยายามจะอภิปรายเกี่ยวกับการใช้เวลาว่าง และพยายามที่จะสร้างระบบในกิจกรรม เพื่อที่จะศึกษาถึงความเข้าใจถึงความหมายที่แท้จริงในประโยชน์ของการใช้เวลาว่างว่าทำไมบุคคลเหล่านั้นจึงเลือกที่จะทำกิจกรรมที่มีให้เลือกอย่างหลากหลายและอะไรที่ทำให้บุคคลเหล่านั้นเกิดความมานะพยายามที่จะทำกิจกรรมที่ตนเองเลือกเมื่อเกิดเวลาว่างขึ้น ทินส์เลย์และจอห์นสันพยายามที่จะจัดกลุ่มของกิจกรรมยามว่างโดยได้วิเคราะห์ออกมาไว้ 9 รายการ ดังนี้

1. กิจกรรมที่กระตุ้นการใช้ความคิด เช่น ปริศนาอักษรไขว้ การดูทีวี การดูภาพยนตร์ และการอ่านหนังสือ เป็นต้น
2. กิจกรรมที่ได้ปลดปล่อย เช่น การขี่จักรยาน การวิ่ง การว่ายน้ำ และการเล่นเทนนิส เป็นต้น
3. กิจกรรมที่แสดงออกในรูปแบบการชดเชย เช่น การพายเรือ การตั้งแคมป์ การทำสวน และการเดินป่า เป็นต้น
4. กิจกรรมที่สร้างมิตรภาพ เช่น การเข้าร่วมแสดงดนตรี การสังสรรค์ และการเข้าสังคม เป็นต้น
5. การสนับสนุนมิตรภาพ เช่น การไปปิกนิก และการไปเยี่ยมญาติ เป็นต้น
6. กิจกรรมที่สันโดษ เช่น การเก็บสะสมแสตมป์ และการเก็บรวบรวมลายเซ็น เป็นต้น
7. กิจกรรมที่ทำตามปกติทุกวัน หรือทำแค่ชั่วครั้งชั่วคราว เช่น การเล่นไพ่ เป็นต้น
8. กิจกรรมที่ให้ความรู้ลึกซึ้งตลอดทั้งในระดับปานกลาง เช่น การเล่นกีตาร์ การตีกอล์ฟ และการโยนโบว์ลิ่ง เป็นต้น
9. กิจกรรมที่แสดงออกถึงสุนทรียศาสตร์ เช่น การเล่นหมากรุก การทำอาหาร การทำงานไม้ การถ่ายภาพ และการวาดภาพ เป็นต้น

ฮักการ์ดและวิลเลียมส์ (Haggard and Williams 1991: 106) ได้ทำการศึกษา 8 พฤติกรรมยามว่างของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย เช่น การเล่นดนตรีประเภทกีตาร์ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ การปรุงอาหารกลางแจ้ง เป็นต้น โดยให้นักศึกษาเลือกเรียนกิจกรรมยามว่างที่ตนเองสนใจโดยนักศึกษาอาจมีความสามารถในกิจกรรมทุกระดับความเชี่ยวชาญตั้งแต่เริ่มต้นไปจนถึงระดับสูง โดยนักศึกษาจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจและมีความรู้ก่อนเริ่มเรียนอยู่แล้ว มากกว่า 99 เปอร์เซ็นต์ของกลุ่มตัวอย่างเห็นตรงกันว่าพวกเขาจะเลือกเรียนในกิจกรรมที่ตนเองต้องการเท่านั้น

ไดร์เวอร์และบราวน์ (Driver and Brown 1986 อ้างอิงใน Jutras 2002: 39-40) ได้ระบุสิ่งที่ได้พัฒนามากที่สุดในประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคลโดยได้ระบุไว้ทั้งหมด 9 ประเภทได้แก่ 1) มีแนวคิดเป็นของตนเอง 2) มีความเชื่อมั่นในตนเอง 3) มีการพึ่งพาตนเองมากขึ้น 4) รู้จักถึงคุณค่าของตนเอง 5) มีความนอบน้อมถ่อมตน 6) มีความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดีขึ้น 7) มีการเติบโตและพัฒนาในด้านจิตวิญญาณ 8) มีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้นและมีความชื่นชมในความงาม 9) เกิดการเรียนรู้

สรุปของผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคลที่ได้จากกิจกรรมในเวลาว่าง นักวิจัยหลายท่านได้ให้การยอมรับว่ามีอย่างกว้างขวาง แต่ค่อนข้างจะซับซ้อนโดยประเภทของประโยชน์

จากการใช้เวลาว่างที่พบจากการทบทวนวรรณกรรมนั้น ได้แก่ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ เพิ่มความคิดสร้างสรรค์เพิ่มสุนทรียะเพื่อความบันเทิงเพื่อหลีกเลี่ยงจากกิจวัตรประจำวัน เพิ่มความอิสระและเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อลดความสับสน และการผ่อนคลายจากความเครียด

2.2.2 ผลประโยชน์ทางด้านทักษะ

อะโฮลา (Iso-Ahola 1980: 197) แนะนำว่าความสามารถในการรับรู้เป็นปัจจัยสำคัญ พื้นฐานของการใช้เวลาว่าง กิจกรรมเหล่านั้นจะช่วยตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล แนวคิดของทักษะและความต้องการของระดับความสามารถที่พึงพอใจจะคล้ายกับแนวความคิดของ Csikszentmihalyi “flow” ที่ระบุว่าความท้าทายและทักษะจะต้องตรงกันอย่างเหมาะสมเพื่อที่จะประสบความสำเร็จ

อีสลีย์ (Easley 1991: 145-160) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประโยชน์ของการพัฒนาด้านทักษะ กับกิจกรรมกลางแจ้งในเวลาว่าง โครงการนี้ถูกออกแบบมาเพื่อส่งเสริมทักษะการใช้ชีวิต ทักษะการเป็นผู้นำ และการก้าวหน้าในทักษะของแต่ละบุคคล จากการศึกษาพบว่าการเรียนกิจกรรมกลางแจ้งจะมีประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมโดยจะสอดคล้องกับผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคล และผลประโยชน์ด้านสังคม การทำกิจกรรมกลางแจ้งจะเพิ่มพัฒนาการด้านความนับถือตนเอง เพิ่มความมั่นใจในตนเอง และสร้างมนุษยสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นต้น โดยจากการศึกษาผู้เข้าร่วมทุกคนให้ข้อมูลว่าใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมจะเกิดประโยชน์ด้านทักษะกับตนเอง ช่วยปรับปรุงให้ทักษะดีขึ้น

สรุปผลประโยชน์ทางด้านทักษะ การใช้เวลาว่างไปกับการทำกิจกรรมด้านต่าง ๆ จะส่งเสริมให้ผู้ทำกิจกรรมเกิดทักษะขึ้นโดยไม่รู้ตัว แม้ว่าประโยชน์ด้านทักษะที่เกิดขึ้นจะไม่ได้เป็นจุดประสงค์หลักของผู้ทำกิจกรรมก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น การเล่นเปียโน กีตาร์ การเล่นฟุตบอล หรือการเล่นหมากรุก เป็นต้น โดยทักษะที่เกิดขึ้นนั้นจะเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ต่อกิจกรรมในเวลาว่าง รวมถึงสามารถใช้ประโยชน์จากทักษะนั้น ๆ ได้ ส่งผลถึงความสำเร็จ ความท้าทาย การพัฒนาขององค์ความรู้ การปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนรู้การแก้ไขปัญหาและความเข้าใจ

2.2.3 ผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรมและสังคม

แคลลี (Kelly 1991: 61) ได้ระบุไว้ว่า วัฒนธรรมและชาติพันธุ์ส่งผลต่อการทำกิจกรรมในเวลาว่าง การทำกิจกรรมยามว่างที่แตกต่างกันในแต่ละบุคคลนั้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะทางสังคมของบุคคลที่มีความแตกต่างกัน

ไดร์เวอร์และบราวน์ (Driver and Brown 1986 อ้างอิงใน Jutras 2002: 48) ได้กล่าวว่าพันธะทางสังคมได้รับประโยชน์จากการใช้เวลาว่าง ทำให้ส่งผลดีต่อวิถีชีวิตในครอบครัว เกิดปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวที่มากขึ้น สามารถยกตัวอย่างผลดีที่เกิดจากการใช้เวลาว่างกับบุคคลอื่นได้แก่ การเพิ่มความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างครอบครัวและเครือญาติ และเป็นการสร้างมิตรภาพใหม่ในสังคมหรือชุมชน เป็นต้น

สรุปผลประโยชน์ด้านวัฒนธรรมและสังคม ซึ่งถือเป็นหัวข้อที่สำคัญ และกล่าวว่าการใช้เวลาว่างด้วยการทำกิจกรรมทำให้เกิดประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคลเป็นพื้นฐานที่สำคัญของกิจกรรมในเวลาว่าง โดยเฉพาะด้านสังคม เช่น การให้ความร่วมมือ และเพิ่มการพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น เป็นต้น จากการค้นคว้าจะพบว่าผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคลและผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรมและสังคมนั้นมีอิทธิพลต่อกิจกรรมในเวลาว่างอย่างมาก ผลประโยชน์ต่อสังคมของการใช้เวลาว่าง ได้แก่ เกิดการร่วมมือกันในครอบครัวและชุมชน และหากเกิดขึ้นในชุมชนจะสามารถส่งผลดีต่อความเข้าใจโดยรวมต่อวิถีชีวิตในชุมชน มีการตระหนักรับรู้ถึงเอกลักษณ์วัฒนธรรม เป็นต้น

2.3 ประโยชน์ของการเรียนดนตรีในวัยผู้ใหญ่

ฉันทา โสคติยานุรักษ์ (2549: 201-205) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนดนตรี ดังนี้

1. การเรียนดนตรีจะช่วยฝึกฝนทักษะทางร่างกายให้ทำงานพร้อมกันในหลาย ๆ ส่วนของร่างกาย ส่วนที่มีปัญหาในการเริ่มเรียนดนตรีคือ มือและนิ้วมือ โดยเฉพาะเปียโนที่จะต้องทำการฝึกฝนนิ้วทั้งสิบนิ้ว
2. ทักษะด้านการฟัง ผู้เรียนสามารถที่จะแยกแยะในรายละเอียดของเสียงต่าง ๆ ให้ได้ การรับรู้ทางการฟัง เป็นทักษะที่ฝึกยากที่สุด และมีความสำคัญมากที่สุดเช่นกัน
3. สมาธิเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้ที่เรียนดนตรีจำเป็นจะต้องมี การเรียนดนตรีเป็นการฝึกสมาธิหลายด้านในเวลาเดียวกันผู้เรียนดนตรีต้องใช้สมาธิแน่นแน่ว ควรคิดก่อนการเล่นผู้เล่นยังต้องใช้สมาธิในการท่องจำบทเพลงอีกด้วย การเล่นดนตรีจึงมีลักษณะพิเศษที่จะกระตุ้นผู้เรียนให้สร้างสมาธิมากกว่ากิจกรรมทั่วไป
4. การฝึกฝนให้ได้รับความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม การแสดงออกด้านดนตรีเป็นการแสดงออกต่อหน้าคนที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย เมื่อขณะทำการแสดงดนตรีต้องใช้สมาธิและการคิดล่วงหน้าในการแสดงให้ได้เหมือนกับที่ฝึกซ้อมเอาไว้ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนและมีกระบวนการฝึกซ้อมที่สามารถทำให้การแสดงออกมาสมบูรณ์ที่สุด ครูผู้สอนควรให้กำลังใจและสร้างความ

เชื่อมั่นที่จะทำให้นักเรียนกล้าแสดงออก เป็นการสร้างความพร้อมในการแสดงออกต่อสังคม และความพร้อมต่อการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

ภาวไล ดันจันทรพงศ์ และชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2552: 37-39) พบว่าในประเทศสหรัฐ อเมริกา แคนาดา และญี่ปุ่นมีผู้สูงวัยจำนวนมากหันมาสนใจเรียนดนตรีเป็นอย่างมากและเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับแรก คือ เปียโน ด้วยเพราะเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นได้ทั้งทำนองและเสียงประสานได้อย่างสมบูรณ์ในเวลาเดียวกัน เป็นเครื่องที่เล่นได้ในทุก ๆ โอกาสพิเศษ มีบทเพลงให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลาย มีท่วงทำนองและวิธีการเล่นที่ง่ายต่อการปฏิบัติ สามารถเล่นร่วมกับวงดนตรีหรือเครื่องดนตรีได้เกือบทุกชนิด

การเรียนเปียโนยังมีส่วนช่วยในการบำบัดอาการทางร่างกาย เช่น การทำงานระหว่างนิ้วมือ และเท้า เป็นต้น พร้อมทั้งสร้างเสริมพัฒนาการด้านความจำ เพิ่มสมาธิ การเรียนรู้และการสั่งงานของประสาทสมองให้ทำงานได้ดีขึ้น

กอร์ดอน, สมิท และอัสซ์เลอร์ (Gordon, Smith and Uszler 2002: 56-57) ได้กล่าวถึง การเรียนเปียโนผู้ใหญ่ไว้ว่า ผู้เรียนผู้ใหญ่ตอนต้นมีเหตุผลเป็นจำนวนมากที่จะเริ่มเรียนเปียโน โดยที่ผู้เรียนในวัยนี้ส่วนใหญ่จะเรียนเพื่อความสุขสนุกสนาน แต่ก็ยังมีผู้เรียนบางส่วนที่อาจมีความต้องการที่จะเล่นเปียโนเพื่อเล่นดนตรีในวงหรือในกลุ่มเพื่อน บางส่วนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความปรารถนาในการเรียนเปียโนด้วยความต้องการที่จะแสดงออกเพื่อเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไป อาจเรียนเพื่อเรียนรู้ทฤษฎีการอ่านโน้ตและการใช้คอร์ด หรืออาจเรียนเพื่อมีความต้องการที่จะเล่นประกอบในวงดนตรีต่าง ๆ เช่น วงประสานเสียง เป็นต้น หรือการเล่นเปียโนเพื่อให้มีความสุขต่อตนเองเมื่อได้เล่นบทเพลงต่าง ๆ

ผู้เรียนเปียโนผู้ใหญ่ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อค่าใช้จ่ายและเวลา ผู้เรียนควรมีเวลาฝึกซ้อมที่เหมาะสมในทุก ๆ วัน หรือในทฤษฎี การเรียนเปียโนเป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบและความพยายามต่อกิจกรรมนอกเวลา

การเรียนเปียโนเป็นการแสดงให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายของความต้องการหรือจุดมุ่งหมายสูงสุด ในปัจจุบันผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่อาจจะเริ่มขึ้นเมื่อใดก็ได้ แต่ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการใช้ชีวิตอาจจะส่งผลต่อการเรียน การเรียนเปียโนอาจจะเป็นการช่วยคลายความเหงา มีการนับถือตนเองมากขึ้น สร้างความพอใจในด้านศิลปะ เป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรืออาจช่วยบำบัดโรค ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อาจได้แรงบันดาลใจจากคนรอบข้าง เช่น พ่อและแม่อาจจะต้องการเล่นเปียโนเพื่อประกอบให้ลูก ๆ ที่เล่นเครื่องดนตรีอื่นหรือเล่นกับลูก ๆ ที่เรียนเปียโนอยู่แล้ว นอกจากนั้นครูในระดับชั้นอนุบาลหรือ

ระดับชั้นประถมศึกษาอาจจะตระหนักถึงความสำคัญว่าการเล่นเปียโนจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 57) ได้กล่าวไว้ว่า วัยผู้ใหญ่ที่เรียนดนตรีมักมีวัตถุประสงค์เพราะมีความอยากรู้อยากเห็นในดนตรี โดยเฉพาะความต้องการที่จะเล่นเครื่องดนตรีที่ตนเองชื่นชอบได้ วัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคลย่อมที่จะแตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น บางคนอาจเป็นความต้องการตั้งแต่ในวัยเด็กแต่ไม่มีโอกาสได้เรียน บางคนมีความชื่นชอบในดนตรีเมื่ออายุมากขึ้น บางคนเรียนดนตรีเพื่อการเข้าสังคมซึ่งค่อนข้างจะฉาบฉวย เป็นต้น

2.4 ทฤษฎีความต้องการ

มาสโลว์ (Maslow 1970: 35-46) มาสโลว์เป็นนักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการไว้เป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลาย โดยสรุปสมมุติฐานได้ดังนี้

1. มนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการอื่นก็จะเข้ามาแทนที่โดยไม่มีวันสิ้นสุด
2. ความต้องการที่ตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นที่ต้องการของพฤติกรรมอีกต่อไป
3. ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้นตามความสำคัญ กล่าวคือ เมื่อความต้องการในขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับขั้นที่สูงกว่าก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองในทันที

โดยมาสโลว์ ได้แบ่งลำดับความต้องการของมนุษย์ โดยมีความสำคัญจากลำดับขั้นที่ 1 ถึงลำดับขั้นที่ 5 โดยสรุปไว้ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกายสรีระ (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกาย และจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น ความหิว ความต้องการทางเพศ และการพักผ่อน เป็นต้น
2. ความต้องการความมั่นคง แลความปลอดภัย (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัยทั้งทางร่างกายและทางด้านจิตใจ ปราศจากความกลัว การข่มขู่ และการถูกบังคับจากผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมความต้องการประเภทนี้จะเริ่มตั้งแต่ทารกถึงวัยรุ่น
3. ความต้องการความรักและการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ (Belongingness and Love Needs) มนุษย์มีความต้องการที่จะได้เป็นที่รักของคนอื่นและต้องการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ต้องการเป็นที่ยอมรับ

4. ความต้องการการนับถือ (Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีค่าประกอบ ด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นถึงความสามารถและได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น

5. ความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง (Needs for Self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะรู้จักสภาพที่แท้จริงของตนเอง กล่าวที่จะตัดสินใจ รู้จักค่านิยมและจิตใจต่อของตนเองยอมรับในตนเองทั้งส่วนดีและส่วนเสียของตนเอง ประารถนาที่จะเป็นคนดีทั้งด้านสติปัญญา ทักษะและอารมณ์ มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลเรียนรู้และยอมรับตนเองที่จะปรับตัวเพื่อต้องเจอกับสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ เป็นกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคลอย่างไม่มีวันจบในตลอดเวลาที่ดำรงชีวิตอยู่แต่มีอยู่น้อยคนที่จะพัฒนาตนเองถึงขั้นนี้อย่างสมบูรณ์

พรณี ข. เจนจิต (2538: 461-476) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ที่มีจากเนื้อหาก่อนหน้านี้จาก 5 ลำดับเพิ่มเติมเป็น 7 ลำดับ โดยเรียงจากความต้องการต่ำสุดไปสู่ความต้องการสูงสุดได้ดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย
2. ความต้องการความปลอดภัย
3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ
4. ความต้องการการยอมรับและได้รับการยอมรับ
5. ความต้องการที่จะตระหนักในความสามารถของตนเอง
6. ความต้องการที่จะเรียนรู้และเข้าใจ
7. ความต้องการทางสุนทรีย์

โดยได้กล่าวไว้ว่าเมื่อความต้องการในขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว จะมีความต้องการในขั้นสูงต่อไปตามลำดับ โดยกลุ่มความต้องการขั้นที่ 1-4 ถือว่าอยู่ในระดับความต้องการในขั้นต่ำ และกลุ่มความต้องการขั้นที่ 5-7 อยู่ในระดับความต้องการในขั้นสูง

โยธิน ศันสนยุทธ (2530: 33-36) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของเมอร์เรย์ (1982) ไว้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นโดยเกิดภายในตัวแต่ละบุคคล โดยอาจเกิดความต้องการจากภายในร่างกายหรือจิตใจของตนเอง หรืออาจเกิดความต้องการจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็เป็นได้ โดยสามารถสรุปทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ ของเมอร์เรย์ได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงออกที่ก้าวร้าว (Needs for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะต่อผู้อื่นหรือสิ่งที่มาขัดขวางด้วยความรุนแรง

2. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ (Needs for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะจากการฝ่าฟันต่ออุปสรรค ปัญหา ความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น
3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Needs for Abasement) เป็นความต้องการที่ยอมรับต่อความพ่ายแพ้ทั้งจากคำวิพากษ์วิจารณ์หรือการลงโทษต่าง ๆ
4. ความต้องการที่จะป้องกันตนเอง (Needs for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองทางด้านจิตใจจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การถูกติเตียนหรือการถูกนิทนาว่าร้าย การหาเหตุผลมาอธิบายต่อการกระทำของตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ เหล่านั้น
5. ความต้องการที่จะเป็นอิสระ (Needs for Autonomy) เป็นความต้องการที่จะต่อสู้เพื่อความเป็นตัวของตัวเองเพื่อเป็นอิสระจากสิ่งที่มีมาค้ำข่มเหง
6. ความต้องการต่อความสำเร็จ (Needs for Achievement) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะต่ออุปสรรคทั้งปวง ไม่ว่าอุปสรรคนั้นจะยากลำบากแค่ไหนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ
7. ความต้องการที่จะสร้างมิตรภาพกับผู้อื่น (Needs for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะรู้จักและสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความรักใคร่
8. ความต้องการความสนุกสนาน (Needs for Play) เป็นความต้องการที่จะสร้างความผ่อนคลายจากความตึงเครียดโดยการสร้างเสียงหัวเราะ ความสนุกสนาน หรือการพักผ่อนหย่อนใจ
9. ความต้องการที่จะแยกตนเองจากผู้อื่น (Needs for Rejection) เป็นความต้องการที่จะเมินเฉยจากผู้อื่น โดยปรารถนาที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น
10. ความต้องการการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Needs for Succorance) เป็นความต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือ ดูแล และได้รับคำแนะนำจากบุคคลอื่น
11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Needs for Nurture) เป็นการต้องการที่จะให้การช่วยเหลือต่อบุคคลอื่นที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับผู้อื่น หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ
12. ความต้องการที่จะสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น (Needs for Exhibition) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นได้เห็นหรือได้ยิน ในเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองในแง่มุมที่ดี เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสนใจและเกิดความประทับใจขึ้น
13. ความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Needs for Dominance) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นทำตามความต้องการของตนเอง เพื่อให้ตนเองเกิดความรู้สึกว่ามีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับและนับถือผู้ที่มีอาวุโสกว่า (Needs for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือและชื่นชมบุคคลที่มีอาวุโสสูงกว่าหรือผู้ที่มีอำนาจสูงกว่าและพร้อมที่จะร่วมมือและให้ความช่วยเหลือบุคคลเหล่านี้ด้วยความยินดี

15. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Needs for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากความอับอาย การถูกดูถูก จากบุคคลอื่น

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากภัยอันตราย (Needs for Avoidance Harm) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ

17. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือจากการถูกลงโทษ (Needs for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากถูกตำหนิหรือลงโทษด้วยการคล้อยตามหรือยอมรับคำสั่งของกลุ่ม ทำตามข้อบังคับของกลุ่มเนื่องจากกลัวการถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Needs for Orderliness) เป็นความต้องการที่จะให้สิ่งของต่าง ๆ อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย สวยงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาด้วยชื่อเสียง (Needs for Inviolacy) เป็นการรักษาชื่อเสียงของตัวเองที่มีอยู่อย่างสุดความสามารถ

20. ความต้องการที่จะให้ตนเองมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น (Needs for Contrariness) เป็นความต้องการที่จะให้ตนเองแตกต่าง ไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2546: 164-165) ได้กล่าวถึง ทฤษฎี ERG เคลตัน แอลเดอร์เฟอร์ (Claton Elderfer) มหาวิทยาลัยเยล ได้ทำการปรับปรุงทฤษฎีความต้องการโดยได้แนวความคิดจาก มาสโลว์ และเสนอว่าความต้องการทั้ง 3 ลำดับของเขาเกิดขึ้นเมื่อใดก็ได้ จะตอบสนองเมื่อไรก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับและสามารถกำเนิดได้พร้อมกันหลายประเภท เช่น คนเราอาจมีความต้องการพัฒนาตนเองให้เจริญ โดยหาเวลาไปเพิ่มความรู้ให้กับตนเอง เป็นต้น โดยเคลตันได้ปรับลดทฤษฎีความต้องการของมนุษย์เหลือเพียง 3 ระดับได้แก่

1. ความต้องการมีชีวิตอยู่ (Existence Needs) เป็นความต้องการทางร่างกายและความปลอดภัย โดยเป็นความต้องการด้านวัตถุเพื่อตอบสนองต่อความพึงพอใจ

2. ความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Relatedness Needs) เป็นความต้องการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งตามสภาพแวดล้อมทั่วไปหรือตามสภาพแวดล้อมในที่ทำงาน

3. ความต้องการที่จะเจริญงอกงาม (Growth Needs) เป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง และสามารถใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่แสวงหาโอกาสในความท้าทายใหม่ ๆ เพื่อเอาชนะความท้าทายเหล่านั้น เสมือนกับความต้องการการเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์

สิทธิดิโช วรานันตดิฏฐ (2546: 166-167) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ (Learned Needs Theory) ของเดวิด ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland) เป็นผู้คิดค้นแนวคิดทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ขึ้น โดยสรุปได้ว่า มนุษย์เรียนรู้ความต้องการจากสังคมที่เกี่ยวข้อง ความต้องการจึงเกิดการก่อตัวขึ้นและพัฒนาตลอดในช่วงชีวิตของแต่ละคน โดย เดวิด ซี แมคเคลแลนด์ ได้แบ่งความต้องการไว้สามหัวข้อดังนี้

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะทำงานได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้มีมาตรฐานในชีวิตที่สูงขึ้น โดยบุคคลเหล่านี้จะมีพฤติกรรมดังนี้

- กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk Taking) มีแรงจูงใจสูง ใช้ความสามารถเลือกทำสิ่งที่ยากเพราะมีความเชื่อมั่นในตนเองเพื่อให้ตนเองพอใจ และมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว
- ขยันขันแข็ง (Energetic) ชอบกระทำการเปลี่ยนแปลงใหม่ ทำให้ตนเองรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ
- รับผิดชอบในตนเอง (Individual Responsibility) มีความต้องการผลสำเร็จสูงพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพอใจ ไม่หวังให้คนอื่นยกย่องตนและไม่ชอบให้คนอื่นบงการ
- ต้องการทราบแน่ชัดว่าการตัดสินใจของตนเองมีผลอย่างไร (Knowledge of Results of Decision) ไม่ใช่การคาดคะเน
- คาดการณ์ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibility) เป็นผู้มีแผนระยะยาว เล็งเห็นการณ์ไกล
- ความสันทัดในการจัดระบบงาน (Organizational Skills) เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานมากขึ้น

2. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะสามารถควบคุม มีอิทธิพล หรือมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมของผู้อื่น ความต้องการอำนาจนั้นมีอยู่สองลักษณะคือ อำนาจบุคคล และอำนาจในสถาบัน โดยบุคคลเหล่านี้จะมีพฤติกรรมดังนี้

- แสวงหาโอกาสที่จะได้ควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือจากบุคคลอื่น ๆ
- ชอบการแข่งขัน ชอบให้ตนเองมีโอกาสมากกว่าสามารถครอบงำผู้อื่นได้
- มีความสนุกสนานในการเผชิญหน้าโต้แย้ง หรือต่อสู้กับผู้อื่น

3. ความต้องการความผูกพัน (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะรักษาความสัมพันธ์และมิตรภาพในระหว่างบุคคลโดยบุคคลเหล่านี้จะมีพฤติกรรมดังนี้

- พยายามที่จะสร้างและรักษาความสัมพันธ์ในมิตรภาพให้ยั่งยืน
- มีความต้องการให้ผู้อื่นชื่นชมตัวเอง
- ชอบกิจกรรมทางสังคม การพบปะสังสรรค์ สนุกสนานกับงานเลี้ยง
- แสวงหาการมีส่วนร่วม อาจด้วยการร่วมกิจกรรมกับกลุ่มหรือองค์กรต่าง ๆ

สรุปทฤษฎีความต้องการในแต่ละทฤษฎีมีคล้ายคลึงกัน บางหัวข้อนั้นค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกัน แต่ในบางหัวข้อก็แตกต่างกันมากน้อยขึ้นอยู่กับผู้ตั้งทฤษฎีนั้น ๆ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการ มากน้อยขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล แต่ทุกคนจำเป็นต้องมีความต้องการในปัจจุบันพื้นฐานในการดำรงชีวิตเบื้องต้น ความต้องการในด้านอื่นก็จะตามมาในแต่ละบุคคลแต่ก็มีความต้องการที่ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัย สังคม ความเป็นอยู่ที่มีความแตกต่างกัน การที่มนุษย์มีความต้องการต่อวิชาการด้านดนตรี เป็นความต้องการที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีความเข้าใจต่อความต้องการของตนเองและสามารถตอบสนองต่อความต้องการนี้ได้

2.5 วิธีการสอนหลักสูตรและหนังสือที่ใช้ในการสอนเปียโนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2541: 57-60) ได้กล่าวไว้ว่า สิ่งสำคัญแรกที่ครูผู้สอนควรสนใจ คือ การค้นพบถึงวัตถุประสงค์ในการเรียนดนตรีของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ครูผู้สอนควรมีเทคนิคในการถามผู้ใหญ่ เช่น ถามตรง ๆ การสังเกต หรือสรรหากลวิธีอื่น ๆ ให้เหมาะสม เป็นต้น ถ้าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มาเรียนด้วยความต้องการของตนเองที่จะเล่นเครื่องดนตรีชนิดนั้น ๆ ให้ได้ จะเป็นผู้เรียนที่สอนง่ายและมีปัญหาน้อย ส่วนถ้าหากมาเรียนด้วยวัตถุประสงค์อื่น มักจะสอนยาก เพราะการเรียนดนตรีต้องการเวลา ซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้มักไม่มีเวลาให้กับดนตรีเท่าที่ควร

เรื่องเนื้อหาดนตรีครูผู้สอนควรปรึกษากับผู้เรียนเพื่อหาข้อสรุปเบื้องต้นว่าผู้เรียนต้องการสิ่งใดบ้างในการมาเรียน โดยครูผู้สอนควรให้คำปรึกษา แนะนำถึงความเป็นไปได้ในความต้องการ โดยมีสาระพอสังเขป ดังนี้ ประเภทของเพลงที่ใช้เรียน มีความยากระดับไม่ยากหรือง่ายเกินไป ความต้องการเรียนปฏิบัติพร้อมกับทฤษฎี หรือการเน้นปฏิบัติอย่างเดียว เป็นต้น อาจมีปัญหารื่องความต้องการที่สูงเกินความสามารถ ครูผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนวัยนี้เข้าใจในทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อสิ่งที่คุณเรียนต้องการและเพื่อความก้าวหน้าในระยะยาว

เรื่องเทคนิควิธีการสอน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงมากที่สุดเพราะวัยผู้ใหญ่มีพัฒนาการที่ผ่านวุฒิภาวะมาแล้ว การสอนจะเป็นการปลูกฝังค่านิยม วิชาความรู้ ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ด้วย

ผู้ใหญ่มีค่านิยม บุคลิกลักษณะ ความคิดและเจตคติเป็นตัวเอง การสอนด้วยวิธีนี้จะทำให้ครูผู้สอนและผู้เรียนวัยผู้ใหญ่สามารถปรับตัวเข้าหากัน

ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อาจมีพัฒนาการขั้นต่าง ๆ ไม่เท่าเทียมกัน ครูผู้สอนควรเข้าใจในลักษณะแต่ละบุคคลเพื่อปรับปรุงวิธีการสอนให้เหมาะสมโดยเฉพาะเรื่องปฏิบัติ การสอนผู้ใหญ่ควรให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการสอนให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างมีขั้นตอน โดยณรุทธ์ สุทธจิตต์ ได้กล่าวถึงหลัก การสอนดนตรีผู้ใหญ่ไว้กว้าง ๆ ดังนี้

1. สอนเพลง ให้เน้นเนื้อหาดนตรี สอนเทคนิคพร้อมกับเพลง ไม่ควรเน้นเทคนิคช่วงเริ่มแรก ส่วนใหญ่ผู้ใหญ่ไม่มุ่งเน้นคุณภาพ การเล่นเพลงทำให้สนุกและอยากเรียนดนตรีต่อไป

2. เพลงที่เลือกมาสอนควรถูกกับรสนิยมของผู้เรียน ไม่ยากในระยะแรกแต่ควรเลือกเพลงที่ง่ายก่อน

3. เสนอแนะวิธีซ้อมที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้การซ้อมมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรเข้าใจหากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไม่ได้ฝึกซ้อมมาเพียงพอ

4. มีความยืดหยุ่นปรับแผนการสอนได้ตลอดเวลา โดยปรับเปลี่ยนไปตามความสนใจหรือความต้องการ ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เท่าที่จะทำได้ แต่ก็ไม่ได้ละทิ้งพื้นฐาน ควรวางแผนการเรียนรู้ร่วมกันเป็นระยะ ๆ

5. อธิบาย สาธิต เพื่อความเข้าใจ โดยสังเกตเสมอว่าผู้เรียนเข้าใจจริงหรือไม่ ใช้คำพูดในการอธิบายให้เหมาะสม

6. มนุษย์สัมพันธ์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน สร้างความเข้าใจ เป็นกันเอง และความไว้วางใจ

7. เตรียมการสอนให้พร้อม ครูผู้สอนควรทบทวนบทเพลง แบบฝึกหัดและเนื้อหาที่จะใช้สอนก่อน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มักชอบซักถาม ควรตอบคำถามให้ถูกต้อง หรือถ้าไม่ทราบก็ควรค้นคว้าหาคำตอบ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ สร้างความศรัทธาและความจริงใจ

สมคิด อิศระวัฒน์ (2543: 31) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนผู้ใหญ่ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น จะช่วยให้สามารถเตรียมตัวมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้ใหญ่จะยากต่อการบังคับ และพร้อมที่จะยกเลิกการเรียนรู้เมื่อตนเองไม่พอใจหรือไม่ถูกใจ ผู้สอนจึงควรหาวิธีที่ทำให้ผู้ใหญ่เรียนด้วยความสมัครใจ และคิดว่าทำอย่างไรผู้ใหญ่จึงเกิดความอยากเรียน

2. ผู้ใหญ่แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความแตกต่าง เพื่อให้การสอนได้ผลดี

นอกจากนี้ผู้สอนควรสร้างความศรัทธาแก่ผู้เรียน ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจผู้เรียน เตรียมตนเองให้มีความรู้ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ผู้ใหญ่อำนาจบรรลุผลได้

กอร์ดอน, สมิท และอัสซ์เลอร์ (Gordon, Smith and Uszler 2002: 57-63) กล่าวว่าวัยผู้ใหญ่แตกต่างจากวัยเด็กทั้งในเรื่องของพัฒนาการ รายละเอียดของทักษะ เทคนิคและบทเพลงที่ใช้สอน ในวัยผู้ใหญ่จะมีปัญหาด้านลักษณะร่างกายภายนอกและค่อนข้างยากที่จะแก้ไข เช่น การเกร็ง และไม่ยืดหยุ่นของกล้ามเนื้อซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนมีการยกไหล่ขึ้นกดเปียโนเสียงดังเกินไป เป็นต้น แต่ผู้เรียนผู้ใหญ่ก็จะได้เปรียบในเรื่องพลัง กำลัง รูปร่างและความสูง

แนวทางสำหรับครูผู้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่คือ ครูต้องมีความอดทนทั้งต่อเวลาและต่อความยากในการเรียนเทคนิคใหม่ ๆ ซึ่งอาจต้องใช้เวลานาน ควรบอกให้นักเรียนอดทน สร้างความเชื่อมั่น กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น จัดหาเทคนิค แบบฝึกหัดที่ดีและเพียงพอต่อผู้เรียนแต่ละคน เพื่อความสำเร็จของนักเรียนเปียโนผู้ใหญ่และพัฒนาการที่ก้าวหน้า

ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ควรที่จะสอบถามถึงสิ่งที่นักเรียนคาดหวังในการเรียนเปียโนของนักเรียนผู้ใหญ่ ความคาดหวังจะสำคัญต่อวิธีการสอนและควรจะสนทนาในความคาดหวังตั้งแต่ครั้งแรกเมื่อได้พบนักเรียนวัยผู้ใหญ่ การผิวิตถุญญาและความผิวิตถุญญาไม่ควรเกิดขึ้นต่อผู้เรียนในวัยนี้ การอธิบายรายละเอียดที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่ดี โดยเริ่มตั้งแต่ครั้งแรกของชั่วโมงเรียน เพราะ ผู้ใหญ่นั้นต่างจากเด็กมาก การมาเรียนในแต่ละชั่วโมงของผู้ใหญ่ อาจมีทั้งชอบและไม่ชอบก็คล้ายกับความผิวิตถุญญาเกี่ยวกับการเรียนเปียโนอาจมีทั้งแบบอดคิดและไม่อดคิด ทั้งนักเรียนผู้ใหญ่และครูผู้สอนจะมีความสุขถึงผู้เรียนมีความสนใจต่อการเรียน มีการสอบถามถึงบทเรียนและครูผู้สอนก็ควรสร้างแรงกระตุ้นต่อผู้เรียน ครูผู้สอนควรอธิบายถึงมาตรฐานความคาดหวังว่าอะไรคือแนวทางที่ครูผู้สอนต้องการเพื่อบรรลุเป้าหมายซึ่งครูผู้สอนควรอธิบายต่อผู้เรียนอย่างชัดเจนตั้งแต่แรกเริ่ม เป็นแนวทางที่ทั้งครูผู้สอนและนักเรียนควรเห็นชอบร่วมกันและเกิดความผิวิตถุญญาต่อผลลัพธ์ของการเรียนการสอน

ครูผู้สอนดนตรีโดยตรงย่อมได้ฝึกฝนดนตรีด้านคลาสสิกมาและได้รับรู้ถึงความยากของบทเพลงเหล่านั้น คุณครูเหล่านี้จะคุ้นเคยกับการเรียนเปียโนเป็นเวลานานเพื่อไปถึงจุดมุ่งหมายถึงแม้ว่าผู้เรียนในวัยผู้ใหญ่โดยส่วนใหญ่จะไม่เรียนไปจนถึงจุดนั้นก็ตาม เนื่องจากผู้เรียนโดยส่วนใหญ่จะเริ่มเรียนดนตรีกันตั้งแต่เด็กเพื่อวางแผนถึงอนาคต การคาดหวังถึงการเติบโตของฝีมือที่จะต้องมีการเอาใจใส่อย่างมาก ในการสอนเปียโนนักเรียนวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนต้องคิดถึงระยะเวลาที่จะไปถึงเป้าหมายให้มาก เพราะว่า นักเรียนผู้ใหญ่มักไม่ชอบที่จะเรียนไปเป็นเวลาหลายปีหรือเรียนไปพร้อมกับการทำงานที่มีความไม่แน่นอน

ทัศนคติเกี่ยวกับการเล่นเปียโนเป็นเรื่องที่สำคัญมากทั้งครูผู้สอนและนักเรียนวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนควรจะช่วยเหลือผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้บรรลุผลสำเร็จ ควรทำให้นักเรียนยอมรับในทัศนคติในบางครั้งอาจต้องมีการพูดคุยกันระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเพื่อหาแนวทางการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกัน การเลือกสรรบทเพลง การออกแบบวิธีการฝึกซ้อม และการแนะนำกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะส่งผลดีต่อการเรียนเปียโน ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่ออิทธิพลทางทัศนคติของนักเรียนรวมถึงการสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศที่ดีในชั่วโมงเรียน

คอนดา (Conda 2009: 44) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนเปียโนวัยใหญ่มักจะบอกครูผู้สอนว่าไม่พวกเขาไม่เครียดต่อการเรียนและไม่มีความต้องการที่จะเป็นนักแสดงดนตรีมืออาชีพ นอกจากนั้นนักเรียนวัยใหญ่มักบอกครูผู้สอนตามตรงว่าไม่มีเวลามากนักที่จะสำหรับการฝึกซ้อม แต่ก็ยังให้ความสำคัญกับการเรียนเปียโนมาก ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความพร้อมที่จะช่วยนักเรียนวัยผู้ใหญ่ให้ค้นพบจุดมุ่งหมายของแต่ละบุคคลแต่ก็มีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางกลุ่มที่ต้องเรียนอย่างจริงจัง เช่น ผู้เรียนที่เป็นครูสอนร้องเพลงมาเรียนเปียโนเพื่อจะเล่นเปียโนประกอบให้กับนักเรียนของตนเอง ผู้เรียนผู้ใหญ่บางคนก็ต้องการเรียนเพื่อการสอบเกรดเป็นต้น คอนดายังได้ให้ความเห็นว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบในทุก ๆ ชั่วโมงเรียน ครูผู้สอนมีหน้าที่แนะนำทิศทางเพื่อนำพาผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บรรลุถึงความต้องการอย่างถูกวิธี

ภาวไล ดันจันทร์พงศ์ และชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2552: 39-40) พบว่าในปัจจุบัน มีตำราบทเรียน เปียโนสำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะจากหลายสำนักพิมพ์ โดยผลจากงานวิจัยในรัฐเวจเจเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับผลว่าหนังสือบทเรียน Alfred's Basic and All in One, Adult Piano Course เป็นบทเรียนที่แสดงผลสำเร็จในเรื่องการเสริมพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนได้โดดเด่น บทเรียนชุดนี้มีทั้งหมด 3 เล่ม มีระยะเวลาเรียนในระดับต้นอยู่ที่ 6 เดือนถึง 2 ปี หลังจากการเรียนในระดับต้น นักเรียนสามารถเลือกเรียนบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ตามที่ตนเองต้องการตามศักยภาพ ประสบการณ์และพื้นฐานของแต่ละบุคคลโดยเนื้อหาของบทเรียนชุดนี้ประกอบด้วยบทเพลงที่หลากหลาย คัดแปลงทำให้ง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น เพลงคลาสสิกมาตรฐาน เพลงป๊อป เพลงแจ๊ส เพลงบลูส์และเพลงพื้นเมือง เป็นต้น ในบทเรียนได้สอดแทรกทฤษฎีดนตรีพื้นฐานเพื่อเสริมให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เข้าใจโครงสร้างของบทเพลงที่ได้เรียนลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ตำราเรียนต่าง ๆ ที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้สอนเปียโนผู้เรียนวัยใหญ่มิดังนี้

1. Alfred's Basic and All in One, Adult Piano Course โดย Palmer, Willard A.
2. New Adult Piano Course โดย Fletcher, Leila
3. John Thompson's Adult Piano Course โดย John Thompson, John
4. Piano for Adults โดย Bastien, James and Jane

5. Teens and Adults Piano Course โดย Schaum, John
6. Adult Piano Course โดย Aaron, Michael
7. Adult Piano Course โดย Brimhall, John
8. Adult Piano Method โดย Hickeys, Music Center
9. Adult Piano Adventures โดย Faber, Nancy and Randall

นอกจากนี้ครูผู้สอนควรคำนึงถึงบุคลิกภาพ ความสามารถ และอุปสรรคของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในแต่ละบุคคลด้วย ควรเลือกใช้หนังสือที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และพบว่าครูผู้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต้องมีวิธีการที่สร้างสรรค์ สามารถสร้างแรงจูงใจและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจ ความอดทน และให้กำลังใจต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อย่างต่อเนื่อง จึงจะส่งผลสูงสุด เกิดความสุข ความเพลิดเพลิน ช่วยกระตุ้นการทำงานของสมอง เป็นประโยชน์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ จะเป็นการดีถ้าจะช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้เปียโนกับผู้ใหญ่ให้แพร่หลาย เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จูทราส (Jutras 2002) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและจัดทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยนอร์ทเท็กซัส ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้ทำการศึกษาเรื่องประโยชน์ของการเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่จากการใช้แบบสอบถามโดยให้ผู้เรียนเปียโนผู้ใหญ่จำนวน 711 คนจากประเทศสหรัฐอเมริกาทั้งหมด 24 รัฐ โดยแบบสอบถามประกอบไปด้วยทั้งหมด 31 รายการที่เป็นผลประโยชน์ต่อการเรียนเปียโน โดยแยกเป็นหมวดหมู่ได้ 3 ประเภท คือ

1. ผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคล
2. ผลประโยชน์ทางด้านจากทักษะ
3. ผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรมและสังคม

โดยให้ผู้ร่วมในการวิจัยเลือกประโยชน์จากรายการทั้งหมด 31 รายการ โดยเลือกจัดระดับจาก 1-10 โดย 90% เห็นด้วยกับประเภทของผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคล โดยที่ได้รับความนิยมสูงสุด 14% จากประโยชน์จากการเรียนเปียโน คือ การที่สามารถเล่นบทเพลงสำเร็จได้ด้วยตนเองและได้รับความสนุกสนาน ประโยชน์ที่ได้รับเลือกในช่วงปานกลาง คือ ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ จิตวิญญาณและสร้างคามงามของสุนทรีภาพ ในประเภทของผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรมและสังคม ได้รับเลือกน้อยที่สุด

ผลประโยชน์ทางด้านจากทักษะโดยประโยชน์ที่ได้รับเลือก ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ ด้านดนตรี ความสามารถในการแสดง การเล่นดนตรีประกอบ เทคนิค การเล่นดนตรีเพื่อความสนุก หลีกหนีจากงานประจำ และเพื่อการรับฟังดนตรี

เทเลอร์ (Taylor 2008) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าและจัดทำวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยเวสเวอร์จิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยได้ทำการศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองในการเรียนการสอนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่โดยได้กล่าวไว้ว่าวัยผู้ใหญ่ได้มีการเรียนเปียโนที่เพิ่มมากขึ้นจึงทำให้เกิดตำราหลักสูตรเปียโนที่เพิ่มขึ้นตามไปด้วย เมื่อเขียนตำราเรียนสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต้องคำนึงถึงผู้เรียนในวัยนี้มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนกลุ่มนี้จึงอาจไม่ต้องการที่จะเรียนรู้จากครูในทุก ๆ เรื่องที่เรียนงานวิจัยฉบับนี้ได้มีการศึกษาโดยได้ตั้งคำถามเพื่อตรวจสอบตำราเรียน 3 เล่ม ว่าทั้งสามตำราเรียนนั้นเหมาะสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองหรือการเรียนแบบต้องมีครูช่วยสอน โดยมีตำราเรียนดังนี้

1. Adult Piano Adventures: A Comprehensive Piano Course, Book 1 by Nancy and Randall Faber
2. Piano for Adults: A Beginning Course, Book 1 by Jane SmisorBastien, Lisa Bastienand Lori Bastien
3. Alfred's Basic Adult All-in-One Course, Level 1 by Willard A. Palmer, Morton Manusand Amanda Vick Lethco

โดยรวมแล้วตำราเรียนทั้งสามเล่มนั้นมีการนำเสนอที่เพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เรียนรู้และทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองแต่ก็ไม่มีทางเลือกมากนักสำหรับนักเรียนที่จะเลือกบทเพลงหรือบทเพลงในรูปแบบเดียวกันเพลงอื่น ๆ นอกเหนือจากตำราเรียน

เว่ย (Wei 2008) วิทยานิพนธ์เล่มนี้เป็นวิทยานิพนธ์ร่วมสำหรับระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัยอินลินอยส์ ที่ ยูบานาแซมเปียนงานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยแบบเชิงทดลองเพื่อสำรวจประสิทธิภาพในชั่วโมงเรียนดนตรีวิชา POMAC (A Performance-Oriented Music Appreciation Class) ซึ่งวิชานี้เกี่ยวข้องกับการศึกษาปัญหาและประโยชน์ของหลักปรัชญาจากการสอนและการแสดงเปียโน กับนักเรียนวัยผู้ใหญ่ในระดับชั้นต้นโดยแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มควบคุมจำนวน 7 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 8 คนโดยหาอาสาสมัครจากนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนเอกวิชาดนตรี ที่มหาวิทยาลัยอินลินอยส์ ชั่วโมงเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีระยะเวลาเรียนเท่ากัน จำนวน 12 สัปดาห์โดยที่กลุ่มทดลองจะได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการเริ่มต้นเรียนเปียโนก่อนจำนวน 5 บทจาก วิชา POMAC เพื่อตอบคำถามวิจัยจำนวน 5 คำถาม เว่ยได้สร้างรูปแบบการประเมินก่อนการเรียนและหลังการเรียนขึ้น โดยผลที่ได้จากการประเมินก่อนและหลังนั้นตรงกัน

ส่วนสุดท้ายของวิจัยชิ้นนี้คือ

1. ในวิชา POMAC สามารถทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทฤษฎีดนตรีทั่วไปและความเข้าใจในการฟังดนตรี
2. เมื่อเรียนวิชา POMAC นี้จึงสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรีในเรื่อง การแต่งเพลง เสียงสอดประสานและการเขียนตามทำนองของเพลง
3. ความรู้ด้านดนตรีที่ดีขึ้น แต่ไม่สามารถรับประกันว่าในนักเรียนผู้ใหญ่อะดับชั้นต้นจะสามารถเล่นปฏิบัติเปียโนได้ดีขึ้น การใช้เวลาซ้อม การทำงานร่วมกันของร่างกายและการอุทิศตัวเองในการเรียนดนตรียังคงถือว่าสำคัญมากต่อการเรียนดนตรี
4. ถึงแม้ว่าความสามารถทางศิลปะนั้นสามารถมีได้ตั้งแต่กำเนิด แต่การฝึกซ้อมและความเข้าใจในดนตรีจะช่วยทำให้เพิ่มระดับความสามารถด้านดนตรีขึ้น และเมื่อมีความเข้าใจและการฝึกซ้อมย่อมสามารถที่จะประสบความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการการเรียนรู้เปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เป็นงานวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการที่มีในการเรียนรู้เปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

- 3.1 ผู้ให้ข้อมูล
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูล
- 3.3 การเก็บข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 การนำเสนอข้อมูล

3.1 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่จำนวน 10 คน โดยเลือกจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปีและกำลังทำการเรียนรู้เปียโนอยู่ในปัจจุบันที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลของวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้แนวการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ส่วนการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) เป็นการสนทนาในประเด็นต่างๆไปทั่วเกี่ยวกับการเรียนรู้เปียโน

3.3 การเก็บข้อมูล

ในการเก็บข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ผู้ทำการวิจัยได้ใช้วิธีการรวบรวมและเก็บข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจาก หนังสือ เอกสาร วารสาร และวิทยานิพนธ์ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแนวสัมภาษณ์ความต้องการการเรียนรู้เปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีข้อคำถามดังต่อไปนี้

2.1 สาเหตุใดที่ท่านจึงเลือกเรียนเครื่องดนตรีประเภทเปียโน ท่านมีแรงบันดาลใจหรือเป้าหมายอะไรบ้างที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

2.2 ให้ท่านบรรยายความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเครื่องดนตรีประเภทเปียโน

2.3 ท่านมีกิจกรรมอะไรที่เกี่ยวข้องกับดนตรีบ้าง บุคคลในครอบครัวของท่านมีใครเรียนหรือมีกิจกรรมด้านดนตรีบ้างหรือไม่ เมื่อท่านทำกิจกรรมด้านดนตรีเท่าไรรู้สึกเช่นไร และได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากกิจกรรมนั้น ๆ

2.4 แนวเพลงอะไรที่ท่านชื่นชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 แนวเพลง) และยกตัวอย่างบทเพลงที่ท่านชื่นชอบประมาณ 5-10 เพลง

2.5 ผู้เรียนคิดว่าครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการเรียนเปียโนอย่างไร และลักษณะของครูผู้สอนเช่นไรที่ท่านต้องการ

2.6 ท่านได้กำหนดระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายไว้อย่างไรและถ้าหากถึงกำหนดแล้วท่านบรรลุเป้าหมายหรือไม่บรรลุเป้าหมายก็ตามที่ท่านคิดว่าจะเรียนเปียโนต่อไปหรือไม่เพราะเหตุใด

2.7 ผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไรกับแบบเรียนที่ได้ใช้เรียนมีความยากความง่ายที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไรและมีบทเพลงอะไรในแบบเรียนบ้างที่ท่านชื่นชอบเป็นพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 เพลง)

2.8 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานที่และสถาบันที่ท่านได้เลือกมาเรียน ท่านมีข้อเสนอแนะหรือต้องการ สิ่งใดเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร

2.9 ท่านได้รับประโยชน์อะไรจากการเรียนเปียโนบ้าง จากการเรียนเปียโนท่านสามารถประยุกต์ใช้กับบทเพลงที่ท่านชื่นชอบได้อย่างไรและผลจากการเรียนทำให้พัฒนาการในการเล่นเปียโนดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไร

2.10 จากการเรียนการสอนท่านสัมผัสกับการเรียนการสอนที่ท่านพึงพอใจหรือไม่ ท่านมีสิ่งใดที่ท่านอยากเพิ่มเติมในการเรียนการสอนบ้าง

2.11 จากการเรียนเปียโนของท่านพบว่าในการเรียนเปียโนของผู้ใหญ่มีอุปสรรคและปัญหาอะไรบ้าง

3. ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ถึงความต้องการในการเรียนเปียโนบุคคลละ 1 ชั่วโมงถึง 1 ชั่วโมง 30 นาทีต่อครั้ง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ โดยแบ่งขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งจากเทพสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาทำการจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารต่างๆมาวิเคราะห์ โดยตรวจสอบข้อมูลให้มีความถูกต้องตามที่วัตถุประสงค์ได้กำหนดไว้

3. จัดเนื้อหาและรายละเอียดที่ต้องการตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

4. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาโดยผู้ทำการวิจัยได้วิเคราะห์ตามประเด็นต่าง ๆ ตามข้อคำถามที่ได้ทำการสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

4.1 สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

4.2 ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

4.3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

4.4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

4.5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

4.6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

4.7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

4.8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

4.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

4.10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

4.11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

3.5 การนำเสนอข้อมูล

ขั้นตอนในการนำเสนอผลงานวิจัย ผู้ทำวิจัยได้แบ่งออกเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

- 1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อวิจัย
- 1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย
- 1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ
- 1.4 ขอบเขตของการวิจัย
- 1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น
- 1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ
- 1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

- 2.1 พฤติกรรมและลักษณะนิสัยของวัยผู้ใหญ่
- 2.2 ประโยชน์ของการใช้เวลาว่างในวัยผู้ใหญ่
 - 2.2.1 ผลประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคล
 - 2.2.2 ผลประโยชน์ทางด้านจากทักษะ
 - 2.2.3 ผลประโยชน์ทางด้านวัฒนธรรมและสังคม
- 2.3 ประโยชน์ของการเรียนดนตรีในวัยผู้ใหญ่
- 2.4 ทฤษฎีความต้องการ
- 2.5 วิธีการสอนหลักสูตรและหนังสือที่ใช้ในการสอนเปียโนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่
- 2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

- 3.1 ผู้ให้ข้อมูล
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและเก็บข้อมูล
- 3.3 การเก็บข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 การนำเสนอข้อมูล

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ 5 สรุปผลอภิปราย ข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น (The Need of Adult Piano Students in Studying Piano: A Case Study KPN Music Academy) ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเนื้อหาและเก็บข้อมูล โดยการค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่กำลังศึกษาวิชาเปียโน ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นสาขาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโน โดยแบ่งผลการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 11 ข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

ข้อคำถามที่ 1 สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

ข้อคำถามที่ 2 ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

ข้อคำถามที่ 3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

ข้อคำถามที่ 4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

ข้อคำถามที่ 5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

ข้อคำถามที่ 6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

ข้อคำถามที่ 7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

ข้อคำถามที่ 8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

ข้อคำถามที่ 9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

ข้อคำถามที่ 10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

ข้อคำถามที่ 11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่กำลังศึกษาวิชาเปียโน ในสถาบันดนตรีเคพีเอ็น ในสาขาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ที่มีอายุระหว่าง 25–40 ปี (วัยผู้ใหญ่ตอนต้น) โดยได้มีการติดต่อกับสาขาของสถาบันดนตรีเคพีเอ็นทั้งหมด 5 สาขา ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จำนวนทั้งหมด 10 คน โดยใช้รหัสแทนผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้ให้มูล A, B, C, D, E, F, G, H, I และ J

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำมาเสนอเป็นรายหัวข้อ ดังต่อไปนี้

4.1. สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ส่วนใหญ่ตอบตรงกันว่าเป็นความต้องการในวัยเด็ก เมื่อตอนเด็ก ๆ ไม่มีโอกาสได้เรียน โดยมีผู้ตอบด้วยสาเหตุนี้จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล B, C, D, E, F, H และ J อาจเพราะด้วยในอดีตโรงเรียนดนตรียังไม่แพร่หลายเท่าในปัจจุบัน การเรียนดนตรีเป็นวิชาต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูง ทั้งค่าเล่าเรียนและค่าซื้อเครื่องดนตรี ผู้ให้ข้อมูล D ได้กล่าวว่า

“... ช่วงเด็ก ๆ ที่บ้านไม่ค่อยมีฐานะ โรงเรียนดนตรีก็ไม่เยอะเหมือนสมัยนี้ เวลาจะเรียนจริงทั้งไม่มีเงิน ไม่มีโรงเรียน และไม่มีเครื่องดนตรีประกอบกัน แต่ว่าช่วงนี้พอทำงานประกอบธุรกิจของตนเอง พอจะมีเวลาว่างบ้าง ก็เอาเวลาหลังจากงาน ถือเป็นการพักผ่อนจากการทำงานน่าจะหาอะไรทำดนตรีก็น่าสนใจ จึงเริ่มด้วยการเรียนเปียโน...”

จะเห็นได้ว่าการเรียนดนตรีในอดีตเป็นเรื่องที่ค่อนข้างลำบาก ในหลายเหตุผล ในปัจจุบันจึงเกิดผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ขึ้น โรงเรียนสอนดนตรีมีอย่างแพร่หลาย โดยในห้างสรรพสินค้าเกือบทุกห้างจะมีโรงเรียนดนตรีประจำอยู่ ซึ่งก็มีบางโรงเรียนที่ตั้งอยู่ภายนอกห้างสรรพสินค้า โรงเรียนสอนดนตรีในปัจจุบันมีทั้งโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียงและกลุ่มโรงเรียนที่มีชื่อเสียงซึ่งมีสาขาเป็นจำนวนมาก

มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คนที่เคยเรียนดนตรีมาก่อนในวัยเด็ก แต่ไม่ได้เรียนเป็นเวลาติดต่อกัน แต่ผู้ให้ข้อมูล A เคยเรียนเปียโนมาเป็นเวลา 2 ปี ผลจากการเรียนไม่สำเร็จจึงเลิกเรียนไป ซึ่งเหมือนกับผู้ให้ข้อมูล I ที่เคยเรียนเปียโนในวัยแต่ไม่ประสบความสำเร็จเช่นกันผู้ให้ข้อมูล C เคยเรียนกีตาร์เคยแสดงคอนเสิร์ตกับทางโรงเรียน โดยที่ตอนนี้ก็ยังเล่นกีตาร์อยู่ผู้ให้ข้อมูล F เคยเรียนคีย์บอร์ดมาเล็กน้อย และผู้ให้ข้อมูล G เคยเรียนอเล็กโทนามาเป็นเวลา 2 ปีแต่ทางสถาบันที่เลือกเรียนไม่พร้อมที่จะทำการสอนวิชาเปียโนจึงได้เลิกเรียนดนตรี จะเห็นได้ว่าจำนวนของผู้ที่เคยเรียนดนตรีมีจำนวนไม่มากนัก มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 2 คนที่เคยเรียนเครื่องดนตรีเปียโนอย่างจริงจัง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าโอกาสในยุคสมัยนั้นไม่เหมือนกับยุคปัจจุบันที่ได้กล่าวไว้ตอนต้น

ผู้ให้ข้อมูลวัยผู้ใหญ่ที่มีสถานะสมรสแล้วและมีบุตร จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล B, C, D, I และ J โดยผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้คำตอบคล้ายกันว่า ต้องการเป็นตัวอย่างเป็นลูก เล่นดนตรีเป็นเพื่อนลูกในบางรายต้องการเรียนเพื่อที่จะเอาไว้อสอนและเล่นเปียโนคู่กับลูก มีความต้องการที่จะมีกิจกรรมร่วมกันและมีเสียงดนตรีภายในบ้าน ผู้ให้ข้อมูล B ได้กล่าวไว้ว่า

“... มีลูกสาวอายุ 4 ขวบ อยากให้ลูกสาวเรียนดนตรีมากๆ ที่บ้านไม่พื้นฐานทางด้านดนตรีเลยทั้งฝั่งพี่และสามี เลยอยากให้ลูกได้เรียนดนตรีถ้า

ที่เรียนเปียโนก็คงจะทำให้ลูกสาวอยากเรียนเปียโนไปด้วย ซึ่งตอนนี้ลูกสาวพี่ก็ได้เริ่มเรียนเปียโนประมาณ 3 ครั้งแล้ว ก็คุณน่าจะมีความสุขกับการเรียนดี คิดว่าเราจะซ้อมบ่อย ๆ เพื่อเป็นตัวอย่างให้ลูกเพราะว่าลูกจะชอบทำตามแม่หมด...”

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่า พ่อแม่ในยุคปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการเรียนของลูกเป็นอย่างมากส่งเสริมการเรียนในทุก ๆ ด้านนอกจากด้านวิชาการให้กับลูก เช่น การเรียนศิลปะ การเรียนดนตรี การเรียนกีฬา เป็นต้น ผู้ปกครองบางกลุ่มต้องการจะมีกิจกรรมร่วมกับลูก เป็นตัวอย่างให้ลูก สามารถสอนและอธิบายให้ลูกได้ จึงได้เรียนในวิชาที่ได้ให้ลูกเรียน

มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 2 คนเท่าที่มีศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจต่อการเรียนเปียโน คือ ผู้ให้ข้อมูล A มีศิลปินที่ชอบคือ Jim Brickman เป็นผู้แต่งเพลงและนักเปียโนชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงยกตัวอย่างบทเพลงที่ได้รับความนิยมเช่นเพลง *You*, เพลง *The Gift* และเพลง *Valentine* เป็นต้น และผู้ให้ข้อมูล B ได้ให้ข้อมูลว่าแรงบันดาลใจที่มาสักรักอีกประการหนึ่งคือ Harry Connick Jr เป็นนักแต่งเพลงชาวอเมริกัน นักดนตรีแนวแจ๊สและคาราฮอลลิวูด ตัวอย่างเพลงที่ได้รับความนิยม เช่น เพลง *It Had to Be You*, เพลง *Winter Wonderland* และ เพลง *Just the Way You Are* เป็นต้น โดยส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลมีความชื่นชอบเป็นอย่างมากเป็นเวลานานมาแล้ว ผู้ให้ข้อมูลรายอื่น ๆ ไม่พบว่ามีศิลปินหรือบทเพลงที่เป็นแรงบันดาลใจในการเลือกเรียนเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนได้ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่าการเลือกเรียนเปียโนมีสาเหตุเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง ทั้งนี้อาจเพราะผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีคุณวุฒิ วิทยุติ และวุฒิภาวะที่เพียบพร้อมแล้ว จึงมีความคิดและความต้องการเป็นของตนเองต่างจากผู้เรียนในวัยเด็กที่อาจจะมาเรียนเปียโนเพราะความต้องการของผู้ปกครอง ไม่ใช่เพราะความต้องการด้วยตนเองเหมือนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ซึ่งเกือบทุกคนคิดว่าการเรียนเปียโนเป็นการผ่อนคลาย เป็นการสร้างความบันเทิงให้กับตนเอง และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในข้อคำถามสาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล สามารถสรุปออกมาเป็นตารางได้ ดังนี้

ตาราง 4.1 สรุปประเด็น สาเหตุ และแรงบันดาลใจที่เลือกเรียนเปียโน

สรุปประเด็นสาเหตุและแรงบันดาลใจที่เลือกเรียนเปียโนในผู้เรียนวัยผู้ใหญ่	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (จากผู้ให้ข้อมูลวัยผู้ใหญ่จำนวนทั้งหมด 10 คน)	ผู้ให้ข้อมูล
เป็นความต้องการเรียนในวันเด็กไม่มีโอกาสได้เรียนเปียโนเมื่อมีความพร้อมจึงมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่	7	B, C, D, E, F, H, J
เคยเรียนเปียโนวัยเด็ก แต่ไม่เกิดผลจึงได้หยุดเรียนไป	2	A, I
เคยเรียนดนตรี (เครื่องดนตรีชนิดอื่น) ในวันเด็ก แต่ได้หยุดเรียนไป	3	C, F, G
ต้องการเรียนเพื่อเป็นตัวอย่างให้ลูกหรือ เรียนเพื่อเรียนเปียโนเป็นเพื่อนลูก	5	B, C, D, I, J
เรียนเพราะมีศิลปินที่เป็นแรงบันดาลใจในการเรียนเปียโน	2	A, B
เรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและเพื่อเกิดประโยชน์ต่อตนเอง	10	A, B, C, D, E, F, G, H, I, J

จากตารางจะเห็นได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดที่เป็นผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ มีเหตุผลที่แตกต่างกันไปในการที่มาเรียนวิชาเปียโน แต่มีข้อสรุปข้อหนึ่งที่ตรงกันหมดว่าทุกคนมาเรียนเปียโนด้วยความต้องการของตนเอง ไม่ได้เกิดจากการบังคับให้เรียนจากบุคคลอื่น ทำให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และมีบ้างที่เกิดประโยชน์ต่อบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะบุคคลใกล้ชิดในครอบครัว

4.2. ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนได้กล่าวไว้เหมือนกันหมดว่า ชื่นชอบในเสียงของเปียโนโดยผู้ให้ข้อมูล D ได้กล่าวถึงความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโนไว้ว่า

“... เมื่อเทียบกับเครื่องดนตรีประเภทอื่นๆแล้ว เปียโนจะมีความสมบูรณ์ของตนเอง เล่นแล้วมีทั้งตัว melody และ chords พร้อมๆกันได้ หรือสามารถเลือกได้ที่จะเล่น melody และ chords พร้อม ๆ กันทำให้เพลง

สมบูรณ์ได้ด้วยเครื่องดนตรีหนึ่งชิ้น กลับกันก็สามารถเล่นเพลงเป็น chords พร้อมกับร้องเพลงเพลิน ๆ ไปกับเครื่องได้ในชิ้นเดียว แต่ถ้าเทียบ กับเครื่องดนตรีอื่น สมมุติว่าเราไปเล่นไวโอลินหรือว่าแซกโซโฟนก็ไม่สามารถทำได้แบบเปียโน เปียโนเป็นพื้นฐานของดนตรี สามารถนำไปประยุกต์เข้ากับดนตรีทุกประเภทและเครื่องดนตรีอื่นเกือบทุกชนิดได้ . . .”

ข้อสังเกตจากข้อความของผู้ให้ข้อมูล D ผู้ที่สามารถจะเล่นคอร์ดกับทำนองหนักพร้อม ๆ กัน ผู้เล่นจำเป็นต้องทักษะด้านดนตรีที่ดี มีความเข้าใจในเรื่องคอร์ดจึงจะสามารถกดคอร์ดได้ถูกต้องตามลักษณะและประเภทของคอร์ด การเล่นคอร์ดที่สอดคล้องประสานกับเมโลดี้หรือทำนองหลัก ผู้ที่สามารถเล่นทำนองหนักได้อย่างถูกต้องจำเป็นต้องอาศัยการอ่านโน้ตที่ถูกต้อง จังหวะที่แม่นยำ หรือการเล่นที่ไม่ดูโน้ตก็ต้องอาศัยทักษะการค้นสดและทักษะการฟังที่ชำนาญ ผู้ที่สามารถเล่นแบบ ขึ้นต้นได้จำเป็นต้องมีประสบการณ์ในการเรียนและการฝึกซ้อมมานานพอสมควรจึงจะสามารถ บรรเลงเพลงประเภทนี้ได้ซึ่งผู้ให้ข้อมูล D เรียนเปียโนมาเป็นเวลา 2 ปีถือว่าผู้ให้ข้อมูล D เรียน เปียโนมาเป็นระยะเวลาอันจึงส่งผลทำให้มีประสบการณ์ต่อการกดคอร์ดสอดคล้องประสานกับทำนองหลักและมีความเข้าใจในการเล่นบทเพลงประเภทนี้อย่างดีจากข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล D คล้ายกับผู้ให้ ข้อมูล A ที่กล่าวว่า

“ . . . ฟังเสียงเปียโนแล้วรู้สึกเพลินดี เป็นเครื่องดนตรีที่สามารถเล่นได้ด้วย ตนเองคนเดียว ไม่ต้องเล่นกับเครื่องดนตรีอื่น เป็นเครื่องดนตรีเดี่ยว . . .”

ผู้ให้ข้อมูล C ให้ความรู้สึกที่มีต่อเปียโนว่า เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่มีโน้ตชัดเจน สามารถครอบคลุมเสียงได้ในมือซ้ายและมือขวา ทั้งยังชอบในเสียง วิธีการกด และการเคลื่อนไหว ของนิ้วมือเมื่อกดคีย์ของเปียโน เหมือนกับผู้ให้ข้อมูล E ที่ให้ข้อมูลว่านอกจากเสียงที่ชื่นชอบ ยังชอบวิธีการ ทำทางในการเล่น ที่ทำให้รู้สึกสง่างาม

ผู้ให้ข้อมูล F ได้ให้ความรู้สึกต่อเปียโนว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงไพเราะสามารถที่จะ บรรเลงได้ในแนวเพลงทุก ๆ แนว ทำให้รู้สึกทำท่ายอยากเล่นให้สำเร็จ นอกจากเสียงที่ไพเราะแล้ว ผู้ให้ข้อมูล G ให้ข้อมูลว่าชอบฟังเสียงของเปียโนที่ตนเองเล่น คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล H ที่ให้ข้อมูล ความรู้สึกที่มีต่อเปียโนว่าเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงไพเราะ มีความนุ่มนวล เวลาที่ได้บรรเลง แล้วเกิดความเพลิดเพลิน ในทำนองเดียวกันกับผู้ให้ข้อมูล I ที่ให้ข้อมูลว่าการเล่นเปียโนได้ฝึกการใช้ สมอ และได้ฝึกการใช้สมาธิ ชอบเสียงที่ไพเราะ เวลาที่ได้ยินเสียงเปียโนแล้วจะรู้สึกผ่อนคลาย ฟัง แล้วสบาย บางทีการที่สังคมภายนอกดูน่าวุ่นวาย แต่ถ้าได้เล่นเปียโนก็เหมือนได้หยุดนิ่งอยู่กับเปียโน และผู้ให้ข้อมูล I ที่ชอบฟังเสียงของเปียโน ชอบดูคนเล่นเปียโน คิดว่าการเรียนเปียโนเหมาะกับเด็ก

มาก สมองและประสาทสัมผัสได้ฝึกฝน และได้ให้ข้อมูลแปลกไปจากผู้ให้ข้อมูลรายอื่นว่า คิดว่าจะเรียนเปียโนอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันโรคความจำเสื่อม

ผู้ให้ข้อมูล B ได้ให้ข้อมูลที่แตกต่างไปจากผู้ให้ข้อมูลคนอื่นทั้งหมดโดยได้ให้ข้อมูลว่า ชื่นชอบเครื่องดนตรีประเภทเปียโน เสียงเพราะ มีระดับเสียงสูงและต่ำ ส่วนประกอบต่าง ๆ ของเปียโนก็น่าสนใจเป็นเครื่องดนตรีที่มีมานาน คุณน่าจะเข้าถึงเล่นได้ง่ายกว่าเครื่องดนตรีประเภทอื่น แต่ชอบเครื่องดนตรีเดี่ยวประเภทเครื่องเป่ามากกว่า เช่น แซกโซโฟน ชอบเสียงมาก รู้สึกว่ามีเสน่ห์ แต่ถ้าให้เลือกเรียนจริง ๆ ก็คงเลือกเรียนเปียโนเพราะคิดว่าการกดเปียโน การอ่านโน้ตต่าง ๆ น่าจะเข้าถึงได้มากกว่าเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ผู้ให้ข้อมูล B ได้กล่าวว่า

“...จริง ๆ แล้วชอบแนวเครื่องสายเครื่องเป่ามากกว่า แบบพวกแซกโซโฟน ฟังแล้วรู้สึกอินมากแต่รู้สึกว่ายากเพราะต้องฝึกการใช้ปอดการเป่ามาก่อน ก็ดาร์และเครื่องสายประเภทต่าง ๆ คิดว่าน่าจะกดคอร์ดไม่ได้ แต่เปียโนคุณเข้าถึงง่ายที่สุด น่าจะเป็นเครื่องดนตรีที่ดีที่สุด ที่ชอบเปียโน เพราะว่าเสียเวลาเล่นแล้วแบบว่ามีขึ้นมีลงมันเพราะดีละ...”

จากข้อความดังกล่าวโดยรวมทั้งหมดจะเห็นถึงคุณสมบัติของเปียโนอย่างชัดเจนว่าเป็นเครื่องดนตรีพื้นฐานที่สามารถเล่นกับแนวเพลงได้เกือบทุกแนว เหมาะสมกับผู้เรียนทุกเพศและทุกวัยสามารถเล่นบรรเลงเดี่ยวและสามารถเล่นกับเครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ ทั้งแบบเป็นวงดนตรี หรือเป็นการเล่นคู่ เล่นเป็นทริโอ เป็นต้น คุณสมบัติของเปียโนนั้นมีหลากหลายเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องดนตรีประเภทอื่น ที่ส่วนใหญ่จะสามารถทำได้แค่แนวของท่านองหลัก ทั้งนี้ เปียโนยังเป็นเครื่องดนตรีที่มีความไพเราะ อ่อนหวาน และนุ่มนวลจึงไม่น่าแปลกใจที่เปียโนจะเป็นเครื่องดนตรีลำดับต้น ๆ ของผู้เรียนในทุก ๆ วัยเลือกที่จะเรียน

4.3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนได้ให้ข้อมูลเหมือนกันหมด คือ ยังไม่เคยมีโอกาสดูการแสดงกิจกรรมทางด้านดนตรี โดยผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนได้บรรยายถึงความต้องการที่มีต่อกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ ผู้ให้ข้อมูล A, B, E, และ G มีความต้องการที่จะแสดงดนตรีในโอกาสต่าง ๆ แต่อยากให้ตนเองมีความพร้อมมากกว่านี้ก่อน ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวไว้ว่า

“... ก็อยากลองที่จะแสดงคอนเสิร์ตอยู่นะ แต่ยังรู้สึกว่าทักษะการเล่นเปียโนของพี่ยังอยู่ในช่วงเริ่มต้นอยู่ ยังรู้สึกอาย ขอซ้อมให้มากกว่านี้ก่อน กลัวเล่นแล้วผิดเยอะ แต่ตั้งเป้าหมายไว้ว่าอีกสักปีขึ้นไป ให้เล่นคล่อง ๆ

อ่านโน้ตคล่อง ๆ ณ ตอนนี้อยู่รู้สึกว่าคุณเหมือนเพิ่งขึ้น ป.1 สำหรับการเรียนเปียโน รู้สึกว่าคุณเองแก่แล้วเลยต้องข้านิดนึง . . .”

จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูล A มีความต้องการในการแสดงออกด้านดนตรีในรูปแบบของกิจกรรมการแสดงคอนเสิร์ต แต่ผู้ให้ข้อมูล A ยังขาดความมั่นใจในตนเองอยู่ การแสดงคอนเสิร์ตไม่จำเป็นต้องเรียนถึง 5 ปีแล้วจึงแสดงได้ สามารถแสดงได้เมื่อเกิดความพร้อมในบทเพลง และการฝึกซ้อมที่เพียงพอ การแสดงคอนเสิร์ตเป็นการเพิ่มศักยภาพในการเรียน และเพิ่มทักษะความกล้าแสดงออกของตนเอง เหมือนกับผู้ให้ข้อมูล E ที่ได้ให้ข้อมูลว่าคุณเองไม่พร้อมสำหรับการแสดงถ้าพร้อมก็คิดว่าจะแสดงคอนเสิร์ตโดยผู้ให้ข้อมูล E ได้กล่าวว่า

“ . . . ไม่เคยโง่ของสถาบัน ถ้าเคพีเอ็นจัดก็ยังไม่กล้า คิดว่าความสามารถยังไม่ถึง ถ้าวันหนึ่งที่พร้อม เก่งแล้วก็พร้อมที่จะเล่น ถ้าได้เล่นกับคนในครอบครัวกับแฟน ก็จะดีมาก . . .”

จากข้อความจะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลขาดความมั่นใจ คิดว่าคุณเองไม่พร้อม และมีความต้องการที่จะแสดงคอนเสิร์ตร่วมกับสามีที่มีความสามารถด้านกีตาร์คลาสสิก ความต้องการของผู้ให้ข้อมูล A และ E คล้ายคลึงกับผู้ให้ข้อมูล G แต่ผู้ให้ข้อมูล G ก่อนข้างมีความมั่นใจในกิจกรรมด้านการแสดงดนตรี มีการวางแผนที่จะทำการแสดงกับวงดนตรีประจำบริษัท ในงานสัมมนาประจำปี ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า คิดว่าจะเล่นเพื่อความสนุกสนานสร้างความบันเทิงให้กับตนเองและผู้อื่น โดยจะเล่นบทเพลงประมาณ 1-2 เพลงซึ่งกำลังทำการฝึกซ้อมและให้ครูผู้สอนช่วยสอน แนะนำวิธีการบรรเลงอยู่

ผู้ให้ข้อมูล B มีความต้องการในการทำกิจกรรมและการแสดงดนตรี โดยได้ให้ความรู้สึกรู้สีก่อนการแสดงดนตรีว่าคุณจะสนุกถ้าได้ทำกิจกรรมประเภทนี้ และมีความต้องการที่อยากจะเป็นครูสอนเปียโน แต่ยังไม่มีมั่นใจคิดว่าเป็นความหวังที่เกินความจริงไปสำหรับตนเอง โดยผู้ให้ข้อมูล B ได้กล่าวว่า

“ . . . ในอนาคตคิดว่า ก็คงจะสนุกถ้าได้ทำกิจกรรมด้านดนตรีแต่ว่าตอนนี้ยังเล่นไม่ได้ พี่เคยฝันด้วยซ้ำว่าพี่จะเป็นครูสอนเปียโนด้วยซ้ำแต่อาจสูงไปหน่อยหนึ่ง พี่คิดว่าถ้ามีเปียโนที่บ้านแล้วได้สอบอะไรแบบนี้ก็คงจะดี . . .”

จากข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล B จะเห็นว่าให้ความสนใจต่อกิจกรรมด้านดนตรีสูง มีความต้องการแสดง ต้องการสอบวัดผล และมีความสนใจต่ออาชีพครูสอนเปียโน ความต้องการในการสอบวัดผลด้านเปียโนของผู้ให้ข้อมูล B ตรงกับความต้องการของผู้ให้ข้อมูล H ที่กำลังเตรียมการสอบวัดระดับความสามารถทางเปียโน ของ Trinity College London ในระดับเกรด 2 ในการสอบของสถาบัน Trinity College London เป็นการสอบวัดระดับความสามารถทางเปียโนที่ได้รับชื่อเสียง

และการยอมรับในประเทศไทย และต่างประเทศ ในการสอบผู้ทำการสอบต้องมีการฝึกซ้อมบทเพลง ให้แม่นยำ คล่องแคล่ว ถูกต้องในรายละเอียดของบทเพลง และยังมีการสอบในด้านอื่น ๆ อีกเช่น การอ่านโน้ตแรกเห็น การสอบทักษะด้านการฟัง ผู้ทำการสอบต้องมีการเตรียมตัว เป็นการกระตุ้น ทักษะของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยังรู้สึกว่าตนเองยังไม่พร้อมสำหรับการแสดงดนตรี ผู้ให้ข้อมูล I และ J มีความต้องการที่เหมือนกัน คือ อยากแสดงดนตรีคู่กับลูก แต่ต้องดูความพร้อมของตนเองและลูกก่อน โดยผู้ให้ข้อมูลทั้งสองคนเรียนเปียโนอยู่สาขาคู่กับลูกของตนเอง ทั้งสองคนเคยได้ไปชมการแสดงของลูก ผู้ให้ข้อมูล I ให้ข้อมูลว่า เมื่อก่อนการแสดงได้มีการฝึกซ้อมให้ลูกที่บ้าน สามารถสอนได้เพราะตนเองได้เรียนเปียโน ในวันคอนเสิร์ตได้มาให้กำลังใจลูกทั้งครอบครัว เมื่อเสร็จการแสดงรู้สึกภูมิใจที่ลูกทำได้ มีเสียงตบมือ ทำให้ตนเองและลูกเกิดกำลังใจ คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล J ที่ให้ข้อมูลว่าแค่ลูกกล้าขึ้นไปบนเวทีก็เกิดความรู้สึกดีใจมากแล้ว ที่ลูกมีความกล้าแสดงออกไม่กลัวเวที ผู้ให้ข้อมูล D ก็มีการสนับสนุนลูกให้มีการแสดงและการแข่งขันทักษะด้านเปียโน โดนตนเองและครอบครัวได้ไปให้กำลังใจลูกเสมอ

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรีในด้านการฟัง โดยมีการฟังเพลงจากทางอินเทอร์เน็ต จากช่องการดูยูทูปเป็นหลัก ผู้ให้ข้อมูล A กล่าวว่า

“... ถ้าซ้อมเพลงไหนแล้วคิดก็จะพยายามหาคนที่เล่นเพลงเดียวกับเราแล้ว
ว่าเขาเล่นยังไง ทำนองเป็นยังไง ซึ่งได้ดูก็เกิดแรงกระตุ้น เกิดความเข้าใจ
มากขึ้น ยกตัวอย่างเพลงในหนังสือ มีเพลง scherzo เล่นไม่ได้เลยเปิดดูในยู
ทูป แล้วก็เล่นตามดูเรื่องจังหวะที่ตนเองเล่นเร็วเกินไป เลยเล่นช้าลงจนเล่น
ได้...”

จากคำกล่าวของผู้ให้ข้อมูล A จะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่สามารถเพิ่มศักยภาพได้ด้วยสื่อด้านอินเทอร์เน็ต การเปิดยูทูปเป็นการช่วยเหลือการฝึกซ้อมของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้ ซึ่งเพลง scherzo ที่ผู้ให้ข้อมูล A กล่าวถึงเป็นบทเพลงที่อยู่ในแบบเรียนเพลงแรกของทางสถาบันเค ฟิเอิน ซึ่งเป็นแบบเรียนเล่มที่ 2 มีความยากในจังหวะที่แตกต่างกันโดยมีการเปลี่ยนแปลงอัตราความเร็วถึง 3 ครั้ง จากข้อมูลจะเห็นว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบในการซ้อมสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ผู้ให้ข้อมูล B มีการไปชมคอนเสิร์ตดนตรีในสวน แต่ไม่ได้มีการฟังเพลงจากวิทยุหรือยู ทูป ต่างจากผู้ให้ข้อมูล C ที่ไม่เคยไปชมคอนเสิร์ตแต่ฟังบทเพลงจากวิทยุทั่ว ๆ ไป ผู้ให้ข้อมูล E มีความชื่นชอบในละครเวที และชื่นชอบในบทเพลงของละครเวที มีการฟังเพลงจากวิทยุ และยูทูป

แต่ไม่ชอบคอนเสิร์ตเพราะไม่ชอบที่มีคนเยอะ ผู้ให้ข้อมูล F, G, H และ J มีการฟังเพลงจากวิทยุและจากยูทูบ

การเข้าชมการแสดงทางดนตรี ไม่มีผู้ให้ข้อมูลใดเคยได้ร่วมชมงานแสดงคอนเสิร์ตเปียโนโดยตรง ผู้ให้ข้อมูล D, I และ J เคยเข้าชมงานแสดงคอนเสิร์ตของทางสถาบันดนตรี โดยมีลูกเป็นหนึ่งในผู้แสดง ต่างภาคภูมิใจที่เห็นลูกได้แสดงคอนเสิร์ต ผู้ให้ข้อมูล D ได้พาลูกไปชมคอนเสิร์ตที่เป็นวงดนตรี เพื่อให้ตนเองและลูกเกิดแรงบันดาลใจ โดยให้ความรู้สึกร่วมกับการชมคอนเสิร์ตว่า นักดนตรีเวลาการแสดงสดจะมีเสน่ห์ไม่เหมือนกับดนตรีที่เปิดฟังตามวิทยุหรือคอมพิวเตอร์ และผู้ให้ข้อมูล J มีความสนใจที่จะพาลูกไปชมคอนเสิร์ตเปียโนโดยตรงเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเองและลูก ข้อมูลทั้งหมดที่ได้สัมภาษณ์มาจากข้อคำถามหัวข้อกิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมสามารถสรุปออกมาเป็นตารางได้ ดังนี้

ตาราง 4.2 สรุปตารางกิจกรรมทางดนตรีของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

สรุปหัวข้อกิจกรรมทางดนตรี	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (จากผู้ให้ข้อมูล 10 คน)	ผู้ให้ข้อมูล
ร่วมแสดงคอนเสิร์ต	-	-
มีความต้องการแสดงคอนเสิร์ต	6	A, B, E, G, I, J
มีความต้องการแสดงคอนเสิร์ตกับบุคคลอื่น	4	E, G, I, J
ไม่มีความต้องการแสดงคอนเสิร์ต	4	C, D, F, H
มีความต้องการทำอาชีพด้านดนตรี	1	B
มีความต้องการสอบวัดระดับด้านดนตรี	2	B, H
มีการฟังดนตรีจากวิทยุหรือทางอินเทอร์เน็ต	8	A, C, D, E, F, G, H, J
เคยชมคอนเสิร์ตประเภทต่าง ๆ	5	B, D, E, I, J

การทำกิจกรรมด้านดนตรีเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาทักษะด้านดนตรี ทั้งเพิ่มความกล้าแสดงออก เพิ่มแรงบันดาลใจ และเพิ่มแรงกระตุ้นผลักดันให้กับตนเอง กิจกรรมด้านดนตรีมีหลากหลาย ยกตัวอย่างเช่น การแสดงดนตรี การฟังเพลง เป็นต้น ปัจจุบันทางโรงเรียนสอนดนตรีเห็นถึงความสำคัญของการแสดงดนตรี จึงเกิดการแสดงดนตรีขึ้นเป็นประจำทุกปี เพื่ส่งเสริมการ

เรียนการสอนให้กับผู้เรียนทุก ๆ คน ไม่จำเป็นว่าผู้แสดงจะต้องเรียนอยู่ในระดับความยากใด การแสดงสามารถแสดงได้ในทุกเพศและทุกวัย การแสดงดนตรีไม่ได้จำกัดอยู่แค่ผู้แสดงในวัยเด็ก ผู้แสดงวัยผู้ใหญ่ก็สามารถแสดงเพื่อพัฒนาทักษะให้ตนเองได้ การแสดงดนตรียังมีประโยชน์ต่อผู้ที่แสดงแบบคู่ หรือ การรวมวงเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดกิจกรรมทางดนตรีร่วมกับบุคคลใกล้ชิดหรือบุคคลอื่น ๆ ทักษะด้านการฟังก็สำคัญต่อผู้เรียนดนตรีวัยผู้ใหญ่ ปัจจุบันการฟังการบรรเลงเปียโนสามารถหาฟังได้ง่ายกว่าในอดีตมาก เนื่องจากความทันสมัยของเทคโนโลยี ทำให้เกิดการฟังเพลงจากอินเทอร์เน็ต การฟังเพลงจากช่องทางยูทูบ และ ช่องทางอื่น ๆ อีกจำนวนมาก

4.4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

เมื่อถามผู้ให้ข้อมูลถึงแนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ ผู้ให้ข้อมูลบางท่านจะนิ่งและตอบไม่ถูก ไม่สามารถตอบคำถามในทันทีได้ เนื่องจากผู้ให้ข้อมูลไม่เข้าใจถึงแนวเพลงที่ตนเองชื่นชอบว่าแนวเพลงที่ตนเองชื่นชอบเป็นแนวเพลงแบบไหน ต้องให้ผู้วิจัยให้ความรู้และให้คำแนะนำถึงแนวเพลงต่างๆก่อนจึงสามารถให้คำตอบได้ ผู้ให้ข้อมูล B ชื่นชอบบทเพลงของ Harry Connick Jr เป็นนักแต่งเพลงชาวอเมริกัน นักดนตรีแนวแจ๊สและคาราฮอลลิวด์ แต่ผู้ให้ข้อมูลกลับบอกว่าชอบเพลงคลาสสิก มีความเข้าใจว่า บทเพลงของ Harry Connick Jr เป็นแนวคลาสสิก ทั้ง ๆ เป็นบทเพลงและศิลปินในแนวแจ๊ส นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูล B มีความชื่นชอบในบทเพลงประเภทเพลงบรรเลง แต่ผู้ให้ข้อมูลบางท่านก็มีความเข้าใจในประเภทของบทเพลง ยกตัวอย่างเช่น ผู้ให้ข้อมูล D ได้กล่าวว่า

“...จริง ๆ เล่นไม่ได้ทุกแนว แต่ถ้าฟังเฉยฟังได้หมดทุกแนว อย่างเพลงคลาสสิกที่ก็ฟัง แต่ว่าให้อามาเล่น พิจารณาคงต้องเป็นเพลงป๊อป เพราะคิดว่าเพลงป๊อปนี้มันง่ายกว่า ถ้าฟังก็แล้วแต่เพลงอีก เพลงคลาสสิกที่เป็นเดี่ยวเปียโนก็เพราะ แต่ว่าเพลงป๊อปที่นำมาทำเป็นเปียโนก็มีเสน่ห์ พอมาเล่นเป็นแนวแจ๊สก็เพราะ คือเปียโนมีเสน่ห์ไม่เหมือนกัน แล้วแต่เพลง ที่จริงที่ก็ฟังทุกแนว ทางคลาสสิกไม่มีศิลปินที่ชอบเป็นพิเศษ แต่ถ้าทางป๊อปชอบป๊อปทั่วไป ชอบแนวไทยสากล เพลงสากลยุคใหม่ หรือถ้าพี่ก็จะเล่นเพลงตอนที่พี่เป็นวัยรุ่นเช่น เพลงที่เบิร์ดก็ยังเล่นอยู่ เพราะว่ารู้สึกว่าก็ยังร่วมสมัย เพลงที่เป็นวงหลังๆก็ฟังหมดเลยนะครับ เช่น วงเกรซันได้ บอดี้สแลม เคยได้เรียนเพลง ถ่านไฟเก่าของเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์,

เพลง *ไปอยู่ที่ไหนมา* ของศิลปินวงลิปตา และเพลง *Love of My Life* ของวง Queen เป็นต้น . . .”

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูล D มีความชื่นชอบบทเพลงประเภทเพลงร่วมสมัย ที่มีความหลากหลายในบทเพลง จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนมีการเรียนหลายบทเพลงต่อการเรียนหนึ่งชั่วโมง และได้ทำการเรียนมาประมาณ 2 ปี จึงมีบทเพลงจำนวนมากที่ผู้ให้ข้อมูล D ได้กล่าวถึง

ผู้ให้ข้อมูล A มีความชื่นชอบในบทเพลงสากลเก่า ๆ ยุค 70 – 80 เช่น เพลง *Nothing Gonna Change My Love For You*, เพลง *How Deep is Your Love*, เพลง *Endless Love* และเพลง *If We Hold on Together* ผู้ให้ข้อมูล A เคยได้เรียนบทเพลงเหล่านี้เรียบร้อยแล้ว มีความชื่นชอบในบทเพลงร่วมสมัยที่มีจังหวะช้า ไม่ชอบและไม่ถนัดบทเพลงแนวแจ๊ส เคยฟังบทเพลงคลาสสิกตอนวัยเด็ก ต้องการเล่นเล็กน้อย แต่มีความต้องการเล่นบทเพลงสมัยนิยมสากลมากกว่าเพราะรสนิยมส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล A ชอบฟังบทเพลงสากล ผู้ให้ข้อมูล A และ G มีความต้องการในบทเพลงที่ตรงกันคือ เพลง *A Thousand Years* เพราะเป็นเพลงที่มีความหลายสี จังหวะไม่เร็วเกินไป และเพลง *All of Me* ทั้งสองคนไม่ได้เรียนสาขาและครูผู้สอนคนเดียวกัน แต่มีความชอบที่ตรงกัน เพลงทั้งสองเพลงเป็นเพลงที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน มีการนำมาเรียบเรียงเป็นโน้ตเปียโน ทำให้เป็นที่นิยมในการเรียน นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูล G ได้ให้คำตอบว่า ตนเองยังไม่ทราบถึงความแตกต่างของประเภทเพลงเท่าไรนัก แต่ก็มีความต้องการอยากจะเล่นบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบจำพวกเพลงสมัยนิยมสากล

ผู้ให้ข้อมูล C มีความชื่นชอบบทเพลงที่เป็นวงดนตรี ในบทเพลงร่วมสมัย ทั้งเพลงไทยและเพลงสากล ชอบฟังเพลงเก่ามากกว่าเพลงใหม่ เช่น ศิลปินคู่ เบิร์ดกับฮาร์ท เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูล I เพิ่งเริ่มเรียนได้เป็นเวลาประมาณ 6 เดือน ยังไม่มีแนวเพลงที่ชื่นชอบเป็นพิเศษ และยังไม่รู้จักแนวเพลงที่ชัดเจน แต่ก็มีความชอบในบทเพลงสมัยนิยมทั่วไป มีความต้องการที่จะเล่นให้เป็นเพลงทั้งบทเพลง มีความชื่นชอบในการฟังบทเพลงแนว Bossanova และผู้ให้ข้อมูล F ที่ให้ข้อมูลว่าสามารถฟังเพลงได้ทุกแนว ตามสภาวะอารมณ์ ไม่ได้มีบทเพลงที่ชื่นชอบมากเป็นพิเศษ แต่ประเภทของบทเพลงที่มีฟังบ่อยที่สุด คือ เพลงแนว ป๊อป-แดนซ์

ผู้ให้ข้อมูล E ความต้องการในการเรียนเปียโนตอนแรกเริ่มคือต้องการเรียนเพลงประเภทคลาสสิก ได้เรียนเฉพาะในหนังสือเรียน เมื่อได้เรียนมาระยะหนึ่งก็มีการเบี่ยงเบนให้ครูผู้สอนนำเพลงประเภทป๊อปมาเรียน พบว่าเล่นง่ายกว่าเพราะว่ารู้สึกเคยชินและคุ้นหู ส่วนตัวชอบเพลงลูกกรุงสมัยเก่า และเพลงป๊อปเก่า ๆ เช่น เพลงแต่ปางก่อน, เพลงมากกว่ารัก ของโรส ศรินทิพย์ และเพลงรัก ของ ปุ๊ อัญชลี เป็นต้น แต่ก็ยังชอบเพลงคลาสสิกมากกว่า คิดว่าเพลงป๊อปเป็นที่นิยมแค่ชั่วคราว ต่างจากเพลงคลาสสิก คล้ายคลึงกับผู้ให้ข้อมูล H ไม่ได้มีแนวเพลงที่ชื่นชอบที่ชัดเจน ฟังเพลง

ไหนดเพราะและคุ้นหู ก็จะชอบ มีเพลงในทุก ๆ แนว เช่น เพลง *Right Here Waiting*, เพลง *Kiss the Rain* และเพลง *River Flow in You* ของศิลปิน Yiruma เพลงคลาสสิกก็ค่อนข้างชื่นชอบคิดว่าในอนาคตถ้ามีโอกาสก็อยากจะเรียนเพลงคลาสสิก เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล J มีความชื่นชอบในบทเพลงร่วมสมัยทั่วไป ทั้งเพลงไทยและเพลงสากล ยังมีความชื่นชอบในบทเพลงประเภทคลาสสิกด้วยเช่นกัน

ผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดจะชอบเพลงป๊อปร่วมสมัยที่ฟังง่ายและคุ้นหู ทั้งเพลงไทยและเพลงสากล ทุกคนมีแนวเพลงที่ชอบหลากหลายแนว ในส่วนใหญ่ของผู้ให้ข้อมูลจะมีแนวเพลงที่ชอบมากกว่า 1 แนวเพลง โดยส่วนใหญ่ทั้งหมดจะชอบเพลงที่คุ้นหูตามรสนิยมของแต่ละบุคคล

4.5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

ผู้ข้อมูลทุกคนให้ความคิดเห็นที่ตรงกันว่าครูผู้สอนสำคัญต่อการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยสามารถจำแนกตามผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูล A มีความต้องการครูผู้สอนที่รู้ว่าต้องสอนอะไรให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ มีความอดทน ไม่เคี้ยวเข็นเหมือนการสอนผู้เรียนวัยเด็ก เพราะ ผู้ใหญ่ไม่มีเวลาไม่สามารถซ้อม อ่านโน้ตได้คล่องเท่ากับผู้เรียนวัยเด็กโดยทั่วไป โดยผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวว่า

“... ผู้สอนมีความสำคัญมาก หมายถึง ผู้สอนต้องรู้ว่าต้องสอนอะไร เพราะว่าคนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วมีความต้องการอะไร ผู้สอนสามารถให้ตรงต่อความต้องการได้ อาจจะไม่ต้องเคี้ยวเข็นเหมือนเด็ก ๆ เพราะผู้ใหญ่บางทีก็ไม่มีเวลา ทำอะไรได้ช้ากว่าเด็ก อยากให้ผู้สอนมีอดทนต่อผู้ใหญ่ที่มาเรียนเปียโน เพราะว่าค่อนข้างช้า อยากเรียนให้เป็นเร็ว ๆ แต่บางครั้งก็อ่านโน้ตไม่ค่อยคล่องเหมือนเด็ก ๆ ความจำก็ค่อนข้างยากกว่า ครูผู้สอนไม่จำเป็นต้องมีอายุมากกว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ แต่เป็นใครก็ได้ที่มีความสามารถเข้าใจผู้เรียนว่า ต้องการอะไร หรือทำยังไงให้ผู้เรียนเข้าใจ...”

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไม่มีความต้องการให้ครูผู้สอนมีความตึงเครียดและเคร่งครัดในการเรียนมากเกินไป มีการผ่อนคลายกับกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีภาระหน้าที่การงานตามแต่ละบุคคล

ผู้ให้ข้อมูล B มีความต้องการครูผู้สอนที่มีความรู้ น่านับถือ สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้ และมีความต้องการครูผู้สอนที่เข้าใจในผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ สามารถเห็นถึงจุดอ่อนในตัวผู้เรียน

ผู้ให้ข้อมูล C มีความต้องการครูผู้สอนที่ใจเย็น สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ของการเรียน สอนแล้วเข้าใจสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนได้ และต้องการครูผู้สอนที่ให้กำลังใจผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้

“... ครูผู้สอนมีความสำคัญมากต่อการเรียน คือ ถ้าผู้เรียนเป็นผู้ใหญ่แล้ว
อยากได้ครูที่ใจเย็น สามารถสอนได้ตามจุดประสงค์ของการเรียน ให้กำลังใจ
ในการเรียน สอนแล้วเข้าใจ สอนแล้วสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้...”

ผู้ให้ข้อมูล D มีความต้องการครูผู้สอนที่สามารถสอนตามความต้องการของตนเองได้ ไม่ต้องการครูที่มีวิธีการสอนแบบสอนผู้เรียนวัยเด็ก ต้องการครูผู้สอนที่สามารถสอนผู้ใหญ่ไม่ต้องการที่จะเรียนความรู้เบื้องต้น ที่ต้องเปิดหนังสือเรียนและฝึกตามในทุกสัปดาห์ที่ได้เรียน มีความต้องการเรียนคอร์ส การอิมโพรไวท์คอร์ส และมีความต้องการครูที่สอนสนุก สามารถเข้ากับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้

ผู้ให้ข้อมูล E มีความต้องการครูที่รับฟังผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ไม่ชอบครูที่ดุและเสียงดัง และมีความต้องการครูผู้สอนที่ใจเย็น ค่อย ๆ สอน

ผู้ให้ข้อมูล F มีความต้องการครูผู้สอนที่ให้ความรู้สึกสบายในการเรียน เพราะตนเองไม่ค่อยมีเวลาฝึกซ้อม เนื่องจากภาระหน้าที่การงาน มีความต้องการครูที่เก่งเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และมีความต้องการครูผู้สอนที่สอนได้หลากหลายแนวสร้างความท้าทายให้กับผู้เรียนไม่สอนแค่เฉพาะในหนังสือเรียน

ผู้ให้ข้อมูล G มีความต้องการครูผู้สอนที่ถ่ายทอดความรู้แล้วสามารถเข้าใจได้ง่าย สามารถสอนและอธิบายวิธีการเล่นเปียโนได้อย่างถูกต้อง

ผู้ให้ข้อมูล H มีความต้องการครูผู้สอนที่มีความเป็นครู กล่าวคือ มีความใส่ใจในผู้เรียน และสามารถเข้าใจผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เป็นวัยที่ทำงานแล้ว และมีความต้องการครูผู้สอนที่มีองค์ความรู้เพียงพอที่จะสอนผู้เรียนสามารถมองผู้เรียนในภาพกว้างได้ โดยได้ให้ข้อมูลไว้ว่า

“... ครูผู้สอนสำคัญต่อการเรียนเปียโนมาก อยากได้ครูผู้สอนที่เป็นครูจริง ๆ ใส่ใจนักเรียน ด้วยนักเรียนวัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่ทำงานแล้ว บางครั้งอาจจะไม่สามารถทำการบ้านมาครบถ้วนถูกต้องทั้งหมด บางทีครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจนักเรียน โต ๆ กันแล้ว นักเรียนก็ต้องมีความรับผิดชอบในการเรียน ครูก็ต้องมีความรู้และใส่ใจผู้เรียน มีใจในการสอน และมีความรู้พอที่จะสอนเราได้ มีองค์ความรู้ที่จะสามารถมองภาพกว้างในเราได้...”

ผู้ให้ข้อมูล I มีความต้องการครูผู้สอนที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน สร้างความเป็นกันเอง สอนไม่เครียดมีการพูดคุยกันในชั่วโมงเรียน ชอบครูผู้สอนที่คุยเก่ง สร้างความสนุกสนาน และสามารถเข้ากับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้

ผู้ให้ข้อมูล J มีความต้องการครูผู้สอนที่สอนแล้วเข้าใจง่าย พูดคุยกันรู้เรื่อง เข้าใจผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนไม่มีความต้องการครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่า ยกเว้นผู้ให้ข้อมูล G และ H ที่ต้องการครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่าตนเอง และ ผู้ให้ข้อมูล D ต้องการครูผู้สอนที่อายุใกล้เคียงกับผู้เรียน ซึ่งผู้ให้ข้อมูล D มีอายุ 39 ปี นอกจากนั้น ผู้ให้ข้อมูล A มีข้อแม้ต่อครูผู้สอนว่ามีความต้องการครูผู้สอนที่เรียนจบแล้วเท่านั้น

ผู้ให้ข้อมูล A, B, C, E และ G มีความเห็นตรงกันคือ มีความต้องการครูผู้สอนที่สอนเก่ง มากกว่าเล่นเก่ง ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวว่า

“ . . . ไม่จำเป็นว่าครูผู้สอนต้องเก่งหรือว่าประพวดมา ชนะสิบรางวัล อยากได้แค่ครูที่สอนเป็นดีกว่า ให้นักเรียนสามารถเข้าใจและทำตามได้ . . . ”

ซึ่งผู้ให้ข้อมูล A ได้ให้ข้อมูลตรงกับผู้ให้ข้อมูล G ที่ได้กล่าวว่า

“ . . . ระดับความรู้ด้านดนตรีของครูไม่ต้องเก่งมากก็ได้ แค่พูดแล้วเข้าใจง่ายก็เพียงพอแล้ว ครูผู้สอนไม่ต้องเก่งมากเพราะไม่ได้ต้องการที่จะเรียนไปเพื่อแข่งหรือสอบอะไร อยากได้ครูที่สอนแล้วเข้าใจง่ายไม่จำเป็นต้องเล่นเก่งมาก . . . ”

จากข้อมูลข้างต้นแตกต่างจากผู้ให้ข้อมูล D, F, H, I และ J มีความต้องการครูผู้สอนที่ทั้งสามารถสอนเปียโนได้ดีและสามารถเล่นเปียโนได้เก่งด้วย ยกตัวอย่างข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล F ได้กล่าวไว้ว่า

“ . . . ถ้าครูผู้สอนเล่นเก่งก็จะดี เพราะจะช่วยทำให้เราเกิดมั่นใจมากขึ้น คิดว่าครูที่สอนเก่ง สอนเข้าใจกับครูที่เล่นเก่ง น่าจะควบคู่กันไป . . . ”

แต่จากข้อมูลทั้งหมด ผู้ให้ข้อมูลตอบตรงกันหมดว่ามีความต้องการครูผู้สอนที่สอนเก่ง มีความสามารถในการสอนที่ดี สามารถสอนให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความเข้าใจได้ และในเรื่องเพศของครูผู้สอน ผู้ให้ข้อมูลทุกคนไม่จำกัดเรื่องเพศของครูผู้สอนสามารถเรียนได้ทั้งครูผู้สอนที่เป็นเพศหญิงและเพศชาย ยกเว้นผู้ให้ข้อมูล E และ J ต้องการครูผู้สอนที่เป็นเพศหญิงเท่านั้น ซึ่งผู้ให้ข้อมูล E และ J ทั้งสองคนเป็นเพศหญิง

ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 10 คนมีความต้องการครูในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน มีแตกต่างหรือเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย เช่น ผู้ให้ข้อมูล I ต้องการครูผู้สอนที่มีการพูดคุยกันในชั่วโมงเรียน และคุยเก่ง

เป็นต้น ความต้องการทั้งหมดของผู้ให้ข้อมูลถือว่าเป็นคุณสมบัติทั่วไปที่ครูผู้สอนควรมีในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

4.6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

หลักสูตรของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่ทางสถาบันดนตรีเคพีเอ็นได้เลือกนำมาใช้ มีหนังสือที่ใช้กับการเรียนการสอนด้วย คือหนังสือเรียน All-In-One Adult Piano Course ของสำนักพิมพ์ Alfred มีทั้งหมด 3 เล่มตามลำดับความยาก โดยแบบเรียนมีความกระชับ มีการสอนบทเพลงควบคู่ไปกับการทำแบบฝึกหัดภายในหนังสือเล่มเดียว ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่ทั้งส่วนที่ได้ใช้แบบเรียนจากทางสถาบันและไม่ได้ใช้แบบเรียนโดย จำนวนผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ได้ใช้แบบเรียนมีทั้งหมด 3 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล D, G และ H ไม่ได้ใช้หนังสือของทางสถาบันเคพีเอ็นตั้งแต่แรกเริ่มในการเรียนเปียโน โดยผู้ให้ข้อมูล D ไม่ต้องการใช้หนังสือเรียนตั้งแต่แรกที่พูดคุยกับครูผู้สอน ต้องการเล่นเพลงที่ตนเองชื่นชอบนอกบทเรียน พยายามหาบทเพลงจากในหนังสือเพลงหรือจากทางอินเทอร์เน็ต ผู้ให้ข้อมูล G ไม่ได้ใช้แบบเรียนตั้งแต่แรกเพราะหนังสือเรียนในสาขาที่ทำการเรียนหมด ตั้งแต่แรกเริ่มเรียนเปียโนครูผู้สอนใช้วิธีหาโน้ตเพลงที่ตนเองอยากเรียนมาให้เล่น ผู้ให้ข้อมูล G กล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อบทเพลงที่ครูคัดเลือกมาเรียนไว้ว่า บางเพลงที่ครูนำมาสอนก็ยากเกินไป ครูผู้สอนจะนำเพลงใหม่มาให้สวดแทรกทฤษฎีในบทเพลงที่ผู้ให้ข้อมูลยังไม่รู้ พร้อมกับการสอนเล่นบันไดเสียงในประเภทต่าง ๆ และผู้ให้ข้อมูล H ไม่ได้ใช้หนังสือเรียนตั้งแต่แรกเริ่มเพราะเป้าหมายตอนแรกเริ่มต้องการเล่นเป็นเพลงๆ มากกว่า แต่เมื่อได้เรียนไปเป็นเวลานานก็เข้าใจว่าความรู้พื้นฐานสำคัญ จึงเริ่มสนใจที่จะสอบเปียโนเพื่อเพิ่มพื้นฐานให้กับตนเอง

ผู้ให้ข้อมูลที่ได้ใช้แบบเรียนของทางสถาบันเคพีเอ็นมีจำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A, B, C, E, F, I และ J ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแบบเรียนที่ได้ใช้ไปให้ทิศทางเดียวกันคือ พอใจกับหนังสือเรียนที่ได้ใช้ มีความเข้าใจง่าย แต่ก็ยังต้องการครูผู้สอนในการช่วยอธิบายเนื้อหาในหนังสืออยู่ ตัวอย่างของข้อมูลที่ได้สัมภาษณ์มา ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวว่า

“... ในหนังสือที่ทางสถาบันเคพีเอ็นใช้โอเคนะกะ ถ้ามีเวลาสามารถอ่านและเรียนรู้ได้ด้วยตนเองได้เลย เพียงแต่อย่างงี้ก็ต้องการครูต้องการสอนเพื่อเป็นชี้นำ เรียนรู้ด้วยตนเองก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง คือ เรียนรู้ด้วยตนเอง 40% แต่อีก 60% ต้องมาจากครูผู้สอนคอยช่วยเหลือ ดูแลเรื่องนี้ว่า บทเรียนก็โอเคค่อนข้างง่าย ทำความเข้าใจได้ง่าย สามารถอ่านได้เองได้...”

นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูล B ก็ได้กล่าวไว้ว่า

“ . . . ถ้าไม่มีครูช่วยสอนหนังสือเล่มนี้ พี่เคยแอบไปเปิดยูทูปสอน สำหรับหนังสือเล่มนี้ คลิปเยอะมาก ยังแอบคิดว่าที่จริงแอบนั่งเรียนอยู่บ้านก็ได้ แต่ครูผู้สอนจะบอกเทคนิคบางสิ่งที่หนังสือไม่ได้บอกแต่หนังสือก็เข้าใจง่าย . . . ”

จากข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล B ผู้ให้ข้อมูลท่านอื่นได้ตอบคล้ายกันแต่ไม่ได้ทำการดูคลิปสอนจากทางยูทูป เช่น ผู้ให้ข้อมูล E ที่ให้ข้อมูลว่าบางเรื่องในหนังสือยังมีความไม่เข้าใจต้องรอให้ครูช่วยอธิบายและสอนอยู่ คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล F ที่ให้ข้อมูลว่าถึงหนังสือจะเข้าใจง่ายแต่ก็ต้องใช้ครูช่วยสอน เพื่อบอกเทคนิคต่าง ๆ ดีกว่าที่จะลองผิดลองถูกด้วยตนเอง ผู้ให้ข้อมูล C ก็ให้คำตอบไปในทิศทางเดียวกันว่าหนังสือเข้าใจง่าย แต่ตนเองยังเล่นผิดบ้าง ถูกบ้าง มีครูผู้สอนช่วยสอนจะดีกว่า และเหมือนกับผู้ให้ข้อมูล J ที่ให้ข้อมูลว่าหนังสือมีความเข้าใจง่ายแต่จำเป็นต้องมีครูผู้สอนช่วยสอน เพราะผู้เรียนอ่านเองก็ไม่รู้ว่าตนเองทำถูกหรือทำผิดนอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูล I ให้ข้อมูลว่า ถ้าผู้เรียนมีความเข้าใจในภาษาอังกฤษดี จะเข้าใจง่ายขึ้นเพราะมีคำอธิบายบอก แต่ก็ต้องใช้ครูผู้สอนช่วยเพราะเรื่องพื้นฐานที่ถูกต้องมีความสำคัญ

จากผู้ให้ข้อมูลที่ใช้แบบเรียนทั้งหมด 7 คน มีผู้ให้ข้อมูล 4 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A, B, E และ F กล่าวไว้เหมือนกันว่าแบบเรียนที่ได้ใช้มีบทเพลงไม่เพียงพอต่อความต้องการ โดยผู้ให้ข้อมูล A และ E ต้องการเรียนเนื้อหาในหนังสือพร้อมกับเรียนบทเพลงนอกแบบเรียนควบคู่กันไป ทั้งสองคนยังให้ข้อมูลเหมือนกันว่าไม่ชอบบทเพลงประเภท Blues ในแบบเรียนเท่าไรนัก ผู้ให้ข้อมูล B ให้ความรู้สึกว่าเพลงในหนังสือเรียนไม่เพียงพอ และหนังสือซ้ำเกินไป คิดว่าต้องมีเพลงมากกว่านี้เพราะจะช่วยเรื่องการอ่านโน้ตซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด ผู้ให้ข้อมูล F ให้ข้อมูลว่าบทเพลงไม่เพียงพอต่อความต้องการ พบแต่บทเพลงสั้น ๆ รู้สึกว่าเพลงน้อยเกินไปนอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูลเหลืออีก 3 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล C, I และ J ได้ให้ความเห็นตรงกันว่าบทเพลงในหนังสือมีเพียงพอต่อความต้องการของตนเอง ผู้ให้ข้อมูล C ให้ความเห็นว่าบทเพลงเพียงพอต่อความต้องการ มีความเหมาะสมแต่อาจเพราะเพิ่งเริ่มต้นเรียนเปียโนไม่นานเท่าไร คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล J ที่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงเพียงพอต่อความต้องการเพราะไม่รู้ว่าถ้าบทเพลงมากกว่านี้จะเป็นอย่างไร ผู้ให้ข้อมูล I ให้คำตอบที่ขัดแย้งกันเล็กน้อย โดยกล่าวว่า

“ . . . บทเพลงบางเพลงไม่รู้จักเวลาเล่นก็จะลำบาก เพราะเราไม่รู้จักทำนองอะไร มีบทเพลงเท่านี้กำลังดีแล้ว แต่อยากให้เพิ่มเพลงที่รู้จัก ๆ มากขึ้น . . . ”

จากข้อความด้านบนคาดเดาน่าจะมีความหมายว่า ผู้ให้ข้อมูล I รู้สึกว่าบทเพลงในแบบเรียนที่ได้ใช้ในปัจจุบันมีเพียงพอต่อความต้องการแต่อยากให้เปลี่ยนจากบทเพลงที่ไม่คุ้นหูและไม่เป็นที่รู้จักเป็นบทเพลงที่เป็นที่รู้จักและมีทำนองที่คุ้นหู

จากผู้ให้ข้อมูลที่ใช้แบบเรียนทั้งหมด 7 คน มีผู้ให้ข้อมูล 3 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A, E และ J ได้กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่ามีความรู้สึกเบื่อบทเพลงในแบบเรียนบางเพลง ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวว่า

“... เพลงในหนังสือบางเพลงก็เป็นเพลงคลาสสิกเก่า ๆ ที่บางทีเราก็ไม่เคยได้ยิน คนที่ไม่เคยเรียนมาก่อน ก็ไม่รู้ว่ามันเป็นเพลงอะไร ไม่รู้ว่าตนเองเล่นถูกหรือเปล่า บางครั้งเพลงในหนังสือก็มีนาเบื้อบ้างแต่ก็ซ้อมไปอาจจะไม่เต็มร้อย แต่ก็ต้องซ้อม คนเล่นก็จะรู้ว่าบางเพลงก็ไม่ถูกกับเรา รู้สึกว่าตนเองเล่นได้ไม่ดี เกิดอาการท้อแล้วก็จะไม่อยากเล่นเพลงนี้...”

ผู้ให้ข้อมูล A และ E ได้ให้ข้อมูลเหมือนกันว่าไม่ชอบบทเพลงประเภท Blues แต่ผู้ให้ข้อมูล E ก็มีบทเพลงในแบบเรียนที่ตนเองชื่นชอบ คือ เพลง *The Enterainer* และเพลง *Maxican Claping Song* นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูล A ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การทำแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนไม่ค่อยจำเป็นสำหรับการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ผู้ให้ข้อมูล J ให้ข้อมูลว่าบางบทเพลงก็มีไม่อยากเล่นแต่ก็ซ้อมให้ผ่านเพื่อที่จะได้ไม่ต้องกลับมาเรียนเพลงนี้อีก และจำนวนผู้ให้ข้อมูลที่เหลืออีก 4 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล B, C, F และ I ให้ข้อมูลที่เหมือนกันคือไม่รู้สึกเบื่อหน่ายบทเพลงในหนังสือเรียน ผู้ให้ข้อมูล B ให้ข้อมูลว่าไม่เบื่อเพลงในหนังสือเพราะรู้สึกว่าเป็นสิ่งใหม่หมดที่ได้เรียนรู้ ผู้ให้ข้อมูล F ให้ข้อมูลที่แตกต่างจากผู้ให้ข้อมูล A ในเรื่องของแบบฝึกหัดในแบบเรียน เพราะผู้ให้ข้อมูล F มีความชื่นชอบแบบฝึกหัดในแบบเรียน นอกจากนั้นผู้ให้ข้อมูล C, F และ I ยังให้ข้อมูลว่ามีความชื่นชอบบทเพลงที่คุ้นหู และเป็นเพลงของเด็ก เพื่อเล่นให้ลูกฟัง เมื่อลูกได้ฟังก็ชื่นชอบและเกิดกระแสนใจบทเพลงที่ตนเองเล่น เช่น เพลง *The Cuckoo*, เพลง *Skip to My Lou*, เพลง *Alouette*, เพลง *Jingle Bell*, *Brother John* และเพลง *Merrily We Roll Along* เป็นต้นสามารถสรุปข้อมูลออกมาเป็นตารางได้ดังนี้

ตาราง 4.3 สรุปความรู้สึและความเหมาะสมที่มีต่อแบบเรียนและบทเพลงในแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

สรุปความรู้สึและความเหมาะสมที่มีต่อแบบเรียนและบทเพลงในแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน	จำนวนผู้ให้ข้อมูล (จากผู้ให้ข้อมูลด้วยผู้ใหญ่อานวนทั้งหมด 10 คน)
นักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่ใช้แบบเรียนของทาง สถาบันเคพีเอ็น	7
นักเรียนวัยผู้ใหญ่ที่ไม่ได้แบบเรียนของทาง สถาบันเคพีเอ็น	3
แบบเรียนมีความเข้าใจง่าย เหมาะสม	7(จากจำนวนผู้ใช้แบบเรียน 7 คน)
ยังต้องใช้ครูผู้สอนในการใช้แบบเรียน	7(จากจำนวนผู้ใช้แบบเรียน 7 คน)
บทเพลงในแบบเรียนเพียงพอต่อความต้องการ	4(จากจำนวนผู้ใช้แบบเรียน 7 คน)
บทเพลงในแบบเรียนไม่เพียงพอต่อความต้องการ	3(จากจำนวนผู้ใช้แบบเรียน 7 คน)
มีความเบื่อหน่ายกับบทเพลงในแบบเรียน	3(จากจำนวนผู้ใช้แบบเรียน 7 คน)
ไม่เบื่อหน่ายต่อบทเพลงในแบบเรียน	4(จากจำนวนผู้ใช้แบบเรียน 7 คน)

4.7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

สถาบันสอนดนตรีเคพีเอ็น เป็นโรงเรียนสอนดนตรีที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในประเทศไทย มีจำนวนสาขาเป็นจำนวนมากทั้งในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมถึงหลายจังหวัดทั่วประเทศไทย แต่ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลจากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เรียนวิชาเปียโนอยู่ในปัจจุบันที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เฉพาะในสาขาที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เท่านั้น ทุกสาขาใช้หลักสูตรวิชาเปียโนเดียวกัน ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลจากทั้งหมด 5 สาขา ได้แก่ สาขาทองหล่อ, สาขาเซ็นทรัลพระราม 9, สาขาเซ็นทรัลปิ่นเกล้า, สาขาเดอะวอล์คคราชพฤกษ์ และสาขางศ์สว่าง-พระราม7 โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนี้

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ข้อมูลต่างตรงกันว่าเหตุผลที่เลือกเรียนสถาบันในสาขาของตนเอง เพราะใกล้บ้านหรือที่ทำงาน สามารถเดินทางได้สะดวกตามการเดินทางของแต่ละบุคคล เช่น คนที่ขับรถต้องการให้มีที่จอดรถ บางท่านที่เรียนสาขาในใจกลางเมืองที่เลือกสาขานั้น ๆ เพราะสาขาที่เลือกเรียนติดรถไฟฟ้าได้ดิน เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2 คนที่ต้องการให้สถาบันสอนดนตรีอยู่ในห้างสรรพสินค้า ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล C และผู้ให้ข้อมูล H โดยผู้ให้ข้อมูล C ให้ความคิดเห็นว่าถ้าโรงเรียนสอนดนตรีอยู่ในห้างสรรพสินค้าทำให้สะดวกดินนอกจากเหตุผลนี้แล้ว ผู้ให้ข้อมูล C ได้ให้ข้อมูลเฉพาะตัวเกี่ยวกับการเลือกสาขาที่เรียนเปียโนในปัจจุบันว่า

“ . . . ที่จริงผมไม่ค่อยรู้จักโรงเรียนสอนดนตรีเท่าไรนัก สาขาที่เรียนอยู่
ปัจจุบัน เนื่องจากสะดวกในการเดินทางเพราะว่าผมทำงานอยู่ที่เดียวกันกับ
สาขาที่เรียนอยู่ สามารถเดินขึ้นบันไดเลื่อนมาเรียนได้เลย . . . ”

ผู้ให้ข้อมูล C ประกอบธุรกิจส่วนตัวที่ตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้าเดียวกับสถาบัน
ดนตรีเคพีเอ็นสาขาที่ตนเองเลือกเรียนทำให้การเรียนการสอนสะดวกสบายในเรื่องการเดินทาง และ
ผู้ให้ข้อมูล H ให้เหตุผลว่าการที่โรงเรียนสอนดนตรีอยู่ในห้างสรรพสินค้าทำให้รู้สึกกว้างง่ายดี เมื่อ
เรียนเสร็จสามารถเดินเล่นต่อได้ ผู้ให้ข้อมูลที่เหลืออีก 8 คนต่างไม่มีความต้องการให้โรงเรียนดนตรี
สาขาที่ตนเองเลือกอยู่ในห้างสรรพสินค้า โดยผู้ให้ข้อมูล J ได้ให้ข้อมูลว่าตนเองไม่ชอบ
ห้างสรรพสินค้า เนื่องจากห้างสรรพสินค้า มีความวุ่นวาย คนเยอะและมีการจราจรติดขัด สถาบัน
ดนตรีเคพีเอ็นที่ผู้ให้ข้อมูล J ทำการเรียนเปียโนอยู่ อาศัยอยู่ในตึกสำนักงานไม่ได้อยู่ใน
ห้างสรรพสินค้า ผู้ให้ข้อมูล J ให้ข้อมูลว่ามีความชื่นชอบสาขานี้ เพราะ ไม่วุ่นวาย คนไม่เยอะ เป็น
อีกสาเหตุที่ได้เลือกเรียน

บรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียนเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนเปียโน
ในสาขาต่าง ๆ โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลว่าบรรยากาศในโรงเรียนและห้องเรียนส่งผลต่อ
การเลือกเรียน ตัวอย่างเช่น ผู้ให้ข้อมูล A มีความต้องการห้องเรียนที่เก็บเสียง ไม่มีเสียงรบกวนจาก
ภายนอกและต้องการให้โรงเรียนที่เลือกไม่มีเด็กมาวิ่งเล่นให้เกิดความวุ่นวายในระหว่างทำการเรียน
การสอน ผู้ให้ข้อมูล A จึงได้เลือกเรียนเปียโนในวันธรรมดาช่วงเวลากลางวัน ซึ่งเป็นเวลาที่ผู้เรียน
วัยเด็กต้องไปโรงเรียน และไม่เป็นที่นิยมสำหรับผู้เรียนวัยเด็ก และผู้ให้ข้อมูล B และ E มีความ
คิดเห็นตรงกันว่า มีความต้องการในเรื่องความสะอาดเป็นพิเศษ มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 2 คนที่ให้คำตอบ
ว่าบรรยากาศของโรงเรียนและห้องเรียนไม่ได้ส่งผลต่อการเลือกเรียนได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล C และผู้ให้
ข้อมูล G

นอกจากข้อมูลข้างต้น ผู้ให้ข้อมูล I ได้ให้ข้อมูลว่าที่เลือกสาขานี้เพราะว่ารับสอนเด็ก
เล็ก จึงได้เลือกเรียนที่สาขานี้เพราะลูกเรียนด้วยได้ คล้ายคลึงกับผู้ให้ข้อมูล J ที่ให้ข้อมูลว่า ลูกของ
ตนเองสามารถเข้ากับครูผู้สอนได้ดี และ เจ้าของโรงเรียนมีการดูแลเอาใจใส่ดี

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนได้ให้ข้อมูลเหมือนกันว่ามีความเชื่อถือต่อ สถาบันดนตรีเคพีเอ็น โดย
ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันว่า สถาบันมีหลักสูตรสำหรับผู้ใหญ่ที่ชัดเจน ผู้ให้ข้อมูล E กล่าวว่า

“ . . . แบนด์ของสถาบันดนตรีเคพีเอ็นที่ส่วนในการตัดสินใจ เพราะ ไม่
ชอบการเรียนที่ครูสอนนักเรียนสองคนแล้ววิ่งสอน ได้เรียนจริง ๆ เพียงแค่
ครึ่งชั่วโมงเท่านั้น อยากได้ครูที่ดูแลสอนและซ้อมไปกับเราทั้งชั่วโมง
มากกว่า . . . ”

วิธีการสอนของสถาบันดนตรีเคพีเอ็นมีการเรียนการสอนเป็นแบบตัวต่อตัว กล่าวคือ ครูผู้สอนสอนผู้เรียนเพียงคนเดียวต่อชั่วโมง ซึ่งตอบโจทย์ความต้องการของผู้ให้ข้อมูล E นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนยังให้เหตุผลในการเลือกสถาบันดนตรีเคพีเอ็นว่า มีเป็นโรงเรียนสอนดนตรีที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก มีความน่าเชื่อถือ น่าจะการันตีคุณภาพระดับหนึ่งแล้ว ยกเว้นแต่ผู้ให้ข้อมูล D ได้ข้อมูลว่าชื่อเสียงของสถาบันดนตรีเคพีเอ็นไม่ได้มีส่วนในการตัดสินใจ

เรื่องที่ผู้ให้ข้อมูลต้องการให้มีการแก้ไขปรับปรุงได้แก่ ให้ข้อมูลว่าพนักงานของทางสถาบันบางครั้งไม่แจ้งเรื่องการเรียนการสอน เปียโนที่ใช้เรียนมีปัญหา เสียงไม่ค่อยดี บางคีย์ก็ไม่ได้ กดไม่ลง บางคีย์ก็มีอาการค้าง ควรปรับปรุงเรื่องความสะอาดบางสาขามีกลิ่นอับ ผู้ให้ข้อมูล D ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าทางโรงเรียนควรมีห้องอัดเสียง เพื่อใช้สำหรับอัดเสียงให้กับผู้เรียนในสถาบันได้

4.8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนได้ข้อมูลเหมือนกันทุกคนว่ามีความต้องการที่จะเรียนเปียโนไปเรื่อย ๆ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเรียน และไม่ได้ตั้งเป้าหมายอะไรในการเรียน ผู้ให้ข้อมูลบางคนได้กำหนดระยะเวลาในการเรียนไว้ในตอนแรกเริ่ม แต่พอได้เรียนเปียโนจริง ๆ จริงเปลี่ยนแปลงความคิด ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A ที่ให้ข้อมูลว่าตอนแรกได้กำหนดเวลาเรียนไว้ที่ประมาณ 5 ปี แต่พอได้มาเรียนเปียโนจริง ๆ คิดว่าจะเรียนต่อไปอย่างต่อเนื่อง ไม่มีความคิดที่จะหยุดเรียน ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวว่า

“... ตอนแรกที่ตั้งใจมาเรียนกำหนดไว้ประมาณ 5 ปี น่าจะเล่นพอได้แต่พอได้มาเรียนก็คงเรียนไปเรื่อยๆ เรียนไปให้เล่นได้ จะได้ไม่ลืม ถ้าเรียนไปแล้วไม่ได้เล่นก็จะลืม คิดว่าจะเรียนต่อไปเรื่อย ๆ ...”

นอกจากข้อความที่ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวไว้ ผู้ให้ข้อมูล A ยังความสนใจที่จะเล่นเพลงที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล C ที่ได้ให้ข้อมูลว่าตอนแรกคิดว่าเรียนจบแค่คอร์สเดียว (12 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยประมาณ 3 เดือน) ก็น่าจะเพียงพอสำหรับนำไปเรียนรู้อีกได้ต่อ แต่พอได้มาเรียนคิดว่าถ้ามีครูผู้สอนช่วยสอนน่าจะดีกว่า ผู้ให้ข้อมูล B ให้คำตอบว่าจะเรียนต่อไปโดยไม่กำหนดระยะเวลาตราบดีที่ยังมีความสุขในการเรียน แต่ก็เรียนด้วยความตั้งใจให้ดีเพื่อความคุ้มค่าในการเรียนโดยผู้ให้ข้อมูล B ได้กล่าวว่า

“ . . . ตอนนี้พี่ยังเรียนไปเรื่อย ๆ ก่อน ไม่ได้กำหนดระยะเวลา ของคุณก่อน ตอนนี้ยังมีความสุขในการเรียนอยู่ แต่ก็ต้องมองด้วยว่าต้องทำให้ดี โฟกัสไม่ให้เวลาผ่านไป จะได้คุ้มค่าในการเรียน . . . ”

ผู้ให้ข้อมูล H และ J ได้ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันว่าคิดว่าจะเรียนไปเรื่อย ๆ และจะหยุดเรียนก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกเบื่อหน่าย หรือคิดว่าการเรียนเปียโนไม่ใช่แล้วจึงจะหยุดเรียน ผู้ให้ข้อมูล J ยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ตอนนี้ยังรู้สึกว่าการเรียนเปียโนใช้สิ่งที่ตนเองต้องการ รู้สึกสนุกที่ได้เรียนเปียโน คล้ายคลึงกับผู้ให้ข้อมูล I ที่ให้ข้อมูลว่าจะเรียนไปให้ต่อเนื่องจะไม่เลิกเรียนเปียโน จนกว่ารู้สึกว่าการเรียนเปียโนไม่ไหวก่อนจึงค่อยหยุดเรียนเปียโน ผู้ให้ข้อมูล D ได้ให้ข้อมูลที่แตกต่างออกไปแต่อยู่ในทิศทางเดียวกันไว้ว่า ไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเรียน เรียนเปียโนเพื่อความเพลิดเพลิน การมาเรียนเปียโนก็เหมือนการไปเที่ยว การไปเที่ยวไม่มีวันสิ้นสุดก็เหมือนกับการเรียนเปียโนที่ไม่มีวันสิ้นสุดเช่นกัน คิดว่าจะเรียนเปียโนต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ความสำคัญต่อการมาเรียนที่สม่ำเสมอ มีความพยายามที่จะไม่หยุดเรียน เนื่องจากวัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีภาระ หน้าที่ ทั้งทางด้านครอบครัว ด้านการงาน และด้านอื่น ๆ แต่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ความสำคัญต่อการมาเรียนเปียโนที่สม่ำเสมอ ยกตัวอย่างเช่น ผู้ให้ข้อมูล B ได้กล่าวว่า

“ . . . พี่ให้ความสำคัญต่อการมาเรียน พยายามมาเรียนสม่ำเสมอ เพราะ พี่เคยหยุดเรียนนะ แต่พอหยุดเรียนแล้วไม่รู้ว่าจะซ้อมอะไร ซ้อมไปหมดแล้ว . . . ”

จากคำตอบของผู้ให้ข้อมูล B จะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลนอกจากจะมีวินัยในการมาเรียนที่สม่ำเสมอ ผู้ให้ข้อมูลยังมีวินัยในเรื่องการฝึกซ้อมที่สูงเช่นกัน เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล C ที่มีการมาเรียนที่สม่ำเสมอ และให้คำตอบว่าการเรียนดนตรีต้องมีวินัย ผู้ให้ข้อมูล F ที่คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล E ก็ค่อนข้างมีงานเยอะเมื่อคิดงานก็จำเป็นต้องลาเรียนเปียโน แต่ก็พยายามให้การเรียนสม่ำเสมอที่สุด โดยผู้ให้ข้อมูลจะพยายามฝึกในสัปดาห์ที่ไม่ได้มาเรียนและผู้ให้ข้อมูล G ก็ให้ความสำคัญของการมาเรียนที่สม่ำเสมอสูงมาก ได้กล่าวว่า

“ . . . มาเรียนสม่ำเสมอ ตั้งแต่ที่เรียนมาก็ไม่เคยลาเรียนเลย เคยมีครูผู้สอนลาบ้างเล็กน้อย การมาเรียนสม่ำเสมอมีความสำคัญ รู้สึกอยากเรียนให้ต่อเนื่องมากกว่า . . . ”

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูล G ไม่เคยขาดเรียนด้วยตนเองเลย คล้ายคลึงกับผู้ให้ข้อมูล H ที่มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ไม่เคยหยุดเรียนเกิน 1 สัปดาห์ เมื่อจะหยุดก็จะนัดเรียนชดเชย

กับครูผู้สอนเสมอ เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล I และ J ที่มีการมาเรียนที่สม่ำเสมอ พยายามลาเรียนให้น้อยที่สุด

4.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนให้ความเห็นตรงกันว่าประโยชน์ที่ได้จากการเรียนเปียโนคือได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ผ่อนคลาย เพลิดเพลิน ได้ฝึกสมอง สร้างสมาธิ ผู้ให้ข้อมูล B ได้กล่าวว่า

“... อย่างแรกเลยที่พี่ได้คือ ได้ฝึกสมอง ที่รู้สึกจะต้องแยกมือซ้าย มือขวามากมาย มีขา หนัก เบา เล่นช้า ด้วยความที่พี่เป็นแม่บ้านก็ไม่ค่อยได้ใช้ประสาทสัมผัสพวกนี้มากมาย...”

เช่นเดียวกันกับผู้ให้ข้อมูล E ที่มีอาชีพเป็นแม่บ้านและไม่มีลูกได้ให้ข้อมูลว่าเวลาที่เกิดความรู้สึกเบื่อนอกจากการดูโทรทัศน์ก็สามารถที่จะเล่นเปียโนได้ ผู้ให้ข้อมูล F ให้ข้อมูลว่าตนเองเป็นโรคไมเกรน เมื่อได้เล่นเปียโนนอกจากจะเป็นการสร้างความสุขสนุกสนานให้ตนเองแล้ว ยังสัมผัสได้ว่าอาการไมเกรนของตนเองดีขึ้นคล้ายกับข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล G ที่ให้ข้อมูลว่าการเรียนเปียโนให้ความเพลิดเพลิน รู้สึกคลายเครียด เวลาทำงานแล้วได้กลับมาซ้อมจะให้ความรู้สึกดีเพราะดี เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล H ที่กล่าวถึงความรู้สึกที่ได้ฝึกซ้อมและเล่นเปียโนโดยได้กล่าวไว้ว่า

“... ทำให้อารมณ์ดีขึ้น บางทีที่เครียด ๆ เมื่อได้กดเปียโน ถึงไม่เพราะ แต่ก็ได้กดไปเรื่อย ๆ ทำให้เราสบายใจ...”

ผู้ให้ข้อมูล I และ J ให้ข้อมูลที่คล้ายคลึงกัน โดยให้ความสำคัญต่อประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับลูกของตนเอง ผู้ให้ข้อมูล I ให้ข้อมูลว่าตนเองมีความสุขเมื่อได้เล่นเปียโน แต่เมื่อได้เล่นเปียโนกับลูกยิ่งมีความสุขมากขึ้น เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล J ที่ให้ข้อมูลว่าจากการเรียนเปียโนทำให้เกิดกิจกรรมในครอบครัวเพิ่มขึ้นระหว่างแม่กับลูก และภายในบ้านได้เกิดเสียงดนตรีขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล B, F, G, I และ J ยังไม่เคยได้ลองประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนกับบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบ โดยที่ผู้ให้ข้อมูล F และ G ให้ข้อมูลตรงกันว่าในอนาคตคาดว่าจะสามารถนำเอาความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์กับบทเพลงที่ตนเองต้องการเล่นได้ ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A, C, D, E และ H สามารถนำเอาความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้กับบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้ให้ข้อมูล A นำเอาบทเพลงที่ตนเองเล่นได้ เช่น เพลงเด็ก ๆ เพลงการ์ตูน นำมาลองเล่นซึ่งสามารถเล่นได้ แต่ยังไม่คล่องเท่าที่ควร

การเล่นจึงค่อนข้างช้า อาจจะต้องใช้การฝึกซ้อมหากต้องการให้การเล่นคล่องแคล่ว ผู้ให้ข้อมูล E ให้ข้อมูลว่าตนเองสามารถเล่นบทเพลงด้านนอกจำพวกเพลงร่วมสมัยได้แต่ไม่สมบูรณ์เท่าไร มือขวาสามารถเล่นได้ แต่คอร์ดในมือซ้ายไม่คล่องเท่าที่ควร สามารถใส่คอร์ดได้เองบ้างบางครั้ง ยังไงก็ต้องมาขอความช่วยเหลือจากครูผู้สอน และผู้ให้ข้อมูล H ให้ข้อมูลว่าสามารถเล่นเพลงอื่นได้ แต่การอ่านโน้ตยังไม่คล่องทำให้ต้องทำการไล่อ่านโน้ตทีละตัว

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนต่างให้คำตอบเหมือนกันคือ ตนเองมีพัฒนาการในการเล่นเปียโนที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ มีประสบการณ์ในด้านบทเพลงและได้รู้จักบทเพลงที่หลากหลายขึ้น โดยแตกต่างกันไปตามความสามารถและระยะเวลาในการเรียนของแต่ละบุคคล ผู้ให้ข้อมูล A ได้กล่าวว่า

“... ผลจากการเรียนเปียโนทำให้พัฒนาการในการเล่นเปียโนดีขึ้น จากจำได้ว่าเด็ก ๆ ก็เล่นได้คล่องประมาณหนึ่ง พอโตมาก่อนเรียนเล่นไม่ได้เลย แต่พอได้มาเรียนเคพีเอ็นแค่เพียงแค่เดือน สองเดือน รู้สึกว่า อ้าวที่เรียนไปสองปี ตอนเด็ก ๆ เท่ากับเรียนเพียงเดือน สองเดือน มีความเข้าใจในด้านดนตรีมากขึ้น การอ่านโน้ตสามารถอ่านโน้ตได้คล่องใน บรรทัดห้าเส้น แต่ตัวโน้ตที่มีเส้นน้อยเยอะ ๆ จะอ่านไม่คล่องเท่าไร...”

ผู้ให้ข้อมูล B และ C ให้ข้อมูลว่าผู้ให้ข้อมูลสามารถอ่านโน้ตได้คล่องมากกว่าตอนแรกเริ่มสามารถพัฒนาความสามารถแบบ ค่อย ๆ เป็น ค่อย ๆ ไป รู้สึกว่าบทเรียนและเทคนิคของตนเองที่ได้เรียนมีความยากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ให้ข้อมูล B ยังมีความสนใจเพิ่มเติมที่สอวัดความรู้ด้านเปียโนอีกด้วย ผู้ให้ข้อมูล D ให้ข้อมูลว่าตนเองมีพัฒนาการด้านการเล่นเปียโนที่ช้ามาก แต่ก็ดีขึ้นการเรียนการสอนมีความยากในมือซ้าย จังหวะ และอารมณ์เพลงที่เพิ่มความยากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้ให้ข้อมูล E ได้กล่าวว่า

“... ผลจากการเรียนเปียโนทำให้พัฒนาการการเล่นเปียโนขึ้น จากที่เล่นไม่เป็นก็สามารถเล่นเพลงได้ มีบทเพลงได้มากขึ้น เล่นได้คล่องขึ้น กล้าที่จะเล่นมากขึ้น ถ้ามีคนบอกให้เล่นให้ดูก็กล้าเล่นบทเพลงมากขึ้นในบทเพลงที่เล่นได้หรือกำลังเรียนอยู่รู้สึกว่ายังอ่านโน้ตได้ไม่คล่องเท่าไร อ่านได้ง่ายๆ ในบรรทัด 5 เส้น C & G position ถ้าสูงขึ้นหรือต่ำลงกว่านี้ต้องนับเอา มือซ้ายอ่านได้บ้าง อะไรที่ไม่มีมี ชาร์ป แฟรตจะไม่ค่อยได้เพลงที่ได้เรียนมีความยากขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ แต่ครูผู้สอนจะพยายามหาเพลงที่ไม่ได้ยากเกินที่เราจะเรียน มีเพิ่มความยากในลูกเล่นของคอร์ดบ้าง แต่ไม่ยากมากเพราะถ้ายากมากจะไม่ยอมเล่น...”

ผู้ให้ข้อมูล F ให้ข้อมูลว่าตนเองสามารถพัฒนาการเล่นเปียโนได้ดีขึ้นเรื่อย ๆ แต่ยังอ่านโน้ตไม่ค่อยเท่าที่ควร อาจด้วยเวลาเรียนยังไม่นานเหมือนกับผู้ให้ข้อมูลท่านอื่นที่มีระยะเวลาในการเรียนมากกว่า ข้อมูลของผู้ให้ข้อมูล F เหมือนกับผู้ให้ H ที่ให้ข้อมูลว่าตนเองอ่านโน้ตไม่ค่อยและทราบถึงสาเหตุของการอ่านโน้ตไม่ค่อยเพราะไม่ได้ใช้แบบเรียนในการเรียนตั้งแต่แรกเริ่ม แต่ถึงอย่างไรพัฒนาการในการเล่นเปียโนก็ดีขึ้น ได้เรียนบทเพลงที่มีความยากขึ้นเรื่อย ๆ คล้ายคลึงกับผู้ให้ข้อมูล G ที่มีการอ่านโน้ตไม่ค่อยเฉพาะในกุญแจฟาเพียงเท่านั้น แต่พัฒนาการด้านการเล่นเปียโนก็ดีขึ้นเช่นกัน ได้รู้จักกับบทเพลงที่หลากหลาย ได้ลองฟังบทเพลงคลาสสิก คิดว่าเป็นการได้รับความรับรู้ใหม่ โดยผู้ให้ข้อมูล G ได้กล่าวว่า

“... พัฒนาการก็ดีขึ้นนะ แต่คิดว่ายังไม่คล่องในมือซ้าย คงต้องใช้เวลาอีก รู้จักเพลงมากขึ้นได้ลองฟังเพลงคลาสสิกบ้าง ครูได้นำเอาเพลงคลาสสิกมาให้ลองเล่นและได้อธิบายถึงประวัติและยุคเพลงให้ได้รู้ รู้สึกว่าใหม่มาก ไม่เคยรู้ว่าก่อนว่าดนตรีแบ่งเป็นยุคแบบนี้ด้วย ได้ความรู้ใหม่ แปลกดี รู้สึกว่าบทเพลงที่ได้เรียนเพิ่มความรู้ใหม่ขึ้นเรื่อย ๆ และค่อย ๆ เพิ่มความยากโดยที่ไม่รู้ตัว...”

ผู้ให้ข้อมูล I ให้ข้อมูลว่าพัฒนาการของตนเองดีขึ้นแต่ก็ขึ้นอยู่กับฝึกซ้อมของตนเองและผู้ให้ข้อมูล J ที่ให้ข้อมูลว่าพัฒนาการดีขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ การอ่านโน้ตไม่มีปัญหาแต่ก็มีอาการไม่เข้าใจบ้างเล็กน้อยในบางจุด

ประโยชน์ที่ได้จากการเรียนดนตรีจากการวิเคราะห์มีหลากหลาย อาทิ ประโยชน์ที่ได้กับตัวบุคคล สร้างความเพลิดเพลินให้กับตนเอง เพิ่มพูนความสุข ทำให้ผู้เรียนวิชาเปียโนเกิดเสียงดนตรีรอบ ๆ ตัว ในบางรายสามารถบำบัดโรคประจำตัวได้ เป็นการเพิ่ม ฝึกฝนทักษะเฉพาะตัว ทั้งยังสามารถเพิ่มสัมพันธอันดีระหว่างตนเองกับบุคคลรอบตัวได้อีกด้วย วัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่พร้อมที่จะเรียนรู้ มีศักยภาพทำให้การเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นมีการพัฒนาที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับศักยภาพ ความรับผิดชอบในการเรียนและการฝึกซ้อมในแต่ละบุคคล

4.10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนทำการเรียนเปียโน หลักสูตรเปียโนผู้ใหญ่ ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นในสาขาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล แสดงว่าผลจากการเรียนการสอนทำให้ผู้ให้ข้อมูลทุกคนเกิด ความพึงพอใจและสามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล B, D, E, F และ H ไม่มีความต้องการเพิ่มเติมสิ่งใดในการเรียนการสอน ผู้ให้ข้อมูล D ได้กล่าวถึงความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนว่า

“... มีความพึงพอใจและไม่ต้องการอะไรเพิ่มเติม ผมเรียนสาขาในเมืองมีค่าเรียนที่แพงกว่าสาขาอื่น แต่ผมว่าราคาก็ค่อนข้างเหมาะสม เพราะ ราคาการสอนอยู่ที่ครู ครูผมเก่งสอนดีตอบโจทย์ผมได้ ราคาแพงเป็นค่าวิชาชีพเป็นความรู้ ถ้าเอาคนที่ไม่มีความรู้มาสอน เท่าไหร่ก็แพงสำหรับพี่...”

จากข้อความดังกล่าวผู้ให้ข้อมูล D ได้พูดถึงค่าเล่าเรียนที่มีความพึงพอใจโดยเน้นที่ความสามารถของครูเป็นหลัก คล้ายกับผู้ให้ข้อมูล E ที่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในครูผู้สอนเช่นกัน โดยกล่าวว่า

“... มีความพึงพอใจในการเรียนการสอนมากะ ตอนนี้สามารถปรับตัวเข้ากับครูผู้สอนได้แล้ว เหมือนกับครูเข้าใจเรา เราเข้าใจครู เราก็เข้าใจด้วยว่าสามารถจะคุยกับครูได้แค่ไหน...”

เช่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูล H ที่ได้กล่าวถึงครูผู้สอนเช่นกัน โดยได้กล่าวว่า

“... ตอนนี้พอใจกับการเรียนการสอนนะ แต่คือเรียนกับครูคนเดียวมาตลอด ก็เลยไม่รู้ว่าจะเรียนกับครูผู้สอนท่านอื่นจะเป็นยังไง เหมือนกับไม่ได้เกิดการเปรียบเทียบ...”

และผู้ให้ข้อมูล A ที่มีความต้องการเพิ่มเติมแต่ก็ได้กล่าวว่ามีความพึงพอใจเพราะครูผู้สอนสอนดี จากข้อมูลทั้งหมดในข้างต้นจะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลจะให้ความสำคัญต่อครูผู้สอนมาก ส่วนใหญ่จะกล่าวถึงความพึงพอใจที่มีต่อครูผู้สอนเป็นหลัก

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A, C, G, I และ J มีความต้องการมีเหมือนกันคือ ต้องการเพลงนอกตำราเรียน โดยให้เหตุผลที่ต่างกันไป ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A มีความต้องการในบทเพลงนอกตำราเรียน โดยได้กล่าวว่า

“... ในการเรียนการสอนจริง ๆ อยากเล่นเพลงนอกตำราเรียนเพราะเวลาเล่นเพลงนอกตำราเรียนจะมีกำลังใจ แต่ก็เข้าใจและพยายามดึงตัวเองกลับมาว่าการเรียนในตำราเรียนก็มีความสำคัญเช่นกัน...”

ผู้ให้ข้อมูล C สามารถเล่นเครื่องดนตรีกีตาร์ได้ จึงมีความเข้าใจเรื่องคอร์สของบทเพลงสมัยนิยม จึงมีความต้องการเรียนบทเพลงประเภทนี้เพิ่มเติม นอกจากนั้นยังมีความต้องการบทเพลงประเภทเพลงโฆษณาคลาสสิกที่มีความคุ้นหูอีกด้วย ผู้ให้ข้อมูล G มีความต้องการให้เพิ่มบทเพลงมากกว่านี้ บางบทเพลงที่ครูให้ก็ค่อนข้างง่ายเกินไป ใช้เวลาในการซ้อมน้อย จึงมีความต้องการบทเพลงที่ท้าทาย โดยเน้นบทเพลงประเภทคลาสสิกที่มีชื่อเสียงและคุ้นหู ผู้ให้ข้อมูล I อยากเรียนบท

เพลงเพิ่มเติมนอกตำราเรียนโดยมีความต้องการบทเพลงที่ตนเองรู้จัก และผู้ให้ข้อมูล J มีความต้องการในบทเพลงเพิ่มเติมนอกตำราเรียน และมีสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมต่างจากผู้ให้ข้อมูลอื่นคือมีความต้องการไปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน สรุปความต้องการเพิ่มเติมในการเรียนการสอนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความต้องการตรงกัน คือ อยากเพิ่มเติมบทเพลงนอกตำราตามความชื่นชอบแต่ละบุคคล โดยส่วนใหญ่จะชื่นชอบบทเพลงที่คุ้นหูและเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป

4.11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความแตกต่างจากผู้เรียนวัยเด็ก อุปสรรคและปัญหาในการเรียน จึงมีความแตกต่างกันไปจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ได้ให้ข้อมูลที่มีความคล้าย ๆ กัน เจอปัญหาที่เหมือนกัน และแตกต่างกันเล็กน้อย โดยอุปสรรคใหญ่ ๆ ที่เจอผู้เรียนวัยผู้ใหญ่พบคือ เรื่องการฝึกซ้อม ผู้ให้ข้อมูล A กล่าวว่า

“... เวลาที่สำคัญเพราะเด็กแค่เรียนหนังสือ ช่วงว่างมีเวลาทุ่มเทกับดนตรี ซึ่งเด็กก็จะมีเวลามากกว่า ส่วนผู้ใหญ่ ต้องโฟกัสไปเลยว่าช่วงนี้เวลานี้วันนี้ ต้องซ้อมแต่เวลาอื่นต้องคิดแต่เรื่องงาน ไม่อยากบอกว่างานเป็นอุปสรรคในการเรียนการซ้อม เพราะว่างานเป็นสิ่งที่จะต้องทำ เพียงแต่อาจจะต้องแบ่งเวลามากกว่า บางทีงานอาจต้องต่อเนื่องบางครั้งก็จะเบียดเบียนการเล่นดนตรีของเราไป...”

ผู้ให้ข้อมูล A ไม่มีอุปสรรคในเรื่องกรอบรั้วเท่าไรนักเพราะ ผู้ให้ข้อมูล A ยังไม่ได้แต่งงาน แต่มีอุปสรรคจากเรื่องการทำงาน ซึ่งผู้ให้ข้อมูล A เป็นเจ้าของธุรกิจหลายอย่าง จึงมีภาระหน้าที่การทำงานค่อนข้างเยอะ เนื่องจากผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีภาระหน้าที่ต่าง ๆ ทั้งเรื่องอาชีพการงานที่แตกต่าง และเรื่องกรอบรั้ว ทั้งผู้ให้ข้อมูลที่มิบุตรแล้วและไม่มิบุตร ซึ่งเรื่องเวลาและการซ้อมยังเป็นอุปสรรคปัญหาของผู้ให้ข้อมูล E ที่ได้กล่าวว่า

“... เรื่องเวลา ด้วยภาระหน้าที่อะไรหลายอย่าง ทำให้เราไม่สามารถทุ่มให้กับมันได้มาก ไม่เหมือนเป็นเด็กก็จะมีหน้าที่แค่เรียนหนังสือ ไม่เหมือนกับผู้ใหญ่ เป็นแม่บ้านก็มีภาระหน้าที่กะ พ่อ แม่ หลาน ไม่ค่อยมีเวลาต้องแบ่งเวลาให้กรอบรั้ว บางทีก็ไม่มีเวลามากพอสำหรับสิ่งที่เราชอบ...”

ผู้ให้ข้อมูลผู้ที่มีอุปสรรคปัญหาด้านเวลาและการฝึกซ้อมนอกจากผู้ให้ข้อมูล A และ E ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล C, D, F, I และ J รวมทั้งสิ้น 7 คน และด้วยเหตุผลที่คล้ายคลึงกันก็ภาระต่าง ๆ

ของการเป็นวัยผู้ใหญ่จากนั้น ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล B, G และ H ไม่มีอุปสรรคในเรื่องเวลาและการฝึกซ้อม จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลทั้ง 3 คนมีวินัยในการฝึกซ้อมมาก และมีการมาเรียนที่สม่ำเสมอ โดย ผู้ให้ข้อมูล B ผ่านการสมรสแล้ว มีอาชีพเป็นแม่บ้าน มีลูกจำนวน 1 คน และ ผู้ให้ข้อมูล G และ H ที่ยังไม่ได้สมรส ไม่มีลูก แต่มีหน้าที่การงานที่มั่นคง ทำงานเป็นเวลา มีวันและเวลาว่างทั้ง 2 คน

เรื่องของนิ้วมือก็เป็นอีกปัญหาสำคัญของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A, B, C, E และ I มีปัญหาในเรื่องนิ้วมือ โดยมีสาเหตุที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูล A บางครั้งมีอาการปวดเกรงที่นิ้วมือ, ผู้ให้ข้อมูล B บางครั้งนิ้วมือจะมีอาการหงิก ลักษณะเหมือนใช้เครื่องมือในการเล่นไม่ได้มาจากการใช้นิ้วที่ถูกต้อง, ผู้ให้ข้อมูล C มีอาชีพที่มีความจำเป็นต้องยกของหนัก จึงเกิดปัญหาต่อนิ้วมือบ่อยครั้ง บางครั้งเกิดอาการเจ็บจนไม่สามารถทำการเรียนเปียโนได้, ผู้ให้ข้อมูล E มีปัญหาเรื่องนิ้วมือที่แตกต่างไป เนื่องจากผู้ให้ข้อมูล E มีนิ้วที่ค่อนข้างสั้น บางครั้งไม่สามารถกดโน้ตในขั้นคู่ หรือ คอร์ดที่มีความกว้างได้ รวมถึงนิ้วนางและนิ้วก้อยไม่ค่อยมีกำลังในการกด ส่งผลต่อการกดหลาย ๆ นิ้วพร้อมกัน และผู้ให้ข้อมูล I ที่ให้ข้อมูลว่าตัวเองมีปัญหาเรื่องนิ้วมือเล็กน้อย นอกจากนี้ผู้ให้ข้อมูล F และ G มีปัญหาในเรื่องเดียวกันคือมือซ้ายไม่ค่อยมีกำลังในการเล่นเท่าที่ควร

นอกจากปัญหาข้างต้น ก็จะมีปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องดนตรีตามแต่อุปสรรคของแต่ละบุคคล เช่น เรื่องทำนองและการวางมือ เรื่องการอ่านโน้ต เรื่องการควบคุมจังหวะ ค่าของโน้ต เป็นต้น โดยครูผู้สอนของผู้ให้ข้อมูลทุกคนทราบถึงปัญหาและพยายามช่วยกันหาแนวทางแก้ไข เช่น การให้ฝึกเทคนิค การไล่บันไดเสียงรูปแบบต่าง ๆ ช่วยนับจังหวะ เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้อคำถามทั้งหมด 11 คำถาม ทำให้พบว่าผู้ให้ข้อมูลทุกคนกล่าวคือ ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ มีความพร้อมสำหรับการเรียนเปียโน แม้ว่าจะเริ่มเรียนในวัยผู้ใหญ่ก็ตาม ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จะมีความต้องการเรียนเปียโนจากตัวเอง เข้าใจในตนเองว่ามีความต้องการอะไร ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความเพียบพร้อมไปด้วยการศึกษา ทุกคนสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีขึ้นไป และไม่มีความเดือดร้อนในด้านการเงิน การเรียนเปียโนสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ สามารถสร้างประโยชน์ในด้านต่าง ๆ เป็นการใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมด้านดนตรี จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดสิ่งที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ครูผู้สอน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในปัจจุบันมีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความสนใจเรียนเปียโนเพิ่มขึ้น วิธีการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีความต้องการมาเรียนเปียโนด้วยตนเองมีความแตกต่างจากผู้เรียนวัยเด็ก ความต้องการในการตัดสินใจมาเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ นอกจากนั้นความต้องการในเรื่องอื่น ๆ ก็เป็นปัจจัยที่จะช่วยให้การเรียนการสอนต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ราบรื่นและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษางานวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น (The Need of Adult Piano Students in Studying Piano : A Case Study KPN Music Academy) ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมเนื้อหาและเก็บข้อมูล โดยการค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อายุระหว่าง 25-40 ปี (วัยผู้ใหญ่ตอนต้น) ที่กำลังทำการศึกษาวิชา เปียโน ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นสาขาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโน โดยแบ่งผลการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 11 ข้อคำถาม ดังต่อไปนี้

ข้อคำถามที่ 1 สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

ข้อคำถามที่ 2 ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

ข้อคำถามที่ 3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

ข้อคำถามที่ 4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

ข้อคำถามที่ 5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

ข้อคำถามที่ 6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

ข้อคำถามที่ 7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

ข้อคำถามที่ 8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

ข้อคำถามที่ 9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

ข้อคำถามที่ 10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

ข้อคำถามที่ 11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

การศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่กำลังศึกษาวิชาเปียโนอยู่ในปัจจุบัน ผลจากข้อมูลต่าง ๆ และจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปผลงานวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผล

5.1.1 สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความสนใจที่จะมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ให้คำตอบเดียวกันทั้งหมด คือ เป็นความต้องการของตนเอง โดยมีสาเหตุอื่น ๆ อีกเพิ่มเติมในเรื่องที่แตกต่างออกไปเล็กน้อย คือ ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 7 คน ให้สาเหตุผลว่าเป็นความปรารถนาที่จะเรียนเปียโนตั้งแต่ในวัยเด็กแต่ไม่มีโอกาสได้เรียน หรือไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเปียโนหรือเครื่องดนตรีชนิดอื่นในวัยเด็กจำเป็นต้องเลิกเรียนเปียโนหรือเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ไป ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีสถานะสมรสและมีลูก จำนวน 5 คน จะให้สาเหตุเพิ่มเติมว่าต้องการเรียนเปียโนเพื่อลูก

จากการสัมภาษณ์แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายในการเรียนเปียโน มีผู้ให้ข้อมูลเพียง 2 คนที่มีแรงจูงใจต้องการเรียนเปียโน โดยมีเป้าหมายในบทเพลงของศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ โดยศิลปินที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบ คือ Jim Brickman และ Harry Connick Jr

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะให้สาเหตุของการมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่มากกว่า 1 สาเหตุ และผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ได้มีแรงจูงใจหรือเป้าหมายไว้เพื่อที่จะบรรลุผล ผู้ให้ข้อมูลมีเรียนเปียโนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง ในสาเหตุมากขึ้นแตกต่างกันไป แต่อยู่ในสาเหตุที่คล้ายคลึงกันไม่ได้แตกต่างกันออกไปเท่าไรนัก

5.1.2 ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความรู้สึกดีและความชื่นชอบในเสียงของเปียโน โดยให้เหตุผลไปตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล โดยมีผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้สึกดีและชื่นชอบในเปียโนด้วยเหตุผลอื่นเพิ่มเติม ได้แก่ เป็นเครื่องดนตรีที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองภายในเครื่องดนตรีเดียว ระดับเสียงกว้าง วิธีการกดเปียโนและท่าทางในการเล่น สามารถเล่นกับบทเพลงได้ในทุก ๆ แนว เสียงของเปียโนให้ความรู้สึกผ่อนคลาย ได้ฝึกสมาธิ สมองและประสาทสัมผัสเมื่อได้เล่นเปียโน เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีทัศนคติ ความรู้สึกที่ดี และ มีความชื่นชอบต่อเครื่องดนตรีเปียโนหลากหลายด้านในทุก ๆ คน

5.1.3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนยังไม่เคยมีโอกาสด้านการแสดงดนตรี ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน มีความต้องการที่จะแสดงดนตรีหากตนเองมีความพร้อมมากกว่าปัจจุบัน โดยมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2 คน มีความต้องการที่จะแสดงดนตรีพร้อมกับลูกของตนเองที่กำลังเรียนเปียโนอยู่เช่นกัน มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2 คนมีความต้องการในการสอบวัดระดับความสามารถด้านเปียโน และหนึ่งในผู้ให้ข้อมูลนี้มีความต้องการที่จะมีอาชีพเป็นครูสอนเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีกิจกรรมในด้านการฟังดนตรี โดยส่วนใหญ่จะมีการฟังดนตรีจากอินเทอร์เน็ตในการดูจากยูทูบและวิทยุเป็นหลัก มีผู้ให้ข้อมูลบางคนได้หาข้อมูลความรู้เพิ่มเติมทักษะด้านเปียโนจากกิจกรรมทางดนตรีชนิดนี้ ผู้ให้ข้อมูลทุกคนไม่เคยไปปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน ผู้ให้ข้อมูลบางคนมีการไปปรับชมคอนเสิร์ตเพลงทั่วไปและละครเวที แต่เมื่อได้รับชมก็ได้สร้างแรงบันดาลใจทำให้อยากเล่นบทเพลงที่ได้รับชมมา มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1 คนเท่านั้นที่มีความต้องการไปปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง และลูกที่กำลังเรียนเปียโนอยู่เช่นกัน

5.1.4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

ผู้ให้ข้อมูลมีความชื่นชอบในแนวเพลงและบทเพลงมีหลากหลาย ตามรสนิยมของแต่ละบุคคล ผู้ให้ข้อมูลบางคนยังไม่ค่อยเข้าใจหรือมีความเข้าใจผิดในเรื่องแนวเพลง มีผู้ให้ข้อมูลที่มีความชื่นชอบในบทเพลงและประเภทเพลงที่คล้ายกัน และที่มีความแตกต่างกัน โดยบทเพลงที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบส่วนใหญ่จะเป็นเพลงร่วมสมัยประเภทเพลงป๊อป ในเพลงสากลและเพลงไทย ในยุคต่าง ๆ มีผู้ให้ข้อมูลบางคนมีความชื่นชอบในบทเพลงคลาสสิก แต่บางคนก็มีข้อแม้ว่าต้องเป็นเพลงที่คุ้นหูเท่านั้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีแนวเพลงที่ชื่นชอบมากกว่า 1 แนวเพลง โดยส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลจะมีความชื่นชอบในบทเพลงที่คุ้นหู

5.1.5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ข้อมูลตรงกันว่าครูผู้สอนมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อการศึกษาเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยลักษณะของครูผู้สอนที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการ ยกตัวอย่างเช่น ต้องการครูผู้สอนที่มีความสามารถที่จะสอนผู้ใหญ่ได้ สอนได้ตรงตามจุดประสงค์ความต้องการของผู้เรียน สอนเข้าใจง่าย มีความเข้าใจตัวของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่จะมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป มีความอดทน สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนได้ เป็นต้น มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คนมีความต้องการครูผู้สอนที่สอนได้เก่ง และผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คนมีความต้องการครูผู้สอนที่สอนเก่งและเล่นเปียโนเก่งควบคู่กันทั้งสองเรื่อง

เรื่องลักษณะของครูผู้สอน ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้มีการจำกัดด้านอายุของครูผู้สอน มีเพียงผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน ที่มีข้อแม้ในเรื่องอายุของครูผู้สอน ได้แก่ มีความต้องการครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากัน และมีความต้องการครูผู้สอนที่เรียนจบในระดับปริญญาตรีขึ้นไปแล้วเท่านั้น ในเรื่องเพศของครูผู้สอนมีผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงจำนวน 2 คนมีความต้องการครูผู้สอนเพศหญิงเท่านั้น นอกนั้นสามารถเรียนกับครูผู้สอนเพศชายหรือเพศหญิงก็ได้

5.1.6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 3 คน ไม่ได้ใช้แบบเรียนตามหลักสูตรของสถาบัน แต่ใช้บทเพลงที่ตนเองต้องการ หรือ จากการครูผู้สอนหามาให้เท่านั้น จึงมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 7 คน ที่ได้ใช้แบบเรียนของทางสถาบัน โดยผู้ให้ข้อมูลทั้ง 7 คน ทุกคนค่อนข้างพอใจกับแบบเรียนที่ได้ใช้ เข้าใจง่ายมีความยากง่ายที่เหมาะสม แต่ก็ยังต้องการครูผู้สอนช่วยสอนในการใช้แบบเรียนนี้ มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่ให้ผู้ให้ข้อมูลว่าบทเพลงในหนังสือไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในบางคนมีอาการเบื่อหน่ายต่อบทเพลงในหนังสือบางบทเพลง มีความต้องการในบทเพลงที่คุ้นหูและเป็นที่รู้จักมากกว่านี้

บทเพลงในแบบเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบจะเป็นเพลงที่เป็นที่รู้จัก มีความคุ้นหู ในผู้ให้ข้อมูลบางคนที่มีสถานะสมรสแล้วและมีลูก จะมีชื่นชอบในบทเพลงของเด็ก หรือบทเพลงที่เรียนเหมือนกับลูกเรียนเปียโน ยกตัวอย่างบทเพลงที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบ ได้แก่ เพลง *Jingle Bells*, เพลง *Merrily*, เพลง *We Roll Along*, เพลง *Alouette*, เพลง *Maxican Claping Song* และ เพลง *The Entertainer* เป็นต้น

5.1.7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกเรียนในสถาบันดนตรี เคพีเอ็น เพราะมีหลักสูตรเรียนเปียโนสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชัดเจน การเลือกสาขาต่าง ๆ ของทางสถาบันมีความแตกต่างกันออกไป แต่มีข้อมูลที่เหมือนกันคือ เลือกสาขาที่เรียนที่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน มีความสะดวกในการเดินทางที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนมีความเชื่อถือในชื่อเสียงของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น มีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวเท่านั้นที่ได้เลือกสถาบันดนตรีจากความสามารถของครูผู้สอน ไม่เกี่ยวกับชื่อเสียงของทางสถาบัน เรื่องที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ พนักงานของทางสถาบันคุณภาพของเปียโนที่ใช้เรียน ความสะอาด และเพิ่มเติมห้องอัดเสียง เป็นต้น

5.1.8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

จากข้อมูลที่ได้พบว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนมีความคิดที่ตรงกันหมด คือ ผู้เรียนไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเรียนและเป้าหมายในการเรียนเปียโน ผู้ให้ข้อมูลบางท่านได้กำหนดระยะเวลาเรียนเปียโนไว้ก่อนเริ่มเรียนเปียโน เมื่อได้เรียนเปียโนแล้วจึงเปลี่ยนแปลงความคิดที่จะเรียนเปียโนไปเรื่อย ๆ แทน จะไม่หยุดเรียนตราบใดที่มีความสุขในการเรียน จะหยุดเรียนก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนหรือรู้สึกไม่ไหวก่อน ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ความสำคัญต่อการมาเรียนที่สม่ำเสมอ พยายามที่จะไม่หยุดเรียนโดยไม่จำเป็น บางคนมีการชดเชยเมื่อขาดเรียน

5.1.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโนเป็นประโยชน์ประเภทที่ได้กับตนเองเป็นส่วนใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลว่า ช่วยฝึกสมอง ประสาทสัมผัส สร้างสมาธิ ให้ความเพลิดเพลิน คลายเครียด และประเภทประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น เช่น สร้างความสุขในครอบครัว เมื่อได้เล่นเปียโนกับลูก เพิ่มกิจกรรมในครอบครัว มีเสียงดนตรีภายในบ้าน เป็นต้น

การประยุกต์ใช้กับบทเพลงที่ชื่นชอบมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ไม่เคยลองเอาความรู้ที่ได้เรียนมา นำมาใช้กับเพลงที่ตนเองต้องการเล่น ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนคาดว่าอนาคตจะสามารถทำได้ ผู้ให้ข้อมูลอีก 5 คน สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์กับบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงเด็ก ๆ เพลงร่วมสมัยทั่วไป เกือบทุกคนของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ มีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตที่ยังไม่คล่องเท่าที่ควร ต้องอาศัยการฝึกซ้อมเพื่อทำให้บทเพลงนั้น ๆ มีความคล่องแคล่ว

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้คำตอบเหมือนกันหมดว่า มีพัฒนาการเรียนเปียโนที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ บทเพลงที่ได้เรียนมีความยากขึ้นตามลำดับ มีประสบการณ์ด้านบทเพลงหลากหลายขึ้น มากหรือน้อยตาม ทักษะการฝึกซ้อม ความสามารถและระยะเวลาในการเรียนของแต่ละบุคคล

5.1.10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ไม่มีความต้องการเพิ่มเติมสิ่งใดในการสอน โดยส่วนใหญ่จะมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนของตนเอง และผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ทุกคนมีความต้องการที่เหมือนกันว่า ต้องการเรียนบทเพลงนอกตำราเรียนเพิ่มเติม ตามความชื่นชอบของแต่ละบุคคล โดยส่วนใหญ่จะเน้นเป็นบทเพลงที่คุ้นหูเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป และมีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวที่มีความต้องการที่จะรับชมคอนเสิร์ตเปียโน

5.1.11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

อุปสรรคใหญ่ ๆ ที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่พบว่ามีคล้ายกัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเวลา และเรื่องการฝึกซ้อม เนื่องด้วยวัยผู้ใหญ่ที่มีภาระหน้าที่ในเรื่องการทำงานและครอบครัว จึงเป็นอุปสรรคลำดับต้นที่ได้พบโดยพบว่ามีอุปสรรคในเรื่องนี้จำนวน 7 คน และผู้ที่ไม่มีปัญหาในเรื่องเวลาและการฝึกซ้อมจำนวน 3 คน เรื่องเกี่ยวกับกายภาพก็เป็นอุปสรรคและปัญหาของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาในเรื่องของนิ้วมือ ที่มีอาการปวดเกร็ง นิ้วมือผิดปกติ การที่นิ้วบางนิ้วไม่มีแรง นิ้วมื่อด้านซ้ายไม่มีกำลัง เป็นต้น

นอกจากปัญหาข้างต้นแล้วก็จะมีปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องดนตรีตามแต่อุปสรรคของแต่ละบุคคล เช่น เรื่องทำนองและการวางมือ เรื่องการอ่านโน้ต เรื่องการควบคุมจังหวะ ค่าของโน้ต เป็นต้น โดยครูผู้สอนของผู้ให้ข้อมูลทุกคนทราบถึงปัญหาและพยายามช่วยกันหาแนวทางแก้ไข เช่น การให้ฝึกเทคนิค การไล่บันไดเสียงรูปแบบต่าง ๆ ช่วยนับจังหวะ เป็นต้น

5.2 อภิปรายผล

งานวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น(The Need of Adult Piano Students in Studying Piano : A Case Study KPN Music Academy)เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา รวบรวมเนื้อหาและเก็บข้อมูล โดยการค้นหาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ระหว่าง 25-40 ปี (วัยผู้ใหญ่ตอนต้น) ที่กำลังทำการศึกษาวิชา เปียโน ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็นสาขาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโน โดยในการนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัยผู้วิจัยจะแบ่งผลการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 11 ข้อคำถามดังต่อไปนี้

5.2.1 สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความสนใจที่จะมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ให้คำตอบเดียวกันทั้งหมด คือ เป็นความต้องการของตนเอง เนื่องจาก ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่สามารถตัดสินใจและทำตามความต้องการของตนเองได้โดยไม่มีผู้ใดชี้นำหรือบังคับได้ โดยมีสาเหตุอื่น ๆ อีกเพิ่มเติมในเรื่องที่แตกต่างออกไปเล็กน้อย คือ เป็นความปรารถนาที่จะเรียนเปียโนตั้งแต่ในวัยเด็กแต่ไม่มีโอกาสได้เรียน เนื่องด้วยในอดีตการเรียนเปียโนเป็นเรื่องลำบาก โรงเรียนดนตรียังไม่แพร่ดังเช่นใน

ปัจจุบัน มีค่าใช้จ่ายสูง และด้วยสาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเปียโนหรือเครื่องดนตรีชนิดอื่นในวัยเด็ก จำต้องเลิกเรียนเปียโนหรือเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ไป ซึ่งสอดคล้องกับ ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2541: 57) ได้กล่าวไว้ว่า วัยผู้ใหญ่ที่เรียนดนตรีมักมีวัตถุประสงค์ เพราะมีความอยากรู้อยากเห็นในดนตรี โดยเฉพาะความต้องการที่จะเล่นเครื่องดนตรีที่ตนเองชื่นชอบได้ แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ของแต่ละบุคคลย่อมที่จะแตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น บางคนอาจเป็นความต้องการตั้งแต่ในวัยเด็กแต่ไม่มีโอกาสได้เรียน บางคนมีความชื่นชอบในดนตรีเมื่ออายุมากขึ้น บางคนเรียนดนตรีเพื่อการเข้าสังคม เป็นต้น อีกทั้งสอดคล้องกับ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2553: 445-450) ได้เสนอว่า การพัฒนาด้านสติปัญญาในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจะขยายแนวความคิด สามารถคิดได้ลึกมากขึ้น และมีความสามารถของสมองเจริญมากที่สุดการเรียนรู้ศิลปวิทยาในแขนงต่างๆจะทำได้เป็นอย่างดีถ้าบุคคลนั้นตั้งใจจริงทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ามีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี รวมถึงโอกาสที่จะได้เรียนรู้และการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ความต้องการพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่สำคัญของวัยผู้ใหญ่ตอนต้นคือความต้องการเข้าใจตนเองโดยที่ความต้องการนี้อาจมีอยู่ตั้งแต่ระยะวัยเด็ก เหตุการณ์ต่างๆ จะช่วยให้วัยผู้ใหญ่แสวงหาตนเองและมีความเข้าใจในตนเองมากขึ้น จะทำให้มองเห็นว่าตนเองมีความต้องการอะไรในชีวิต นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับแนวคิดของ โยธิน ศันสนยุทธ (2530: 33-36) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของเมอร์เรย์ (1982) ไว้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้สร้างขึ้นโดยเกิดภายในตัวแต่ละบุคคล โดยอาจเกิดความต้องการจากภายในร่างกายหรือจิตใจของตนเอง หรืออาจเกิดความต้องการจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ทำได้ และคล้ายคลึงกับ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546: 166-167) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ของเดวิด ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland) เป็นผู้คิดค้นแนวคิดทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ขึ้น มนุษย์เรียนรู้ความต้องการจากสังคมที่เกี่ยวข้อง ความต้องการจึงเกิดการก่อตัวขึ้นและพัฒนาตลอดในช่วงชีวิตของแต่ละคน และได้ตรงกับความต้องการในหัวข้อความต้องการความสำเร็จ ที่มีความต้องการจะทำกิจกรรมให้สำเร็จ อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีมาตรฐานชีวิตที่สูงขึ้น และตรงกับพฤติกรรมของบุคคลที่มีความกล้าเสี่ยงพอสมควร กล่าวคือ มีแรงจูงใจสูงต้องการใช้ความสามารถทำในสิ่งที่ยากเพื่อให้ตนเองเกิดความพอใจ และมีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว

ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีสถานะสมรสและมีลูกจะให้สาเหตุเพิ่มเติมว่าต้องการเรียนเปียโนเพื่อลูก เช่น ต้องการเรียนเปียโนเป็นเพื่อนลูกจะได้มีกิจกรรมทำร่วมกัน ต้องการเรียนเปียโนเพื่อสอนลูก ต้องการเรียนเปียโนเพื่อเล่นเปียโนให้ลูกฟัง และ ต้องการเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างให้ลูก เป็นต้น จะเห็นได้ว่าพ่อแม่ในปัจจุบันให้ความสำคัญต่อลูกของตนเองมาก มีความใส่ใจในเรื่องของลูกในทุก ๆ รายละเอียดการเรียนเปียโนก็เป็นสิ่งที่พ่อแม่ในยุคปัจจุบันนิยมส่งเสริมทักษะด้านนี้ให้ลูก จนเกิดการเรียนเปียโนของพ่อแม่ที่ส่งลูกมาเรียนและต้องการจะเรียนเป็นเพื่อนลูก สามารถสอนและอธิบาย

เรื่องการเล่นเปียโนให้ลูกได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนเป็นตัวช่วยให้ลูกถึงวินัยในการเรียนให้สม่ำเสมอและการฝึกซ้อม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีสถานะสมรสและมีลูกให้ความสนใจที่จะมาเรียนเปียโน คล้ายคลึงกับ Gordon, Smith and Uszler (2002: 56-57) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อาจได้แรงบันดาลใจจากคนรอบข้าง เช่น พ่อและแม่อาจจะต้องการเล่นเปียโนเพื่อประกอบให้ลูก ๆ ที่เล่นเครื่องดนตรีอื่นหรือเล่นกับลูก ๆ ที่เรียนเปียโนอยู่แล้ว

แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต่อการเรียนเปียโน จะมาจากการชื่นชอบต่อศิลปินและนักแต่งเพลง โดยมีเป้าหมายในบทเพลงของศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ โดยศิลปินที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบ คือ Jim Brickman และ Harry Connick Jr จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้ข้อมูลจำนวน 2 คน เท่านั้นที่มีแรงบันดาลใจในการเรียนเปียโนจากศิลปิน นอกนั้น พบว่าผู้ให้ข้อมูลอื่น ๆ ไม่ได้มีศิลปินหรือบทเพลงที่ชื่นชอบเป็นพิเศษ ถึงขนาดจะสร้างแรงบันดาลใจต่อการเรียนเปียโนได้

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะให้สาเหตุของการมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่มากกว่า 1 สาเหตุ และผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ได้มีแรงบันดาลใจหรือเป้าหมายไว้เพื่อที่จะบรรลุผล ผู้ให้ข้อมูลมีเรียนเปียโนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง ทั้งนี้อาจเพราะวัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่มีวุฒิภาวะ และวุฒิภาวะที่เพียบพร้อมแล้ว ผู้ให้ข้อมูลทุกคนสำเร็จมากศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป มีหน้าที่การงานที่มั่นคง ในบางคนอาจเป็นแม่บ้าน แต่ไม่มีปัญหาในเรื่องของการเงินและในสาเหตุของการเรียนเปียโนอื่น ๆ มากน้อยแตกต่างกันไป แต่อยู่ในสาเหตุที่คล้ายคลึงกันไม่ได้แตกต่างกันออกไปเท่าไรนัก ด้วยความพร้อมในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่ได้ทำการสัมภาษณ์จึงได้สอดคล้องกับ มาสโลว์ (Maslow 1970) ว่าด้วยลำดับความต้องการของมนุษย์ของมาสโลว์ในลำดับขั้นที่ 5 ที่กล่าวว่า มนุษย์มีความต้องการที่จะรู้จักตนเองอย่างแท้จริง กล่าวคือจะตัดสินใจ รู้จักค่านิยมของตนเอง ปรารถนาที่จะเป็นคนดีทั้งด้านสติปัญญา ทักษะ และอารมณ์ มีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ และยังสอดคล้องกับ ฌ็อง-ฌัก กูแซ (2541: 52-57) ที่ได้สรุปไว้ว่า วัยผู้ใหญ่มีความเป็นตัวของตัวเอง และทำตามความต้องการของตนเอง เช่น การดำเนินชีวิต การทำงาน การใช้ชีวิตคู่ เป็นต้น วัยผู้ใหญ่ที่มีความเพียบพร้อมด้านต่าง ๆ แล้วมักจะหากิจกรรมที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับตนเอง เช่น การออกกำลังกาย พัฒนาตนตามเทคโนโลยี และกิจกรรมทางด้านศิลปะต่าง ๆ เช่น การวาดรูป การเรียนรู้เรื่องดนตรี การเรียนดนตรีในเครื่องดนตรีที่ตนเองชื่นชอบ เป็นต้น และเป็นไปตามข้อสรุปใน Gordon, Smith and Uszler (2002: 56-57) ที่กล่าวว่าการเล่นเปียโนเป็นการแสดงให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายของความต้องการหรืออุดมการณ์สูงสุด ในปัจจุบันผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่อาจจะเริ่มขึ้นเมื่อใดก็ได้ แต่ในบางครั้งการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการใช้ชีวิตอาจจะส่งผลต่อการเรียน การเรียนเปียโนอาจจะเป็นการช่วย

คลายความเหงา มีการนับถือตนเองมากขึ้น สร้างความพอใจในด้านศิลปะ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรืออาจจะเพื่อการบำบัดโรค

แต่เนื่องจากชีวิตสมัยใหม่ โดยเฉพาะในชุมชนเมืองใหญ่ที่มีการเปิดโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนมากขึ้นที่ส่วนใหญ่จะเป็น โรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมีสาขาเป็นที่แพร่หลาย ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการ และอำนวยความสะดวก รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงานแล้วมีทางเลือกได้มากขึ้นเช่นกัน จึงทำให้ในปัจจุบันมีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

5.2.2 ความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความรู้สึกดีและความชื่นชอบในเสียงของเปียโน ที่มีความไพเราะ เกิดความไพเราะทั้งผู้ที่เล่นเอง และไพเราะต่อผู้ที่ได้ฟัง เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นพื้นฐานของดนตรี สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเครื่องดนตรีและดนตรีได้ทุกประเภท โดยผู้ให้ข้อมูลยังให้เหตุผลไปตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล ตามความรู้สึกดีและชื่นชอบในเปียโนด้วยเหตุผลอื่นเพิ่มเติม ได้แก่ เป็นเครื่องดนตรีที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองภายในเครื่องดนตรีเดียวเป็นเครื่องดนตรีเดี่ยว ระดับเสียงกว้างมีทั้งเสียง สูง กลาง ต่ำ วิธีการเล่นเข้าถึงได้ไม่ยากทำทางในการเล่นทำให้รู้สึกสง่างาม สามารถเล่นกับบทเพลงได้ในทุก ๆ แนว เสียงของเปียโนให้ความรู้สึกผ่อนคลาย ได้ฝึกสมาธิ สมองและประสาทสัมผัสเมื่อได้เล่นเปียโน เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลทุกคนที่ทัศนคติ ความรู้สึกที่ดี และ มีความชื่นชอบต่อเครื่องดนตรีเปียโนหลากหลายด้านในทุก ๆ คน

โดยรวมทั้งหมดจะเห็นถึงคุณสมบัติของเปียโนอย่างชัดเจนว่าเป็นเครื่องดนตรีพื้นฐานที่สามารถเล่นกับแนวเพลงได้เกือบทุกแนว เหมาะสมกับผู้เรียนทุกเพศและทุกวัย สามารถเล่นบรรเลงเดี่ยวและสามารถเล่นกับเครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ ทั้งแบบเป็นวงดนตรีหลากหลายประเภท หรือ เป็นการเล่นคู่ เล่นเป็นทริโอ เป็นต้น คุณสมบัติของเปียโนนั้นมีหลากหลายเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องดนตรีประเภทอื่น ที่ส่วนใหญ่จะสามารถทำได้แค่แนวของทำนองหลัก แต่เปียโนสามารถสร้างสรรค์เสียงประสานได้อย่างหลากหลาย ทั้งนี้ เปียโนยังเป็นเครื่องดนตรีที่มีความไพเราะ อ่อนหวาน และนุ่มนวลจึงไม่น่าแปลกใจที่เปียโนจะเป็นเครื่องดนตรีลำดับต้น ๆ ของผู้เรียนในทุก ๆ วัยเลือกที่จะเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ภาวไล ดันจันทรพงศ์ และชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2552: 37-39) ที่ได้สรุปไว้ว่า เปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นได้ทั้งทำนองและเสียงประสานได้ในเวลาเดียวกัน มีบทเพลงให้เลือกเรียนได้อย่างหลากหลาย มีท่วงทำและวิธีการเล่นที่ง่ายต่อการปฏิบัติ สามารถเล่นร่วมกับการผสมวงดนตรีได้ทุกชนิด เปียโนจึงเป็นเครื่องดนตรีที่เหมาะสมในทุกโอกาส และคล้ายคลึงกับ จงรักษ์ พุกกะณานนท์ (2542: คำนำ) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนเปียโนไว้ว่า

ปัจจุบันเครื่องดนตรีประเภทเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันเป็นอย่างดี เป็นเครื่องดนตรีที่สร้างความบันเทิง และยังสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เล่นและผู้ฟัง สามารถเล่นได้ในหลายหลายโอกาส

เนื่องจากเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสน่ห์ มีความสมบูรณ์ในตัวเอง บทเพลงที่บรรเลงจากเครื่องดนตรีประเภทเปียโนมีหลายหลากหลายและมีเสียงที่ไพเราะ ครบทั้งเสียง สูง กลาง ต่ำ ทำให้เมื่อมาเปรียบเทียบกับเอกสารต่าง ๆ จึงมีความคล้ายคลึงกันไม่ได้มีความแตกต่างกันเท่าใด เปียโนก็ยังเป็นตัวเลือกแรก ๆ ในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และปฏิเสธไม่ได้ว่าทุกคนของผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่ที่มาเรียนเปียโนก็ต่อเมื่อมีความชื่นชอบในเครื่องดนตรีประเภท เปียโน

5.2.3 กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนยังไม่เคยมีโอกาสดูในการแสดงดนตรี มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่ทั้งต้องการที่จะแสดงดนตรีหากตนเองมีความพร้อมมากกว่าปัจจุบัน ในบางคนมีความต้องการที่จะแสดงดนตรีพร้อมกับลูกของตนเองที่กำลังเรียนเปียโนอยู่ด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นการเพิ่มกิจกรรมระหว่างคนในครอบครัวเกิดการฝึกซ้อมร่วมกัน การแสดงดนตรีเป็นการเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง เป็นการเพิ่มเติมทักษะด้านการกล้าแสดงออก ทั้งยังเพิ่มศักยภาพในการเรียน ทำให้มีการฝึกซ้อมที่เพิ่มขึ้น อาจทำให้สร้างความภาคภูมิใจ เพิ่มกำลังใจในการเรียนต่อไป มีผู้ให้ข้อมูลจำนวนเล็กน้อยที่มีความต้องการในการสอบวัดระดับความสามารถด้านเปียโน และหนึ่งในผู้ให้ข้อมูลนี้มีความต้องการที่จะมีอาชีพเป็นครูสอนเปียโน กิจกรรมด้านดนตรีเหล่านี้จะสร้างแรงกระตุ้นผลักดันผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้ประสบความสำเร็จในการเรียนเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีกิจกรรมในด้านการฟังดนตรี โดยส่วนใหญ่จะมีการฟังดนตรีจากอินเทอร์เน็ตในการดูจากยูทูบและวิทยุเป็นหลัก มีผู้ให้ข้อมูลบางคนได้หาข้อมูลความรู้เพิ่มเติมทักษะด้านเปียโนจากกิจกรรมทางดนตรีชนิดนี้ ผู้ให้ข้อมูลทุกคนไม่เคยไปปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน ผู้ให้ข้อมูลบางคนมีการไปปรับชมคอนเสิร์ตเพลงทั่วไป และละครเวที แต่เมื่อได้รับชมก็ได้สร้างแรงบันดาลใจทำให้อยากเล่นบทเพลงที่ได้รับชมมา มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 1 คนเท่านั้น ที่มีความต้องการไปปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง และลูกที่กำลังเรียนเปียโนอยู่เช่นกัน จากข้อมูลที่ได้จะเห็นว่ายุคสมัยที่เปลี่ยนไปทำให้สื่อด้านอินเทอร์เน็ตมีความแพร่หลาย หากต้องการชมการบรรเลงเปียโนเพลงใด ก็สามารถหาได้ง่ายขึ้นมาก โดยสามารถค้นหาได้จากในอินเทอร์เน็ต ต่างจากสมัยก่อนที่ไม่มีอินเทอร์เน็ตให้ได้รับชมหรือรับฟังบทเพลง ทำให้การรับฟังดนตรีง่ายขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม การชมการแสดงคอนเสิร์ตสด ก็เป็นเอกลักษณ์เหมาะสมกับผู้เรียนเปียโนทุกเพศ ทุกวัยที่ต้องการสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง คล้ายคลึงกับบทสรุปของ ฌัชชา โสคติยานุรักษ์ (2549:

201-205) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการแสดงออกด้านดนตรีเป็นการแสดงออกต่อหน้าคนที่คุ้นเคยและไม่คุ้นเคย เมื่อขณะทำการแสดงดนตรีต้องใช้สมาธิและการคิดล่วงหน้าในการแสดงให้ได้เหมือนกับที่ฝึกซ้อมเอาไว้ ผู้เรียนจะต้องฝึกฝนและมีกระบวนการฝึกซ้อมที่สามารถทำให้การแสดงออกมาสมบูรณ์ที่สุด ครูผู้สอนควรให้กำลังใจและสร้างความเชื่อมั่นที่จะทำให้ให้นักเรียนกล้าแสดงออก เป็นการสร้างความพร้อมในการแสดงออกต่อสังคม และความพร้อมต่อการอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข นอกจากนี้การแสดงดนตรีตามโอกาสต่าง ๆ ยังสอดคล้องกับมาสโลว์ (Maslow 1970) ที่กล่าวถึงลำดับความต้องการในลำดับที่ 4 ว่าด้วยความต้องการที่จะรู้สึกว่าคุณค่าประกอบด้วยความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ต้องการให้ผู้อื่นเห็นถึงความสามารถและได้รับการยกย่องนับถือจากผู้อื่น การแสดงออกถึงความสามารถที่ตนเองมีในรูปแบบการแสดงยังสอดคล้องกับโยธิน ศันสนยุทธ (2530: 33-36) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของเมอร์เรย์ ในความต้องการที่จะสร้างความประทับใจให้กับผู้อื่น ให้ผู้อื่นได้เห็นหรือได้ยินในแง่มุมที่ดี เพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสนใจและประทับใจต่อตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับกลุ่มกิจกรรมยามว่างของ ทินส์เลย์และจอห์นสัน (Tinsley and Johnson 1984) ที่ได้จัดกลุ่มการเข้าร่วมการแสดงดนตรีไว้ในประเภทกิจกรรมที่สร้างมิตรภาพ

กิจกรรมทางดนตรีต่างสร้างประโยชน์ให้กับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคนปฏิเสธที่จะทำการแสดงต่อหน้าคนอื่นเพราะความไม่มั่นใจ แต่จากเอกสารจะพบว่าการแสดงดนตรีจะเพิ่มทักษะการเล่นเปียโน เพิ่มวินัยในการฝึกซ้อม ทำให้พัฒนาการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพิ่มขึ้น แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนควรหาวิธีชักจูงให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่ไม่กล้าแสดงออกได้ลงทำกิจกรรมใหม่ ๆ ให้กำลังใจบอกถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการแสดง แต่ไม่ควรที่จะใช้วิธีบังคับเพราะผู้เรียนมีวุฒิภาวะและสามารถตัดสินใจด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำให้ด้านการรับฟังเพลงจากสื่อต่าง ๆ ในบทเพลงที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชื่นชอบ บทเพลงที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กำลังเรียนอยู่ หรือบทเพลงแนวอื่น ๆ เพื่อทำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่รู้จักบทเพลงและมีบทเพลงที่ชื่นชอบมากขึ้น มีการพูดคุยกับถึงบทเพลงต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสนใจต่อดนตรีและเปิดประสบการณ์ด้านการฟังให้มากขึ้น

5.2.4 แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

ผู้ให้ข้อมูลมีความชื่นชอบในแนวเพลงและบทเพลงมีหลากหลาย ตามรสนิยมของแต่ละบุคคล ผู้ให้ข้อมูลบางคนยังไม่ค่อยเข้าใจหรือมีความเข้าใจผิดในเรื่องแนวเพลง คือ มีผู้ให้ข้อมูลบอกว่าชอบศิลปินและบทเพลงซึ่งเป็นแนวเพลงประเภทเพลงแจ๊ส แต่กลับให้คำตอบผู้วิจัยว่าแนวเพลงของศิลปินท่านนี้เป็นแนวคลาสสิก มีผู้ให้ข้อมูลที่มีความชื่นชอบในบทเพลงและประเภทเพลงที่คล้ายกัน และที่มีความแตกต่างกัน โดยบทเพลงที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบส่วนใหญ่จะเป็นเพลงร่วม

สมัยประเภทเพลงป๊อป ในเพลงสากลและเพลงไทย ในยุคต่าง ๆ เช่น เพลง *Nothing Gonna Change My Love For You*, เพลง *If We Hold on Together*, เพลง *Right Here Waiting*, เพลง *A Thousand Years*, เพลง *All of Me* เพลงมากกว่ารัก, เพลงแต่ปางก่อน และเพลงถ่านไฟเก่า เป็นต้น จะสังเกตได้ว่าบทเพลงตัวอย่างเหล่านี้เป็นบทเพลงที่ได้รับความนิยม เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปและมีความคุ้นหู มีผู้ให้ข้อมูลบางคนมีความชื่นชอบในบทเพลงคลาสสิก แต่ในบางคนก็มีข้อแม้ว่าต้องเป็นเพลงที่คุ้นหูเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีแนวเพลงอื่น ๆ ที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบอีก เช่น ประเภทเพลงลูกกรุง แนวป๊อป-แดนซ์ เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีแนวเพลงที่ชื่นชอบมากกว่า 1 แนวเพลง มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่ไม่ได้มีบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบเป็นพิเศษไม่สามารถตอบคำถามของผู้วิจัยได้ครบถ้วน อาจด้วยประสบการณ์ในการฟังเพลงของผู้ให้ข้อมูลที่มีไม่เท่ากัน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วผู้ให้ข้อมูลจะมีความชื่นชอบในบทเพลงที่คุ้นหูที่มีความไพเราะตามรสนิยมของแต่ละบุคคล

จากบทเพลงและแนวเพลงที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชื่นชอบสะท้อนให้เห็นถึงรสนิยมของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่ส่วนใหญ่จะมีความชื่นชอบในบทเพลงที่คล้ายคลึงกัน เป็นบทเพลงร่วมสมัยที่ส่วนใหญ่จะเป็นเพลงสากลทั้งใหม่และเก่า มีเพลงไทยบ้างเล็กน้อยที่ผู้เรียนชื่นชอบ จากการศึกษาพบว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคนยังรู้จักกับบทเพลงที่ไม่หลากหลาย มีบทเพลงที่ชอบไม่เยอะเท่าที่ควร บางคนถึงกับตอบข้อบทเพลงไม่ได้ ครูผู้สอนสามารถช่วยแนะนำต่อปัญหาเรื่องนี้ได้ เพื่อให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้รู้จักกับบทเพลงที่หลากหลายขึ้นและมีความเข้าใจในประเภทของบทเพลงต่าง ๆ เช่นเดียวกับ สเวนสัน (Swenson 2010: 50-53) โดยสเวนสันได้ตั้งกฎไว้ 3 ข้อที่ควรจะต้องถามผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ได้แก่ 1) ควรสอบถามถึงแนวทางของเพลงที่ชอบและควรที่จะแนะนำถึงแนวเพลงที่หลากหลายเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนทราบถึงแนวเพลงที่ตนเองชอบอย่างแท้จริง 2) ควรสอบถามที่ประเภทของคนตรีที่ต้องการเล่น บทเพลงและประเภทที่ผู้เรียนชื่นชอบ 3) ครูผู้สอนควรเข้าใจถึงแนวเพลงที่ผู้เรียนต้องการ อาจมีการดูจากวิดีโอ หรือในอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นตัวอย่างและมีความเข้าใจร่วมกัน จากข้อความดังกล่าวพบว่าเรื่องบทเพลงเป็นอีกแรงจูงใจหนึ่งที่จะให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพิ่มความสนใจต่อการเรียนเปียโน เป็นการตอบสนองต่อความต้องการในบทเพลงของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และครูผู้สอนสามารถช่วยเหลือ แนะนำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทำตามความต้องการด้านแนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบได้

แนวเพลงและบทเพลงที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชื่นชอบถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ที่ย่อมเกิดความพึงพอใจถ้าได้เรียนบทเพลงที่ตนเองต้องการ เกิดความสุขในการเรียนที่ได้เล่นบทเพลงที่ตนเองมีความชื่นชอบ ครูผู้สอนจึงควรค้นหาถึงแนวเพลงและบทเพลงที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชื่นชอบ พร้อมทั้งควรให้คำแนะนำ ให้ความรู้และนำเสนอถึงบทเพลง

และแนวเพลงใหม่ ๆ เสนอเพื่อเพิ่มความรู้และขยายความชื่นชอบในเรื่องแนวเพลงและบทเพลงต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้มีความกว้างขึ้น

5.2.5 ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ข้อมูลตรงกันว่าครูผู้สอนมีความสำคัญอย่างมากและส่งผลต่อการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยลักษณะของครูผู้สอนที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการ ยกตัวอย่างเช่น ต้องการครูผู้สอนที่มีความสามารถที่จะสอนผู้ใหญ่ได้ สอนได้ตรงตามจุดประสงค์ความต้องการของผู้เรียน สอนเข้าใจง่าย มีความเข้าใจตัวของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่จะมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป ไม่เลวร้ายกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มากเกินไป ใจเย็น มีความอดทนเพราะผู้ใหญ่อาจมีความเข้าใจแต่ทำได้ช้ากว่าผู้เรียนวัยเด็ก รวมถึงเวลาที่ซ้อมอาจน้อยด้วยเหตุผลต่าง ๆ สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนได้ สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้ เป็นต้น ทั้งนี้ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความต้องการมาเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่โดยส่วนใหญ่ที่มีความต้องการเรียนเปียโนเพื่อความเพลิดเพลิน ครูผู้สอนจึงควรสร้างความสุขในช่วงเวลาซ้อมเรียน ไม่ต้องเคร่งเครียดเกินไป แต่ก็ต้องทำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้รับความรู้ ความเข้าใจ มากที่สุดเท่าที่ครูผู้สอนจะทำได้ มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน มีความต้องการครูผู้สอนที่สอนได้เก่ง เน้นครูที่สอนดี สอนแล้วเข้าใจง่าย และผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน มีความต้องการครูผู้สอนที่สอนเก่งและเล่นเปียโนเก่งควบคู่กันทั้งสองเรื่อง เพราะครูผู้สอนที่เล่นเปียโนเก่งก็จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ มีทักษะที่ดี สามารถแสดงตัวอย่างบทเพลงได้อย่างถูกต้อง แต่ในทั้งหมดของผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ได้ต้องการครูผู้สอนที่เล่นเก่งอย่างเดียว แต่ต้องการครูผู้สอนที่สอนเก่งควบคู่ไปด้วย เพราะการเล่นเปียโนเก่งไม่ได้แปลว่าจะสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ กอร์ดอน, สมิทซ์และอัสซ์เลอร์ (Gordon, Smith and Uszler 2002: 57-63) ทักษะเกี่ยวกับการเล่นเปียโนเป็นเรื่องที่สำคัญมากทั้งครูผู้สอนและนักเรียนวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนควรจะช่วยเหลือผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้บรรลุผลสำเร็จ ควรทำให้นักเรียนยอมรับในทักษะดี ในบางครั้งอาจต้องมีการพูดคุยกันระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนเพื่อหาแนวทางการสอนและกิจกรรมการเรียนร่วมกัน การเลือกสรรบทเพลง การออกแบบวิธีการฝึกซ้อม และการแนะนำกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะส่งผลดีต่อการเรียนเปียโน ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่ออิทธิพลทางทัศนคติของนักเรียนรวมถึงควรสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศที่ดีในช่วงเวลาซ้อมเรียน

เรื่องลักษณะของครูผู้สอน ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้มีการจำกัดด้านอายุของครูผู้สอน มีเพียงผู้ให้ข้อมูลจำนวนหนึ่งที่มีข้อแม้ในเรื่องอายุของครูผู้สอน ได้แก่ มีความต้องการครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากัน และมีความต้องการครูผู้สอนที่เรียนจบในระดับปริญญาตรีขึ้นไปแล้วเท่านั้น อาจด้วยเนื่องจากอายุที่มากของครูผู้สอนสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้

ครูผู้สอนที่เรียนจบปริญญาตรีสามารถมั่นใจว่ามีคุณสมบัติในระดับหนึ่งแล้ว ถ้าครูผู้สอนเรียนจบด้านดนตรีโดยตรงจะยิ่งสร้างความน่าเชื่อถือต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มากขึ้น ในเรื่องเพศของครูผู้สอนมีผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงบางส่วนมีความต้องการครูผู้สอนเพศหญิงเท่านั้น ด้วยการเรียนการสอนมีความใกล้ชิดกัน อาจต้องมีการโดนมือหรือนิ้วมือของผู้เรียนในบางครั้ง ในการเรียนส่วนใหญ่ห้องเรียนของสถาบันดนตรีเคพีเอ็นหรือโรงเรียนสอนดนตรีทั่วไปจะเป็นห้องสี่เหลี่ยมที่ไม่กว้างนัก ทำให้การเรียนกับครูผู้หญิงอาจสร้างความสบายใจให้กับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เป็นผู้หญิงมากกว่า นอกจากนี้สามารถเรียนกับครูผู้สอนเพศชายหรือเพศหญิงก็ได้ ซึ่งคล้ายกับ สมคิด อิศระวัฒน์ (2543: 31) ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในการสอนผู้ใหญ่ไว้ดังนี้ (1) ผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น จะช่วยให้สามารถเตรียมตัวมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้ใหญ่จะยากต่อการบังคับ และพร้อมที่จะยกเลิกการเรียนเมื่อตนเองไม่พอใจหรือไม่ถูกใจ ผู้สอนจึงควรหาวิธีที่ทำให้ผู้ใหญ่เรียนด้วยความสมัครใจ และคิดว่าทำอย่างไรผู้ใหญ่จึงเกิดความอยากเรียน (2) ผู้ใหญ่แต่ละคนมีความแตกต่างกัน ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความแตกต่าง เพื่อให้การสอนได้ผลดี นอกจากนี้ผู้สอนควรสร้างความศรัทธาแก่ผู้เรียน ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจผู้เรียนเตรียมตนเองให้มีความรู้ การพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ผู้ใหญ่สามารถบรรลุผลได้

จากการศึกษาพบว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้ความสำคัญต่อครูผู้สอนมากที่สุด เน้นครูผู้สอนที่มีความเข้าใจต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ แต่ก็ต้องมีความรู้ด้านดนตรีที่ครอบคลุมสามารถสอนต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้ ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคนที่ต้องการครูผู้สอนที่สามารถเล่นดนตรีให้เก่งเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ แต่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคนก็ไม่มีความต้องการครูผู้สอนที่เล่นเก่ง แต่ต้องการครูผู้สอนที่สอนเก่ง ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคนต้องการครูผู้สอนที่เข้มงวดเนื่องจากมีความต้องการที่จะจริงจังต่อการเรียน แต่ก็ต้องเข้าใจหากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไม่ได้ฝึกซ้อมด้วยสาเหตุต่าง ๆ ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่บางคนก็ต้องการครูที่ใจดี ใจเย็น และมีบทสนทนาระหว่างเรียน เพื่อความผ่อนคลาย และสร้างความคุ้นเคยกับครูผู้สอนในการเรียนการสอน จะเห็นว่าความต้องการในครูผู้สอนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จะมีความแตกต่างกันเล็กน้อยในบางเรื่อง แต่ในความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ส่วนมากเป็นเรื่องที่สำคัญที่ควรเป็นคุณสมบัติทั่วไปของครูผู้สอนวิชาเปียโนทุกคน

5.2.6 ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

หลักสูตรของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่ทางสถาบันดนตรีเคพีเอ็นได้เลือกนำมาใช้ มีหนังสือที่ใช้คู่กับการเรียนการสอนด้วย คือหนังสือเรียน All-In-One Adult Piano Course ของสำนักพิมพ์ Alfred มีทั้งหมด 3 เล่มตามลำดับความยาก โดยแบบเรียนมีความกระชับ มีการสอนบทเพลงควบคู่ไปกับการทำแบบฝึกหัดภายในหนังสือเล่มเดียวจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 3 คน ไม่ได้ใช้แบบเรียนตามหลักสูตรของสถาบัน แต่ใช้บทเพลงที่ตนเองต้องการ หรือ จากการหาบทเพลงของครูผู้สอนเท่านั้น จากการไม่ใช้หนังสือเรียนทำให้มีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่ต้องการจะสอบด้านดนตรีและคิดจะจริงจังกับวิชาเปียโน มีปัญหาในเรื่องพื้นฐานต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องการอ่านโน้ต ผู้ให้ข้อมูลอีกคนให้ข้อมูลว่าบทเพลงที่ครูผู้สอนมาให้บางเพลงมีความยากมากเกินไป ผู้ให้ข้อมูลคนสุดท้ายมีความพอใจที่จะไม่ใช้หนังสือเรียน มีความต้องการจะเรียนเพลงประเภทร่วมสมัยที่ใช้ทำนองหลักและคอร์ดในการเล่นเท่านั้นจากข้อมูลพบว่าแบบเรียนที่ใช้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับ ภาวไลตันจันทร์พงศ์ และทรงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2552: 39-40) พบว่าในปัจจุบัน มีตำราบทเรียนเปียโนสำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะจากหลายสำนักพิมพ์ โดยผลจากงานวิจัยในรัฐเวจิเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกาได้รับผลว่าหนังสือบทเรียน Alfred's Basic and All in One, Adult Piano Course เป็นบทเรียนที่แสดงผลสำเร็จในเรื่องการเสริมพัฒนาการและความสามารถของผู้เรียนได้โดดเด่น บทเรียนชุดนี้มีทั้งหมด 3 เล่ม มีระยะเวลาเรียนในระดับต้นอยู่ที่ 6 เดือนถึง 2 ปี หลังจากการเรียนในระดับต้น นักเรียนสามารถเลือกเรียนบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ตามที่ตนเองต้องการตามศักยภาพ ประสบการณ์และพื้นฐานของแต่ละบุคคลโดยเนื้อหาของบทเรียนชุดนี้ประกอบด้วยบทเพลงที่หลากหลาย ดัดแปลงทำให้ง่ายขึ้น ตัวอย่างเช่น เพลงคลาสสิกมาตรฐาน เพลงป๊อป เพลงแจ๊ส เพลงบลูส์ และเพลงพื้นเมือง เป็นต้น ในบทเรียนได้สอดแทรกทฤษฎีดนตรีพื้นฐานเพื่อเสริมให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เข้าใจโครงสร้างของบทเพลงที่ได้เรียนลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลจำนวน 7 คน ที่ได้ใช้แบบเรียนของทางสถาบัน โดยผู้ให้ข้อมูลทั้ง 7 คน ทุกคนค่อนข้างพอใจกับแบบเรียนที่ได้ใช้ เข้าใจง่ายมีความยากง่ายที่เหมาะสม แต่ก็ยังต้องการครูผู้สอนช่วยสอน เพื่อชี้แนะแนวทางในการเรียน อธิบายเนื้อหา และบอกเทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในแบบเรียนนี้ การที่มีครูผู้สอนช่วยสอนจะเป็นการทำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เรียนเปียโนได้อย่างถูกต้องตั้งแต่พื้นฐาน เมื่อมีสิ่งใดผิด ครูผู้สอนก็สามารถแก้ไขให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้เช่นเรื่อง ท่วงทำนอง การดูแลนิ้วมือ วิธีการกด และช่วยออกแบบการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนแต่ละคนที่มีความต้องการที่แตกต่างกัน เป็นต้น มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงในหนังสือไม่เพียงพอต่อความต้องการ ในบางคนมีอาการเบื่อหน่ายต่อบทเพลงในหนังสือบางบทเพลง มีความต้องการในบทเพลงที่คุ้นหูและเป็นที่ยอมรับมากกว่านี้ จากการสังเกตของผู้วิจัยจะพบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่มีการเรียนมาเป็นระยะเวลานาน

ต่อเนื่องกัน ครูผู้สอนจะมีการให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เรียนแบบเรียนควบคู่ไปกับบทเพลงนอกแบบเรียนตามความเหมาะสมและความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อไม่ให้ชั่วโมงเรียน น่าเบื่อเกินไป และใช้หนังสือควบคู่ไปเพื่อไม่ให้หลุดออกไปจากกรอบของความรู้ที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ควรจะได้เรียน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่สามารถเรียนในบทเพลงที่ยากขึ้นไปเรื่อย ๆ และไม่มีปัญหา หากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต้องการที่จะทำการเรียนบทเพลงคลาสสิกในอนาคต หรือ ต้องการทำการสอบและอาชีพในด้านดนตรีต่อไป สำหรับผู้ให้ข้อมูลว่าบทเพลงมีความเพียงพอต่อความต้องการ จะเป็นผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เพิ่มเริ่มต้นเรียนไม่นานมากนัก จึงทำให้บทเพลงมีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ แต่ในจำนวนนี้ก็มิผู้ให้ข้อมูลที่ดำเนินหนังสือเรื่องบทเพลงที่ไม่คุ้นหูทำให้มีการเบื่อหน่ายในการเรียนและการฝึกซ้อมบ้าง

จากข้างต้นจะเห็นว่าผู้ให้ข้อมูลมีความพอใจในตัวแบบเรียนแต่ก็ยังมีคำติในเรื่องของบทเพลงที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ บทเพลงภายในแบบเรียน ไม่เป็นที่รู้จัก และมักเลือกบทเพลงที่ไม่คุ้นหู จะเห็นได้ว่าผู้ให้ข้อมูลไม่ได้ปฏิเสธในการใช้แบบเรียน แต่ควรเพิ่มเติมบทเพลงที่คุ้นหูให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้เรียนบ้างตามระดับความยากของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่กำลังทำการเรียนปัจจุบันอยู่ในแบบเรียน บทเพลงในแบบเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบจะเป็นเพลงที่เป็นที่รู้จัก มีความคุ้นหู ในผู้ให้ข้อมูลบางคนที่มีสถานะสมรสแล้วและมีลูก จะมีชื่นชอบในบทเพลงของเด็ก หรือบทเพลงที่เรียนเหมือนกับลูกเรียนเปียโน ยกตัวอย่างบทเพลงที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบ ได้แก่ เพลง *Jingle Bells*, เพลง *Merrily*, เพลง *We Roll Along*, *Alouette*, เพลง *Maxican Claping Song* และ เพลง *The Entertainer* เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้มักเล่นเพลงเด็ก ๆ ที่มีความคุ้นหูเหล่านี้ให้ลูกฟังเสมอ ในบางรายที่ให้ผู้เรียนเปียโน ลูกก็จะเกิดความสนใจแล้วถามผู้ให้ข้อมูลว่าทำไมเพลงเดียวกันแต่กดไม่เหมือนกันเรื่องบทเพลงในแบบเรียน หรือบทเพลงที่ครูผู้สอนเลือกมาสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จึงมีความสำคัญมากส่งผลการความรู้สึกรู้สึกในการเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ในปัจจุบันมีแบบเรียนที่ทำมาเสริมสำหรับผู้เรียนกลุ่มในเฉพาะบทเพลงที่คุ้นหู เช่น แบบเรียนเพลงคริสต์มาสตามระดับความยาก แบบเรียนเพลงการ์ตูน แบบเรียนเพลงบรอดเวย์ เป็นต้น

แบบเรียนมีความสำคัญต่อความรู้พื้นฐานของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ การที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้เรียนความรู้เบื้องต้นอย่างถูกต้อง ย่อมเป็นโครงสร้างพื้นฐานต่อการเรียนรู้วิชาเปียโน ต่อยอดในบทเพลงนอกแบบเรียนที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความต้องการในการเรียน การแสดงออกด้านดนตรี หรือการสอบวัดผลด้านความสามารถเปียโน ทำให้การเรียนพัฒนาไปอย่างถูกต้อง ลดปัญหาและอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในอนาคต ทั้งนี้ครูผู้สอนก็ไม่ควรยึดติดกับตำราเรียนมากเกินไปเพราะจะทำให้การเรียนการสอนน่าเบื่อได้ จึงควรสอดแทรกบทเพลงนอกบทเรียนตามความชื่นชอบและ

ความสามารถของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในแต่ละบุคคล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและทำให้ความพึงพอใจในการเรียนการสอนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

5.2.7 ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

สถาบันสอนดนตรีเคพีเอ็น เป็นโรงเรียนสอนดนตรีที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในประเทศไทย มีจำนวนสาขาเป็นจำนวนมากทั้งในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล รวมถึงหลายจังหวัดทั่วประเทศไทย แต่ผู้วิจัยได้เลือกผู้ให้ข้อมูลจากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่เรียนวิชาเปียโนอยู่ในปัจจุบันที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น เฉพาะในสาขาที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เท่านั้น ทุกสาขาใช้หลักสูตรวิชาเปียโนเดียวกัน สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกเรียนในสถาบันดนตรี เคพีเอ็น เพราะมีหลักสูตรเรียนเปียโนสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชัดเจน การเลือกสาขาต่าง ๆ ของทางสถาบันมีความแตกต่างกันออกไป แต่มีข้อมูลที่เหมือนกันคือ เลือกสาขาที่เรียนที่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน มีความสะดวกในการเดินทางที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลเช่น ผู้ให้ข้อมูลอยู่ในวัยผู้ใหญ่ส่วนใหญ่จะขับรถทุกคนจึงมีความต้องการในที่จอดรถที่เพียงพอ สำหรับสาขาที่อยู่ในเมืองติดรถไฟฟ้าก็สะดวกสำหรับผู้ให้ข้อมูลบางคน ผู้ให้ข้อมูลบางคนมีความต้องการให้สาขาที่เลือกเรียนอยู่ในห้างสรรพสินค้าเพื่อความสะดวก และมีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวที่ไม่ต้องการ โรงเรียนอยู่ในห้างสรรพสินค้าเพราะไม่ชอบความวุ่นวาย

ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนมีความเชื่อถือในชื่อเสียงของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น เป็นโรงเรียนที่ก่อตั้งมานาน มีหลายสาขาทำให้สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ให้ข้อมูลว่าสิ่งเหล่านี้น่าจะgaranตีคุณภาพได้ในระดับหนึ่งแล้ว มีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวเท่านั้นที่ได้เลือกสถาบันดนตรีจากความสามารถของครูผู้สอน ไม่เกี่ยวกับชื่อเสียงของทางสถาบันผู้ให้ข้อมูลที่มีลูกเรียนเปียโนก็กล่าวว่า สาขาที่ตัวเองเลือกเรียนรับสอนลูกของตนเองที่เป็นเด็กเล็ก ลูกสามารถเข้ากับครูผู้สอนได้ดี อีกทั้งเจ้าของสาขาดังกล่าวมีการดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนดีมาก เรื่องที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ พนักงานของทางสถาบันต้องการให้มีความสุภาพแจ้งเนื่องการเรียนการสอนได้ไม่ขาดตกบกพร่อง คุณภาพของเปียโนที่ใช้เรียนควรมีเช็กสภาพของเปียโนที่ใช้ มีการตั้งเสียงเปียโนทุกปี มีการซ่อมแซมเปียโนที่ชำรุด คีย์เปียโนที่ค้างหรือกดไม่ลงบรรยากาศในการเรียนก็มีผลต่อการเลือกเรียนพอสมควร ควรดูแลเรื่องความสะดวก ไม่ให้มีกลิ่นอับ ห้องเรียนควรเก็บเสียงไม่มีเด็กวิ่งเล่นรบกวนสมาธิของผู้เรียน และมีความต้องการเพิ่มเติมในห้องอัดเสียง เป็นต้น

ข้อมูลที่ได้อภิปรายถือว่าเป็นแนวทางที่สถาบันควรนำมาแก้ไข ปรับปรุง และพิจารณาต่อสถาบันดนตรีของตนเอง เพื่อพัฒนาสถาบันให้ตอบสนองต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีความต้องการใน

การเรียนเปียโนไม่แพ้ผู้เรียนในวัยเด็ก ทั้งยังเป็นการเพิ่มศักยภาพให้สถาบันเกิดความน่าเรียนยิ่ง ๆ ขึ้นไป

5.2.8 ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

จากข้อมูลที่ได้พบว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ทุกคนมีความคิดที่ตรงกันหมด คือ ผู้เรียนไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเรียนและไม่ได้มีเป้าหมายในการเรียนเปียโน ผู้ให้ข้อมูลบางท่านได้กำหนดระยะเวลาเรียนเปียโนไว้ก่อนเริ่มเรียนเปียโน เมื่อได้เรียนเปียโนแล้วจึงเปลี่ยนแปลงความคิดที่จะเรียนเปียโนไปเรื่อย ๆ แทน อาจเพราะเมื่อได้เรียนเปียโนจริง ๆ อาจทำให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชื่นชอบเกิดความท้าทายที่จะเรียนในบทเพลงที่มีความยากมากขึ้นเรื่อย ๆ หรืออาจจะรู้สึกผ่อนคลาย มีความสุขกับการเรียน ผู้ให้ข้อมูลจึงให้ข้อมูลคล้ายกันว่าจะไม่หยุดเรียนตราบใดที่มีความสุขในการเรียน จะหยุดเรียนก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนหรือรู้สึกไม่ไหวก่อน จากข้อมูลที่ได้อภิปรายแตกต่างจาก Gordon, Smith and Uszler (2002: 57-63) ที่ได้สรุปไว้ว่าในการสอนเปียโนนักเรียนวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนต้องคิดถึงระยะเวลาที่จะไปถึงเป้าหมายให้มาก เพราะว่า นักเรียนผู้ใหญ่มักไม่ชอบที่จะเรียนไปเป็นเวลาหลายปีหรือเรียนไปพร้อมกับการทำงานที่มีความไม่แน่นอน ความแตกต่างที่เกิดขึ้นอาจเพราะลักษณะนิสัยของคนไทยและคนต่างชาติที่แตกต่างกัน ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในประเทศไทยที่ได้ทำการสัมภาษณ์มาให้ข้อมูลตรงกันว่ามีความต้องการที่จะเรียนเปียโนไปเรื่อย ๆ ไม่ได้กำหนดระยะเวลาของการเรียนเอาไว้ บางรายบอกว่าจะเรียนตลอดไปเพราะการเรียนเปียโนก็เหมือนกับการไปเที่ยว

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ความสำคัญต่อการมาเรียนที่สม่ำเสมอ พยายามที่จะไม่หยุดเรียน ผู้ให้ข้อมูลบางคนเมื่อหยุดเรียนก็จะนัดครูผู้สอนเรียนชดเชย ผู้ให้ข้อมูลบางคนให้คำตอบว่าเรียนเปียโนด้วยความตั้งใจ อยากทำให้ดีที่สุดให้คุ้มค่าในการเรียนไม่ปล่อยให้เวลาผ่านไป จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ค่อนข้างมีวินัยสูงทั้งในเรื่องการเรียนและการฝึกซ้อม แต่ทั้งนี้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ก็อาจจะถูกเบียดเบียนเวลาจากภาระหน้าที่การทำงานหรือ หน้าที่อื่น ๆ จากการเป็นวัยผู้ใหญ่ครูผู้สอนจึงควรทำความเข้าใจต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ว่าจะสามารถใช้เวลาฝึกซ้อมได้นานแค่ไหนและควรให้บทเพลงเพื่อฝึกซ้อมทบทวนให้สอดคล้องกับเวลาของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ด้วยด้วยลักษณะพฤติกรรมของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้สอดคล้องกับ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546: 166-167) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการจากการเรียนรู้ ของเดวี ซี แมคเคลแลนด์ (David C. McClelland) ในหัวข้อความต้องการความสำเร็จที่ได้ระบุพฤติกรรมของบุคคลเหล่านี้ว่า เป็นบุคคลที่มีความขยันขันแข็งชอบกระทำสิ่งแปลกที่ทำให้ตนเองรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จ และมีความรับผิดชอบในตนเอง

ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ส่วนใหญ่มักจะไม่มีแรงบันดาลใจ และไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเรียน อาจจะเพราะความพร้อมของการเป็นวัยผู้ใหญ่ที่มีความเข้าใจในต้องการของตนเอง ต้องการให้ตนเองเกิดความสำเร็จในด้านการเรียนคนตรีอย่างแท้จริง มองว่าการเรียนเป็นการตอบสนองต่อการต้องการโดยไม่ได้กำหนดเกณฑ์ในการเรียน ถือว่าการเรียนเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ คลายเครียดและเกิดความสุขต่อตนเอง ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จะมีวินัยในการเรียนสูงมาก อาจเพราะวันผู้ใหญ่มักมีความรับผิดชอบสูง ทำอะไรทำจริงต่างจากผู้เรียนในวัยเด็ก

5.2.9 ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโนเป็นประโยชน์ประเภทที่ได้กับตนเองเป็นส่วนใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะให้ข้อมูลว่า ช่วยฝึกสมอง ประสาทสัมผัส สร้างสมาธิ ให้ความเพลิดเพลิน คลายเครียด และประเภทประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น เช่น สร้างความสุขในครอบครัว เมื่อได้เล่นเปียโนกับลูก เพิ่มกิจกรรมในครอบครัว มีเสียงดนตรีภายในบ้าน หากได้แสดงคอนเสิร์ตก็เป็นการได้ทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลกล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนเปียโนอีกว่า มีความสุขเมื่อได้เล่นเปียโน ทำให้อารมณ์ดีขึ้น ผ่อนคลายจากความเครียดจากการทำงานหรือเรื่องอื่นๆ ภายนอก เหมือนกับเป็นการที่ได้อยู่กับตัวเอง ได้ทำในสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ ในบางคนถือว่าการเล่นเปียโนเป็นการบำบัดโรคไมเกรนที่เป็นอยู่อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ จงรักษ์ พุกกะณานนท์ (2542: คำนำ) ได้กล่าวถึงการเรียนการสอนเปียโนไว้ว่า ปัจจุบันเครื่องดนตรีประเภทเปียโนเป็นเครื่องดนตรีที่คนส่วนใหญ่รู้จักกันเป็นอย่างดี เป็นเครื่องดนตรีที่สร้างความบันเทิง และยังสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เล่นและผู้ฟัง และคล้ายคลึงกับ นภนันท จันทร์อรรถกุล (2537: 26) การเรียนเปียโนเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เกิดวินัยในการเรียนและการฝึกซ้อม พัฒนาทักษะด้านความจำและเพิ่มสมาธิ ช่วยให้จิตใจอ่อนโยนและรู้สึกผ่อนคลาย เพิ่มระดับความมั่นใจในตนเอง และยังสามารถเพิ่มทักษะทางร่างกายในการทำงานของอวัยวะต่างๆ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับ โยชิน สันสนยุทธ (2530: 33-36) ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของเมอร์เรย์ ในความต้องการความสนุกสนาน เป็นความต้องการที่จะสร้างความผ่อนคลายจากความตึงเครียด โดยการสร้างความสนุกสนานหรือการพักผ่อนหย่อนใจ และคล้ายคลึงกับ สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546: 164-165) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีความต้องการของมนุษย์ ERG เคลตัน แอลเดอร์เฟอร์ ในระดับที่ 3 ว่าด้วยเรื่องความต้องการที่จะเจริญงอกงามเป็นความต้องการที่จะพัฒนาตนเอง และสามารถใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ แสวงหาโอกาสในความท้าทายใหม่ ๆ เพื่อเอาชนะความท้าทายเหล่านั้น เหมือนกับความต้องการการเติมเต็มชีวิตให้สมบูรณ์ นอกจากนั้นไดร์เวอร์และบราวน์ (Driver and

Brown 1986) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้เวลาว่าง โดยได้ระบุสิ่งที่ได้พัฒนามากที่สุดในประโยชน์ที่ได้รับในแต่ละบุคคลที่ตรงกับกิจกรรมการเรียนรู้เปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ได้แก่ มีแนวคิดเป็นของตนเองทำให้เกิดความเชื่อมั่นมีการพึ่งพาตนเองมากขึ้น รู้จักถึงคุณค่าของตนเองมีการเติบโตและพัฒนาในด้านจิตวิญญาณ มีความคิดสร้างสรรค์และมีความชื่นชมในความงาม เกิดการเรียนรู้ในเรื่องศิลปะด้านดนตรี

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบอีกว่าการประยุกต์ใช้กับบทเพลงที่ชื่นชอบมีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 5 คน ไม่เคยลองเอาความรู้ที่ได้เรียนมา นำมาใช้กับเพลงที่ตนเองต้องการเล่น ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนคาดว่าอนาคตจะสามารถทำได้ ผู้ให้ข้อมูลอีก 5 คน สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปประยุกต์กับบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ ส่วนใหญ่จะเป็น เพลงเด็ก ๆ เพลงการ์ตูน เพลงร่วมสมัยทั่วไป เกือบทุกคนของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ มีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตที่ยังไม่คล่องเท่าที่ควร ต้องอาศัยการฝึกซ้อมเพื่อให้บทเพลงนั้น ๆ มีความคล่องแคล่ว

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้คำตอบเหมือนกันหมดว่า มีพัฒนาการเรียนรู้เปียโนที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ บทเพลงที่ได้เรียนมีความยากขึ้นตามลำดับ อ่านโน้ตได้คล่องขึ้นจากที่เมื่อก่อนไม่สามารถอ่านโน้ตได้เลย แต่คงต้องใช้เวลาถ้าต้องการให้ทักษะการอ่านโน้ตแรกเห็นได้เร็วกว่านี้ เพิ่มความรู้ในด้านทฤษฎีและประวัติศาสตร์ดนตรี ในคนที่เล่นเพลงสมัยนิยมที่ต้องเล่นคอร์ด พร้อมทำนองหลัก ก็ให้ข้อมูลว่า ตนเองได้เล่นคอร์ดในมือซ้ายที่มีความยากขึ้นเรื่อย ๆ บางครั้งก็มีการเพิ่มเสียงของคอร์ดขึ้นมาที่มือขวา มีความกล้าที่จะเล่นบทเพลงต่าง ๆ ให้ผู้อื่นดูมากขึ้น มีบทเพลงที่เล่นได้มากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มีประสบการณ์ด้านบทเพลงหลากหลายขึ้น มากหรือน้อยตาม ทักษะการฝึกซ้อมความสามารถและระยะเวลาในการเรียนของแต่ละบุคคล

5.2.10 ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน แสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนกับครูผู้สอนที่ของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น เป็นที่พึงพอใจต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้ ผู้ให้ข้อมูลครั้งหนึ่งไม่มีความต้องการเพิ่มเติมสิ่งใดในการสอน โดยส่วนใหญ่จะมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนของตนเอง และผู้ให้ข้อมูลครั้งหนึ่งทุกคนมีความต้องการที่เหมือนกับว่า ต้องการเรียนบทเพลงนอกตำราเรียนเพิ่มเติม ตามความชื่นชอบของแต่ละบุคคล โดยส่วนใหญ่จะเน้นเป็นบทเพลงที่คุ้นหูเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป และมีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวที่มีความต้องการที่จะรับชมคอร์สเวิร์ดเปียโน ครูผู้สอนควรสอบถามต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ว่ามีความต้องการอะไร ถ้าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ยังไม่สามารถเล่นในบทเพลงที่ยากเกินไป ควรให้กำลังใจ และหาบทเพลงที่ใกล้เคียงกันแต่มีความยากในระดับที่เหมาะสมมาแทน ทางโรงเรียนหรือครูผู้สอนควร

ประชาสัมพันธ์หากมีคอนเสิร์ตเปียโนที่น่าสนใจ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความต้องการเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการ และสร้างความสุขให้ตนเอง

5.2.11 อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

อุปสรรคใหญ่ ๆ ที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่พบว่ามีความคล้ายกัน โดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของเวลา และเรื่องการฝึกซ้อม เนื่องด้วยวัยผู้ใหญ่ที่มีภาระหน้าที่ในเรื่องการทำงานและครอบครัว จึงเป็นอุปสรรคลำดับต้นที่ได้พบโดยพบว่ามีอุปสรรคในเรื่องนี้จำนวน 7 คน และผู้ที่ไม่มีปัญหาในเรื่องเวลาและการฝึกซ้อมจำนวน 3 คน จากการสัมภาษณ์ทั้ง 3 คนมีวินัยในการฝึกซ้อมมาก มีการมาเรียนที่สม่ำเสมอ มีงานประจำทำที่มั่นคงมีวันหยุดสำหรับการฝึกซ้อม และมีอาชีพเป็นแม่บ้านแต่มีความเอาใจใส่ในเรื่องเปียโนเป็นอย่างมาก จะเห็นได้ว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีความเข้าใจว่าควรทำอะไร เมื่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไม่ได้ทำการฝึกซ้อมส่วนใหญ่จะรู้สึกผิดและบอกครูผู้สอนโดยตรงว่าไม่มีเวลาฝึกซ้อมมา ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจและเข้าใจ ลดความเข้มงวดในการเรียนการสอนลง หากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไม่ได้ทำการฝึกซ้อมมา ครูผู้สอนสามารถพูดคุยถึงปัญหากับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้โดยตรงเพราะเป็นวัยที่มีประสบการณ์มีความเข้าใจมากกว่าผู้เรียนวัยเด็ก

เรื่องเกี่ยวกับกายภาพก็เป็นอุปสรรคและปัญหาของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาในเรื่องของนิ้วมือ ที่มีอาการปวดเกร็ง นิ้วมือการลักษณะคด การที่นิ้วบางนิ้วไม่มีแรง นิ้วมื่อด้านซ้ายไม่มีกำลัง เป็นต้น ครูผู้สอนควรหาเทคนิคในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนวัยผู้ใหญ่เพื่อแก้ไขปัญหาลำนี้ แต่ไม่ควรทำให้เป็นเรื่องใหญ่จนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เกิดความเครียด เพราะเป้าหมายในการเรียนของผู้ใหญ่เรียนเพื่อตนเองมีความสุขเป็นหลัก ซึ่งคล้ายกับ Gordon, Smith and Uszler (2002: 57-63) ที่กล่าวว่าวัยผู้ใหญ่แตกต่างจากวัยเด็กทั้งในเรื่องของพัฒนาการรายละเอียดของทักษะ เทคนิคและบทเพลงที่ใช้สอน ในวัยผู้ใหญ่จะมีปัญหาด้านลักษณะร่างกายภายนอกและค่อนข้างยากที่จะแก้ไข เช่น การเกร็งและไม่ยืดหยุ่นของกล้ามเนื้ออาจทำให้ยกไหล่ขึ้น การกดเปียโนเสียงดังเกินไป เป็นต้น

นอกจากปัญหาข้างต้นแล้วผู้วิจัยยังพบอีกว่ามีปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องดนตรีตามแต่อุปสรรคของแต่ละบุคคล เช่น เรื่องท่วงและการวางมือ เรื่องการอ่านโน้ต เรื่องการควบคุมจังหวะค่าของโน้ต เป็นต้น โดยครูผู้สอนของผู้ให้ข้อมูลทุกคนทราบถึงปัญหาและพยายามช่วยกันหาแนวทางแก้ไข เช่น การให้ฝึกเทคนิค การไล่บันไดเสียงรูปแบบต่าง ๆ ช่วยนับจังหวะ เป็นต้น

จากเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ไม่ใช่เรื่องง่ายเพราะผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต่างก็มีอุปสรรคในการเรียนเปียโนตามแต่ละบุคคลที่ได้เกิดขึ้นจำนวนไม่น้อย แต่ก็ไม่ได้ทำให้ผู้เรียนวัย

ผู้ใหญ่ที่อึดใจเล็กน้อยความตั้งใจต่อการเรียนเปียโน ถือว่าวัยผู้ใหญ่มีความอดทนต่ออุปสรรค มีความมุ่งมั่นที่จะสนองความต้องการของตนเองให้เกิดความสำเร็จ จึงทำให้มีความสอดคล้องกับ โยธิน ศันสนยุทธ (2530: 33-36) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของเมอร์เรย์ ในข้อความที่ต้องการที่จะเอาชนะด้วยการฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ และความต้องการต่อความสำเร็จ ที่มีต่อการเรียนวิชาเปียโน

การเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต่างจากการเรียนของผู้เรียนวัยเด็กทำให้ปัญหาและอุปสรรคที่ได้พบมีความแตกต่างกันไป แต่เนื่องด้วยผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีใจต่อการเรียนเปียโนไม่ได้ถูกบังคับให้เรียน ไม่ว่าอุปสรรคปัญหาอะไร ถ้าไม่ได้หนักหนาเกินไป ก็จะไม่สามารถทำให้ผู้ใหญ่ที่อึดใจเล็กน้อยเลิกการเรียนเปียโนได้ การเรียนเปียโนก็เหมือนเป็นการเอาชนะต่ออุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากหลายสาเหตุ ครูผู้สอนสามารถที่จะทำให้อุปสรรคปัญหานั้นเป็นแปรเปลี่ยนเป็นความท้าทายที่จะเพื่อให้ความสำเร็จในการเรียน หากปัญหาใดที่ไม่ได้สร้างอุปสรรค และไม่สามารถแก้ไขได้ ครูผู้สอนก็ไม่ควรที่จะเข้มงวดเกินไปจนสร้างความเครียดต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพื่อสร้างความสุขและตอบสนองต่อความต้องการต่อการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

5.3 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กรณีศึกษา สถาบันดนตรีเคพีเอ็น (The Need of Adult Piano Students in Studying Piano : A Case Study KPN Music Academy) มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1) ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในผู้เรียนในผู้ใหญ่ ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในการเรียนเปียโน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนร่วมกัน และสามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้

2) ครูผู้สอนควรมีการศึกษา ค้นคว้าตำรา แบบเรียน หรือ บทเพลงที่มีความคุ้นหู เป็นที่รู้จัก เพิ่มเติม ในบทเพลงทุกประเภท เพื่อใช้ในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ที่มีความต้องการในบทเพลงที่มีความหลากหลาย

3) ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการสอนความรู้พื้นฐานต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ใช้แบบเรียนที่มีอยู่ในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีพื้นฐานที่ถูกต้อง ไม่ประสบปัญหาในเรื่องการอ่านโน้ต จังหวะ และเรื่องอื่น ๆ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่บทเพลงที่มีความยากขึ้นเรื่อย ๆ

4) ควรมีการอบรมและสัมมนา การสอนเปียโนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพิ่มแนวทางในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ วิธีการสอน แนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ แบ่งปันประสบการณ์กับครูผู้สอนท่านอื่น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง วิธีการสอนเปียโน หรือเครื่องมือนอื่น ๆ ต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อศึกษาว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์จะมีแนวทาง วิธีการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่อย่างไร เพื่อให้การสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เกิดประสิทธิภาพ

2) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง แบบเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อค้นหาแนวทางอื่น ๆ ที่อาจจะเหมาะสมกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มากขึ้น

3) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ความต้องการในเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ในวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เพื่อศึกษาถึงความต้องการ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในช่วงอายุอื่นบ้าง

4) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียน เครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อศึกษาถึงความต้องการ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการเรียน

ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เคพีเอ็ม

THE NEED OF ADULT STUDENTS IN STUDYING PIANO : A CASE STUDY KPN MUSIC ACADEMY

ชมพูนุท ศิลวัฒนาวงศ์ 5438089 MSMS/M

ศศ.ม. (ดนตรี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: อนรรฆ จรรย์ยานนท์, ประ.ด., ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, ประ.ด.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

บทนำ

ในปัจจุบันนักเรียนที่มีความสนใจในการเรียนวิชาดนตรีมีจำนวนมากขึ้นส่งผลให้มีนักเรียนเปียโนที่หลากหลายทั้งด้านประเภทของสไตล์ดนตรีและช่วงอายุ ซึ่งเมื่อพูดถึงการเรียนดนตรีในอดีต คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงการเรียนดนตรีที่มีอยู่เฉพาะในผู้เรียนวัยเด็ก แต่ด้วยระยะเวลาและค่านิยมที่เปลี่ยนไปจึงทำให้ปัจจุบันมีผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพิ่มขึ้น สอดคล้องกับภาวไล ดันจันทรพงศ์, ชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา (2552: 37) ที่พบว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา และญี่ปุ่นมีผู้สูงวัยจำนวนมากหันมาสนใจเรียนดนตรีเป็นอย่างมากและเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมเป็นอันดับแรก คือ เปียโน

วัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่ทำอะไรตามความต้องการของตนเองและเป็นตัวของตัวเอง เมื่อผู้ใหญ่มีความพร้อมทางด้านต่าง ๆ แล้ว มักจะสรรหากิจกรรมที่สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับตนเอง โดยกิจกรรมทางด้านศิลปะ ที่ได้รับความนิยมได้แก่ การสะสมผลงานด้านศิลปะ และการศึกษาเรียนรู้ด้านดนตรี เป็นต้น วัยผู้ใหญ่สนใจมาเรียนดนตรีด้วยวัตถุประสงค์หลักที่คล้ายกันคือ มีความอยากรู้อยากเห็นในด้านดนตรี โดยมีความต้องการที่จะเล่นเครื่องดนตรีที่ตนเองชื่นชอบให้ได้ แต่อย่างไรก็ตามวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของแต่ละบุคคลย่อมที่จะแตกต่างกันออกไป ในการสอนสิ่งแรกที่ครูผู้สอนควรทราบ คือ บุคคลที่ทำการสอนคือใคร มีลักษณะอย่างไร และมีความต้องการอะไร การรู้จักผู้เรียนจะช่วยให้การสอนได้ประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยเพราะว่าวัยผู้ใหญ่เป็นวัยที่มี

ความพร้อมที่จะเรียนมากกว่าวัยเด็ก มีความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้เรียนง่าย และเนื่องจากผู้ใหญ่มีความต้องการที่จะเรียนและไม่ได้ถูกบีบบังคับให้เรียน ผู้ใหญ่จะมองเห็นว่าสิ่งที่เรียนจำเป็นและเป็นสิ่งที่ประโยชน์ สามารถสร้างความสุขและตอบสนองต่อความต้องการของตนเองได้

สำหรับการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จำเป็นต้องใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่แตกต่างจากผู้เรียนในวัยเด็กอย่างมาก ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อความต้องการของผู้เรียนว่าผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความต้องการอะไรในการเลือกเรียนวิชาเปียโนเนื่องจากการสอนเปียโนทั้งในอดีตและในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเน้นไปที่การเรียนดนตรีของผู้เรียนในวันเด็กมากกว่าในวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในวิธีการสอนในผู้เรียนวัยเด็กมากกว่า ซึ่งวิธีการสอนนั้นย่อมแตกต่างจากผู้เรียนวัยเด็กเป็นอย่างมาก ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์และความเข้าใจในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ครูผู้สอนบางท่านก็นำเอาแบบเรียนของผู้เรียนวัยเด็กมาใช้จึงส่งผลให้เกิดผลเสียและความล้มเหลวในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ นอกจากนั้นในผู้เรียนวัยเด็กนั้นส่วนใหญ่มาเรียนเปียโนเพราะการตัดสินใจของผู้ปกครองอาจร่วมด้วยกับความต้องการของผู้เรียนวัยเด็กเองหรืออาจมาจากการถูกบังคับ ต่างจากผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีวุฒิแล้ว รู้จักความต้องการของตนเองและสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จึงตัดสินใจมาเรียนเปียโนด้วยความต้องการของตนเอง

ครูผู้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จึงควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งความต้องการและเป้าหมายของการเรียนเปียโนนั้นถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ครูผู้สอนสามารถเข้าใจในตัวผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับการเรียนการสอนเพราะความต้องการและเป้าหมายในการเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เป็นพื้นฐานสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนสามารถกำหนดแนวทางของการเรียนการสอนและสามารถพัฒนาแผนการสอนให้เหมาะสมต่อผู้เรียนวัยนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ ฌูรท์ ทุททิจิตต์ (2541: 57) ที่ให้กล่าวว่าสิ่งแรกที่ครูผู้สอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ควรทำความเข้าใจ คือ การค้นพบถึงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการเรียนดนตรีของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในแต่ละบุคคล เพื่อครูผู้สอนจะได้จัดการเรียนการสอนต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในแต่ละบุคคลให้เหมาะสมต่อความต้องการและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันต่อไป ครูผู้สอนควรปรึกษาร่วมกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เพื่อให้ได้ข้อสรุปเบื้องต้นว่า ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ต้องการอะไรบ้างในการเรียน โดยครูผู้สอนควรที่จะให้คำปรึกษาและแนะนำในเรื่องความเป็นไปได้ในความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อกำหนดการเรียนการสอนและเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ผู้ทำการวิจัยจึงได้เห็นว่าความต้องการในการตัดสินใจมาเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีความสำคัญต่อการสอน วิธีการสอน รูปแบบการสอนทั้งในชั่วโมงเรียนและตลอดระยะเวลาที่ใช้ในการสอนที่สำคัญเมื่อครูผู้สอนทราบถึงความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่จะทำให้ครูมีความเข้าใจ

ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มากขึ้น ซึ่งงานวิจัยนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนเปียโนและเครื่องดนตรีอื่นๆที่ต้องทำการสอนในผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ และสามารถนำไปพัฒนาและปรับใช้ต่อวิธีการสอนของตนเองได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ระเบียบวิจัย

การวิจัยเรื่องความต้องการการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เป็นงานวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการที่มีในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และใช้แนวการสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) ส่วนการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) เป็นการสนทนาในประเด็นทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวกับการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้เรียนเปียโนวัยผู้ใหญ่จำนวน 10 คน โดยเลือกจากผู้เรียนที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนต้นที่มีอายุระหว่าง 25-40 ปีและกำลังทำการเรียนเปียโนอยู่ในปัจจุบันที่สถาบันดนตรีเคพีเอ็น ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยจาก หนังสือ เอกสาร วารสาร และวิทยานิพนธ์ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวมาสร้างแนวสัมภาษณ์ความต้องการการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ให้เหมาะสม และทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นถึงความต้องการในการเรียนเปียโนตามแนวทางสัมภาษณ์ที่ได้จัดทำขึ้น

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล คือ

- แบบสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ตอนต้นถึงความต้องการในการเรียนเปียโน
- สมุดจดบันทึกการสัมภาษณ์
- อุปกรณ์บันทึกเสียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทั้งหมดจากการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ ตามวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ทำการถอดเทปสัมภาษณ์อย่างละเอียด นำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามข้อคำถามที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ทั้งหมด 11 คำถาม

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ กรณีศึกษาสถาบันดนตรี เคพีเอ็น สามารถสรุปได้ ดังต่อไปนี้

สาเหตุของการเลือกเรียนเปียโน แรงบันดาลใจหรือเป้าหมายที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล

สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความสนใจที่จะมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่ให้คำตอบเดียวกันทั้งหมด คือ เป็นความต้องการของตนเอง โดยมีสาเหตุอื่น ๆ อีกเพิ่มเติมในเรื่องที่แตกต่างออกไปเล็กน้อย ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลให้สาเหตุผลว่าเป็นความปรารถนาที่จะเรียนเปียโนตั้งแต่วัยเด็ก แต่ไม่มีโอกาสได้เรียน หรือ ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเปียโนหรือเครื่องดนตรีชนิดอื่นในวัยเด็ก ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่มีสถานะสมรสและมีลูกแล้วจะให้สาเหตุเพิ่มเติมว่าต้องการเรียนเปียโนเพื่อลูก และมีผู้ให้ข้อมูลเพียงเล็กน้อยเท่านั้นที่มีแรงดลใจต้องการเรียนเปียโน โดยมีเป้าหมายในบทเพลงของศิลปินที่ตนเองชื่นชอบ โดยศิลปินที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบ คือ Jim Brickman และ Harry Connick Jr. ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะให้สาเหตุของการมาเรียนเปียโนในวัยผู้ใหญ่มากกว่า 1 สาเหตุ และผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ได้มีแรงบันดาลใจหรือเป้าหมายไว้เพื่อที่จะบรรลุผล

ความรู้สึที่ดีและความชื่นชอบที่มีต่อเปียโน

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความรู้สึที่ดีและความชื่นชอบในเสียงของเปียโนและชื่นชอบในเปียโนด้วยเหตุผลอื่นเพิ่มเติม ได้แก่ เป็นเครื่องดนตรีที่มีความสมบูรณ์ในตัวเองภายในเครื่องดนตรี

เดี่ยว สามารถเล่นกับบทเพลงได้ในทุก ๆ แนว เสียงของเปียโนให้ความรู้สึกผ่อนคลาย ได้ฝึกสมาธิ
สมองและประสาทสัมผัสเมื่อได้เล่นเปียโน เป็นต้น ผู้ให้ข้อมูลทุกคนที่ทัศนคติ ความรู้ที่ดี และ
มีความชื่นชอบต่อเครื่องดนตรีเปียโนหลากหลายด้านในทุก ๆ คน

กิจกรรมเกี่ยวกับดนตรี ความรู้สึกและประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรม

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนยังไม่เคยมีโอกาสนำการแสดงดนตรี ผู้ให้ข้อมูลบางคนมีความ
ต้องการที่จะแสดงดนตรีหากตนเองมีความพร้อมมากกว่าปัจจุบัน และผู้ให้ข้อมูลที่มีลูกแล้วมีความ
ต้องการที่จะแสดงดนตรีพร้อมกับลูกของตนเองที่กำลังเรียนเปียโนอยู่เช่นกัน มีผู้ให้ข้อมูลบางคนที่มี
มีความต้องการในการสอบวัดระดับความสามารถด้านเปียโน และ หนึ่งในผู้ให้ข้อมูลนี้มีความ
ต้องการที่จะมีอาชีพเป็นครูสอนเปียโน ครูผู้สอนควรจะสนับสนุนให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้มี
ประสบการณ์ในกิจกรรมด้านดนตรีในหลากหลายกิจกรรม

ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีกิจกรรมในด้านการฟังดนตรีจากอินเทอร์เน็ตในการดูจากยูทูบ
และวิทยุเป็นหลัก ผู้ให้ข้อมูลทุกคนไม่เคยไปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน ผู้ให้ข้อมูลบางคนมีการไป
รับชมคอนเสิร์ตเพลงทั่วไป และละครเวที แต่เมื่อได้รับชมก็ได้สร้างแรงบันดาลใจทำให้อยากเล่น
บทเพลงที่ได้รับชมมา มีผู้ให้ข้อมูลที่มีความต้องการไปรับชมคอนเสิร์ตเปียโน เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ
ในให้กับตนเอง และลูกที่กำลังเรียนเปียโนอยู่เช่นกัน

แนวเพลงและบทเพลงที่ชื่นชอบ

ผู้ให้ข้อมูลมีความชื่นชอบในแนวเพลงและบทเพลงมีหลากหลาย ตามรสนิยมของแต่ละ
บุคคล ผู้ให้ข้อมูลบางคนยังไม่ค่อยเข้าใจหรือมีความเข้าใจผิดในเรื่องแนวเพลง โดยบทเพลงที่
ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบส่วนใหญ่จะเป็นเพลงร่วมสมัยประเภทเพลงป๊อป ในเพลงสากลและเพลงไทย ใน
ยุคต่าง ๆ มีผู้ให้ข้อมูลบางคนมีความชื่นชอบในบทเพลงคลาสสิก แต่ก็มีข้อแม้ว่าต้องเป็นเพลงที่คุ้นหู
เท่านั้น ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมีแนวเพลงที่ชื่นชอบมากกว่า 1 แนวเพลง โดยส่วนใหญ่ผู้ให้ข้อมูลจะ
มีความชื่นชอบในบทเพลงที่คุ้นหู

ความสำคัญของครูผู้สอนและลักษณะของครูผู้สอนที่ต้องการ

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ข้อมูลตรงกันว่าครูผู้สอนมีความสำคัญและส่งผลต่อการเรียน
เปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ โดยลักษณะของครูผู้สอนที่ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการคือ ต้องการ
ครูผู้สอนที่มีความสามารถที่จะสอนผู้ใหญ่ได้ สอนได้ตรงตามจุดประสงค์ความต้องการของผู้เรียน
สอนเข้าใจง่าย มีความเข้าใจตัวของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ที่จะมีปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป

มีความอดทน สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียนได้ เรื่องลักษณะของครูผู้สอน ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้มีการจำกัดด้านอายุของครูผู้สอน มีเพียงผู้ให้ข้อมูลจำนวน 4 คน ที่มีข้อแม้ในเรื่องอายุของครูผู้สอนได้แก่ มีความต้องการครูผู้สอนที่มีอายุมากกว่าหรือเท่ากัน และมีความต้องการครูผู้สอนที่เรียนจบในระดับปริญญาตรีขึ้นไปแล้วเท่านั้น ในเรื่องเพศของครูผู้สอนมีผู้ให้ข้อมูลเพศหญิงจำนวน 2 คนมีความต้องการครูผู้สอนเพศหญิงเท่านั้น นอกนั้นสามารถเรียนกับครูผู้สอนเพศชายหรือเพศหญิงก็ได้

ความรู้สึกที่มีต่อแบบเรียนที่ได้ใช้เรียน

มีผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยไม่ได้ใช้แบบเรียนตามหลักสูตรของสถาบัน แต่ใช้บทเพลงที่ตนเองต้องการ หรือ จากการครูผู้สอนหามาให้เท่านั้น บางคนมีปัญหาเรื่องพื้นฐานและการอ่านโน้ต ผู้ให้ข้อมูลที่ใช้แบบเรียนของทางสถาบัน ทุกคนค่อนข้างพอใจกับแบบเรียนที่ได้ใช้ เข้าใจง่ายมีความยากง่ายที่เหมาะสม แต่ก็ยังต้องการครูผู้สอนช่วยสอนในการใช้แบบเรียนนี้ มีผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่ให้ข้อมูลว่าบทเพลงในหนังสือไม่เพียงพอต่อความต้องการ เบื่อหน่ายต่อบทเพลงในหนังสือบางบทเพลง มีความต้องการในบทเพลงที่คุ้นหูและเป็นที่รู้จักมากกว่านี้ บทเพลงในแบบเรียนที่ผู้ให้ข้อมูลชื่นชอบจะเป็นเพลงที่เป็นที่รู้จัก มีความคุ้นหู ในผู้ให้ข้อมูลบางคนที่มีสถานะสมรสแล้วและมีลูก จะมีชื่นชอบในบทเพลงของเด็ก หรือบทเพลงที่เรียนเหมือนกับลูกเรียนเปียโนได้แก่ เพลง *Jingle Bells*, เพลง *Merrily*, เพลง *We Roll Along*, *Alouette*, เพลง *Maxican Claping Song* และ เพลง *The Entertainer* เป็นต้น

ความคิดเห็นต่อสถาบันที่ได้เลือกเรียน

สาเหตุที่ผู้ให้ข้อมูลเลือกเรียนในสถาบันดนตรี เคพีเอ็น เพราะมีหลักสูตรเรียนเปียโนสำหรับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ชัดเจน ผู้ให้ข้อมูลจะเลือกสาขาที่เรียนที่ใกล้บ้านหรือที่ทำงาน มีความสะดวกในการเดินทางที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ผู้ให้ข้อมูลเกือบทุกคนมีความเชื่อถือนในชื่อเสียงของสถาบันดนตรีเคพีเอ็น มีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวเท่านั้นที่ได้เลือกสถาบันดนตรีจากความสามารถของครูผู้สอน เรื่องที่ผู้ให้ข้อมูลมีการเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ พนักงานของทางสถาบันคุณภาพของเปียโนที่ใช้เรียน ความสะอาด และเพิ่มเติมห้องอัดเสียง เป็นต้น

ระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมาย

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการเรียนและเป้าหมายในการเรียนเปียโน ผู้ให้ข้อมูลบางท่านได้กำหนดระยะเวลาเรียนเปียโนไว้ก่อนเริ่มเรียนเปียโน เมื่อได้เรียนเปียโนแล้วจึงเปลี่ยนแปลงความคิดที่จะเรียนเปียโนไปเรื่อย ๆ แทน จะไม่หยุดเรียนตราบใดที่มีความสุขในการ

เรียน จะหยุดเรียนก็ต่อเมื่อมีความรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียนหรือรู้สึกไม่ไหวก่อน ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้ความสำคัญต่อการมาเรียนที่สม่ำเสมอ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโน การประยุกต์ใช้กับบทเพลงและพัฒนาการในการเล่นเปียโน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนเปียโนจะเป็นประโยชน์ที่ได้กับตนเองเป็นส่วนใหญ่ ผู้ให้ข้อมูลจะให้ข้อมูลว่า การเรียนเปียโนจะช่วยฝึกสมอง ประสาทสัมผัส สร้างสมาธิ ให้ความเพลิดเพลิน คลายเครียด และประเภทประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้อื่น เช่น สร้างความสุขในครอบครัวเมื่อได้เล่นเปียโนกับลูก เพิ่มกิจกรรมในครอบครัว มีเสียงดนตรีภายในบ้าน เป็นต้น

ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนไม่เคยลองเอาความรู้ที่ได้เรียนมา นำมาใช้กับเพลงที่ตนเองชื่นชอบ ผู้ให้ข้อมูลที่เหลือสามารถนำความรู้ที่ได้เรียน ไปประยุกต์กับบทเพลงที่ตนเองชื่นชอบได้ ส่วนใหญ่จะเป็น เพลงเด็ก ๆ เพลงร่วมสมัยทั่วไป เกือบทุกคนของผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ มีปัญหาเรื่องการอ่านโน้ตที่ยังไม่ค่อยเท่าที่ควร ผู้ให้ข้อมูลทุกคนให้คำตอบเหมือนกันหมดว่า มีพัฒนาการเรียนเปียโนที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ บทเพลงที่ได้เรียนมีความยากขึ้นตามลำดับ มีประสบการณ์ด้านบทเพลงหลากหลายขึ้น มากหรือน้อยตาม ทักษะการฝึกซ้อม ความสามารถและระยะเวลาในการเรียนของแต่ละบุคคล

ความพึงพอใจและความต้องการเพิ่มเติมที่มีต่อการเรียนการสอน

ผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน โดยส่วนใหญ่จะมีความพึงพอใจต่อครูผู้สอนของตนเอง และผู้ให้ข้อมูลจำนวนบางส่วนมีความต้องการที่เหมือนกับว่า ต้องการเรียนบทเพลงนอกตำราเรียนเพิ่มเติม ตามความชื่นชอบของแต่ละบุคคล โดยส่วนใหญ่จะเน้นเป็นบทเพลงที่คุ้นหูเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป และมีผู้ให้ข้อมูลคนเดียวที่มีความต้องการที่จะรับชมคอนเสิร์ตเปียโน

อุปสรรคและปัญหาที่มีต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

อุปสรรคใหญ่ ๆ ที่ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่พบว่าส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของ เวลา และเรื่องการฝึกซ้อม เนื่องด้วยวัยผู้ใหญ่ที่มีภาระหน้าที่ในเรื่องการทำงานและครอบครัว เรื่องเกี่ยวกับกายภาพก็เป็นอุปสรรคและปัญหาของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เช่นกัน เช่น ปัญหาในเรื่องของนิ้วมือ ที่มีอาการปวดเกร็ง นิ้วมือผิดรูป การที่นิ้วบางนิ้วไม่มีแรง นิ้วมื่อด้านซ้ายไม่มีกำลัง เป็นต้น นอกจากนี้ปัญหาทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องดนตรีก็เป็นอุปสรรคของแต่ละบุคคล เช่น เรื่องทำนองและการวางมือ เรื่องการอ่านโน้ต เรื่องการควบคุมจังหวะ ค่าของโน้ต เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่กรณีศึกษา สถาบันดนตรี เคพีเอ็น มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

- 1) ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจในผู้เรียนในผู้ใหญ่ ทราบถึงความต้องการของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในการเรียนเปียโน เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ในการเรียนร่วมกัน และสามารถจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ได้
- 2) ครูผู้สอนควรมีการศึกษา ค้นคว้าตำรา แบบเรียน หรือ บทเพลงที่มีความคุ้นหู เป็นที่รู้จัก เพิ่มเติม ในบทเพลงทุกประเภท เพื่อใช้ในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ที่มีความต้องการในบทเพลงที่มีความหลากหลาย
- 3) ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญต่อการสอนความรู้พื้นฐานต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ใช้แบบเรียนที่มีอยู่ในหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มีพื้นฐานที่ถูกต้อง ไม่ประสบปัญหาในเรื่องการอ่านโน้ต จังหวะ และเรื่องอื่น ๆ สามารถพัฒนาตนเองไปสู่บทเพลงที่มีความยากขึ้นเรื่อย ๆ
- 4) ควรมีการอบรมและสัมมนา การสอนเปียโนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพิ่มแนวทางในการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ วิธีการสอน แนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ แบ่งปันประสบการณ์กับครูผู้สอนท่านอื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง วิธีการสอนเปียโน หรือ เครื่องมืออื่น ๆ ต่อผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อศึกษาว่า ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์จะมีแนวทาง วิธีการสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ อย่างไร เพื่อทำให้การสอนผู้เรียนวัยผู้ใหญ่เกิดประสิทธิภาพ
- 2) ควรทำวิจัยเรื่อง แบบเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อค้นหาแนวทางอื่น ๆ ที่อาจจะเหมาะสมกับผู้เรียนวัยผู้ใหญ่มากขึ้น
- 3) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียนเปียโนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ ในวัยผู้ใหญ่ตอนกลาง และ วัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เพื่อศึกษาถึงความต้องการ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการเรียนของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ในช่วงอายุอื่นบ้าง
- 4) ควรมีการทำวิจัยเรื่อง ความต้องการในการเรียน เครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ ของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ เพื่อศึกษาถึงความต้องการ วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการเรียน

**THE NEED OF ADULT STUDENTS IN STUDYING PIANO : A CASE STUDY
KPN MUSIC ACADEMY****CHOMPOONUT SILAWATANAWONGSE 5438089 MSMS/M****M.A.(MUSIC)****THESIS ADVISORY COMMITTEE: ANAK CHARANYANANDA, Ph.D.,
SAKCHAI HIRUNRUK, Ph.D.****EXTENDED SUMMARY****Introduction**

At the present there are more students who are interesting in study music. This resulted in more piano student that are varies in music style and age range. This will be a different point of view compare to the past. Because most people tend to think that to study music was a skill you have to train since the younger age. But with the different in time period and social core value there are more adult students, accorded to Pawalai Tanjanpongse Tongsarung Isarankul Na Ayutthaya (2552: 37) which they found that people of America, Canada and Japan having more older generation to study music and the most popular instrument among them is piano.

The adult is the age that always do thing according to their need and be themselves. When they are well prepare from the others aspect they then start to find an activities that can pleasure them. The art activities that are popular for them are collecting art works and study music. The adults having similar point in study music with the curiosity about music by the need in learning their favor musical instrument. However the real purpose of each individual is different. In term of teaching, first thing the teacher should know is who the student is, their behavior and what they want. To know about the student will make the teaching more efficiency. Since the adult is the age that are more prepare than the adolescent and having more

understanding about their lesson. Also the adult are study music by their own need and not been forced to learn. The adult student will look toward the lessons as an important and benefit thing which can create happiness and respond to their need.

About the way to teach the adult students it is necessary to use a much different method and technique from teaching the adolescent. Teacher should concern about the student need, for what they really want from studying piano. As in teaching piano from both past and present are more focused on teaching the adolescent. Most of the teachers will also have more experience in teaching the adolescent. Which the teaching method obviously much different from teaching the adults. Most of the Teachers are lacking of experience and understanding in how to teach the adults. Some of them still use the same lessons for the adolescent in teaching which bring in negative and failure result in teaching the adults. Moreover most of the adolescent decided to study piano from the advice of their parent, some may decide by their own and some may force to study. Which are clearly different from the adult students who knowing their own need and decided by themselves. Therefore the adult students are all decided to study piano from their own need.

As a result the adult's teacher should understand about their student. Which the need and goal of study piano are important as a key for the teacher to understand the student. It also relating to teaching method as the need and goal of the adult students are the important basic that help teacher to plan the teaching approach which can develop lesson plan to suit the students of this age. This is accorded to Narut Suttajit (2541: 57) who said, the first thing the adult's teacher should consider about is to find the real purpose of each adult students, why they decided to study music. For them to plan the right method which suit individual need and learning level. The teacher should discuss with the adult students for finding early conclusion about what the students are expect from the study. The teacher should give an advice for the possibility of the student need. For planning the lesson plan which help students achieve their goal.

The researcher observed that the needs that make the adult students decided to study are very important to the teaching method both the class period and along the study course. After the teacher understand the need of the student it will help the teacher to understand the student more. Therefore this research project should

benefits the piano and other instrument teachers who have to teach the adult student. The research result could also be developing and apply for each teacher method.

Research Objective

To study the need of adult students in studying piano.

Research Methodology

The research of the need of adult students in studying piano is a Qualitative Research for study about the need of adult students in studying piano at the KPN institute. The researcher have studied and gathered research data from the related documents and used interviewing method by both formal and informal interview, which is a discussion on the general topics about the piano study of adult students.

The research participants are 10 adult students which been selected from the age range of 25 - 40 years old and are now studying piano at the KPN institute branch particularly in Bangkok and it regions.

Data Collection

The researcher have studied the data and content related to the research from books, documents, magazine and thesis from both local and foreign countries. All of the information gathered then been summarize into the interviewing approach that suit the research topic. At the end of the process the interview had been done with the participants according to the approach created by the researcher.

The study toolsfor gather data in this research are as follow,

- Interviewing form for the adult students to their need in studying piano.
- The Interviewing note book
- Voice recorder

Data Analysis

The researcher have analyze all the gathered data from the studied of documents and interviewing part according to the research objective. Then the researcher done detailed transcription and bring all the received data to analyze according to 11 research questions that have been set by the researcher.

The Research Result

The result of the research about the need of adult students in studying piano: a case study KPN music academy can be summarize as follows,

The reason of need in studying piano, motivation or goals that lead to achievement.

The reason why all of the participants having interest in study piano in their adulthood are the same answer as it is their own need which might have an addition reason in a bit different aspect. For example the participant give the reason of study as it is their desire from their adolescent age but they never have a chance to learn or not successful in learning piano or other instrument when they was young. The adult students who are married or already have children will have an additional reason for study piano as to do it for their child. There also some small percentage of participants who wanted to study piano by having the goal of playing their favorite artist's songs. The artist that they favor are Jim Brickman and Harry Connick Jr. Most of the participants will have more than one for their need in study piano. But most of them did not have any inspiration or goal to achieve.

The good feeling and the adoration toward piano

All of the participants got a good feeling and adoration toward piano's sound and also the other aspect of piano. For example the piano is the instrument that is perfect by itself, within one instrument can play every styles of music. The piano's sound can also calm person feeling, stimulate brain focus and nerve system. All of the participants also having a good attitude and adoration toward piano in different style of music.

Activities relating to music. Perception and benefit gain from its activity

All of the participants never have a chance to perform in music concert. Some having their need in concert performing and looking forward to it when they are more prepare. For some who got children will sometime likely to perform music with their child. Some participants would also like to go through piano examination. One of the participant wanted to become a piano instructor. The teacher should encourage the adult students to have more variety experiences in music activity. Most of the participants are listen to the internet music as their main activity. These media mainly are from YouTube and internet radios. All of the participant never attended to piano concert. Some may attended to general music concerts and some theatre shows. But after they all experienced the piano concert it spired them to play the songs they have heard. There also some having the needs to attend to the piano concert for creating inspiration to both them and their children who studying piano at the moment.

The musical style and the favorite songs

Participants according to their personal taste are different in their music style and their favorite songs. Some of them are misunderstood or not clearly understand about the musical style. By far contemporary song or the pop style from both local and international is the most favorite among the participants. Some of the participants also favor for the classical music but only for the songs that they are familiar with. Most of the participants will favor more than one musical style and most of them are favor for the songs they are familiar with.

The important of the instructor and the needed feature of the instructor

All of the participant gave the same information that their teacher are important and will directly affect their piano study. The feature of the teacher they most wanted is the teacher with skill in teaching the adult. Which they have to teach according to the purpose of the student with and easy method and understanding each students for their different problem. They also have to be patient and can create trust with their student. About the teacher's feature the researcher never restrict the age and

there are only 4 participants that concern about their teacher age, for example they more wanted to study with the older or the same age teacher. And they want the teacher who graduated only from the Bachelor degree or above level. In the aspect of teacher's sex there are 2 female participants who only wanted for female teacher. Apart from that they can all go for both male and female.

The perception toward the lesson books

Only a few participants are not using the lesson book according to the institute course but instead using their favorite songs or from the lesson that the teacher bring for them. Some may have a problem in the basic of playing piano and reading notation. As for the participants who are using the institute lesson, most of them are quite appreciate with their lesson books. As it is easy to understand and having a proper range of difficulty but still in need of the teacher who explain it. There also some of the participants who said that the chapters in the lesson book are not sufficient for their need it quite boring for them to some songs in the lesson. They need more songs that are popular and they are familiar with. The songs in the lesson book that the participants are favor with are the songs that are well known. For some participants who are married and having children will favor for the children songs or the same songs their child is studying for example as *Jingle Bells, Merrily, We Roll Along, Alouette, Mexican Clapping song and the Entertainer*.

The opinion toward the chosen institute

The reason participants chose to study at the KPN music academy are from the institute's piano course for adult students. The participants will chose the branch that are closed to their house or work place which comfortably different in each individual. Most of the participants having trust for the KPN music academy reputation. There are only one participant who chose this institute from the teacher skill. The participants also suggest to improve some part of the institute which is the institute's receptionist, the piano quality, the cleanliness and the additional sound record room.

The study duration to achieve the goal

All of the participants did not set their study duration and goal in studying piano. Some may have set the duration in study piano before they begin to study. But after begin the piano class they tend to change to continuous study and not decided to stop as long as they gain happiness from it. Although they may stop learning when they feeling bore or uncomfortable. All of the participants did concern much about having consistent class.

Anticipated Benefit gain from study piano. The adaptation of song performance and development in performing piano

The anticipated Benefit gain from study piano mostly will be self-benefit for the students. The participants have explained that to study piano will help training our brain, nerve, focus, creating amusement and relax our tension. As for the benefit that happen with the other people will be to create happiness in the family when the adult student have playing with their children which is an additional family activity.

Some participants never use their knowledge they learned with the songs they like. The other participants can apply their learned knowledge to their favorite songs. Most of it will be children songs and contemporary songs. Most of the participants in this group having problem in reading notation. Which all of the participants gave the same answer that they all keep improving in studying piano and the songs they have learned are progressively harder. They also experienced more in variety of songs, more or less according to their training skill and duration they study.

The satisfaction and additional need toward the teaching

All of the participants are having satisfaction toward the teaching. Most of them will having satisfaction toward their teacher. Some of them having need to study additional songs that are out of their lesson books according to their favor. Most of it will be the songs that are generally known. Only one participant are looking forward attend the piano concert.

Challenges and problem for the adult students

The major challenges that the adult students facing are time and their piano practice part. Since the adults are all have responsibility for both works and family. The physical condition can also be challenge and problem for the adult students for example; the problem in using fingers which resulted in having fingers stiff or having irregular finger posture. Sometime their fingers even not have enough strength to play. Apart from this the general problems about music are also be challenge from each individual for example; the sitting and hand posture, the notation reading and the tempo controlling.

Research Suggestion

The research of the need of adult students in studying piano: a case study KPN music academy will have suggestion as follows,

The suggestion from the research result

- 1) The teacher should have more understanding in their adult students. By knowing the need in study piano of their students for planning the purpose of study piano together and manage the proper class or the adult students.
- 2) The teacher of the adults should study and research either lesson books or the popular songs that are generally known in every kind of music genres for teaching the adult students who are interesting in varies songs.
- 3) The teacher should concern about the teaching of basic knowledge to the adult students. By using the lesson books according to the course for the adults to have the right basic. This will let the student have a good basic in reading notation, understanding tempo and others basic that will lead to good development for the harder songs.
- 4) The institute should arrange a seminar for the discussion of study piano for the adult students. As this will help piano teacher to get more understanding about their adult students then they can add new approach in teaching adult with new method and the approach against the problems occurred with adult's piano study. When they have conclusion they can also sharing the ideas with the other teachers.

Suggestion for further study

1) There should be a research about the way of teaching piano or other instruments for the adult students. For study how music teacher deal or having approach with the adult learning system. This research should make the music teaching for adults more efficient.

2) There should be a research about the music lesson books for the adult students. For finding different approach that may properly suit the adult students.

3) There should be a research about the need of adult students in studying piano for both middle age adult and the late age adult, for study about the need, purposes and goal of the adult students in different ages range.

4) There should be a research about the need of adult students in studying other musical instrument. For study about the need, purposes and goal for the study.

บรรณานุกรม

- จงรัก พุกกะณานนท์.(2542). *หลักการสอนเปียโน*.กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ณัฏฐา โสคติยานุรักษ์.(2549). *จากประสบการณ์ครูดนตรี*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2541). *จิตวิทยาการสอนดนตรี (พิมพ์ครั้งที่1)*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภันท์ จันทร์อรรถกุล. (2537). *เยาวชนไทยกับการเรียนเปียโน*.วารสารเพลงดนตรี,1(2), 26-28.
- พรรณี ช. เชนจิต. (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ต้นอ่อนแกรมี.
- ภาวไล ตันจันทร์พงศ์ และชงสรวง อิศรางกูร ณ อยุธยา. (2552). *การสอนเปียโนในผู้สูงอายุ*.วารสารศิลปกรรม, 15(21), 37-40.
- โยชิน ศันสนยุทธ. (2530). *มนุษย์สัมพันธ์:จิตวิทยาการทำงานในองค์กร (พิมพ์ครั้งที่2)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553).*จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2 วัยรุ่น-วัยสูงอายุ (พิมพ์ครั้งที่ 9)*.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศศิวรรณ ทศนเอี่ยม, ณิรณช วรโชสง (2555). *วัยของชีวิต*.สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ.2555, จาก http://file.snru.ac.th/download.aspx?NFILE=TEACHER_371_05072012190100240.doc
- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2546). *จิตวิทยาทางสังคม: ทฤษฎีและการประยุกต์(พิมพ์ครั้งที่1)*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดเคชั่น.
- สมคิด อัสระวัฒน์. (2543). *การสอนผู้ใหญ่ (พิมพ์ครั้งที่1)*.กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- Conda, M. (2009). How Do You Teach The More “Serious” Adult Student?. *Clavier Companion*, 1(4), 44
- Conda, M. (2009). The Joys Of Teaching Music. *American Music Teacher*, 59(2), 30-32
- Easley, A. T. (1991). Programmed, Nonclinical Skill Development Benefits of Leisure Activities. In B. L. Driver, P. J. Brown, & G. L. Peterson (Eds.). *Benefits of leisure* (145-160). State College, PA: Venture Publishing, Inc.

- Gordon, S., Smith, S. M., & Uszler, M. (2000). *The Well-Tempered Keyboard Teacher* (2nd ed.). (55-77) New York, NY 10019: Schirmer Books.
- Haggard, L. M., & Williams, D. R. (1991). Self identity benefits of leisure activities. In B. L. Driver, P. J. Brown, & G. L. Peterson (Eds.). *Benefits of leisure* (p. 103-119). State College, PA: Venture Publishing, Inc.
- Iso-Ahola, S. E. (1980). *The social psychology of leisure and recreation*. (p. 197). Dubuque, IA: Wm. C. Brown Company.
- Jackson, E. L., & Burton, T. L. (Eds.). (1999). *Leisure studies: Prospects for the twenty-first century*. (xvii) State College, PA: Venture Publishing, Inc.
- Jutras, P. J. (2003) *The Benefits of Adult Study as Self-Reported by Selected Adult Piano Students* (Doctoral dissertation). North Texas: University of North Texas
- Kelly, J. R. (1999). Leisure and society: A dialectical analysis. In E. L. Jackson & T. L. Burton (Eds.), *Leisure studies: Prospects for the twenty-first century* (p. 53-68). State College, PA: Venture Publishing, Inc.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality* (2nd ed.). (35-46) New York: Macmillan Company.
- Moore, M. (1936). Problems of the Young Piano Teacher: II. Adult Beginners. *The Musical Times*, 77(1116), 134-135
- Swenson, T. (2010). The Serious Amateur, the Late Bloomer, and the Amicable Amateur. *Clavier Companion*, 2(6), 50-53.
- Taylor, R. J. M. (2008) *Promoting Self-Directed Learning in Adult Piano Instruction* (Doctoral dissertation). Morgantown: College of Creative Arts at West Virginia University.
- Tinsley, H. E. A., & Johnson, T. L. (1984). A Preliminary Taxonomy of Leisure Activities. *Journal of Leisure Research*, 16, 234-244.
- Wei, M. H. (2008) *The Effects of a Performance-Oriented Music Appreciation Class On Beginning Adult Piano Student* (Doctoral dissertation). Urbana-Champaign: University of Illinois.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้เรียนวัยผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1

ประวัติโดยทั่วไปของผู้เรียนวัยผู้ใหญ่

ชื่อ – นามสกุล.....อายุ

.....ปี

สถานะปัจจุบัน โสด/แต่งงาน.....มีบุตรจำนวน

.....คน

อาชีพ.....สถานที่ทำงานปัจจุบัน

.....

ระดับการศึกษา.....สาขา

.....คณะ/วิทยาลัย

.....สถานศึกษา.....

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์

.....

ตอนที่ 2

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความต้องการในการเรียนเปียโน โดยแบ่งออกเป็น 11 ข้อคำถามดังต่อไปนี้

1. สาเหตุใดที่ท่านจึงเลือกเรียนเครื่องดนตรีประเภทเปียโน ท่านมีแรงบันดาลใจหรือเป้าหมายอะไรบ้างที่มุ่งสู่การจะบรรลุผล
2. ให้ท่านบรรยายความรู้สึกดีและความชื่นชอบที่มีต่อเครื่องดนตรีประเภทเปียโน
3. ท่านมีกิจกรรมอะไรที่เกี่ยวข้องกับดนตรีบ้าง บุคคลในครอบครัวของท่านมีใครเรียนหรือมีกิจกรรมด้านดนตรีบ้างหรือไม่ เมื่อท่านทำกิจกรรมด้านดนตรีเท่ารู้สึกเช่นไร และได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากกิจกรรมนั้น ๆ

4. แนวเพลงอะไรที่ท่านชื่นชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 แนวเพลง) และยกตัวอย่างบทเพลงที่ท่านชื่นชอบประมาณ 5 - 10 เพลง
5. ผู้เรียนคิดว่าครูผู้สอนมีความสำคัญต่อการเรียนเปียโนอย่างไร และลักษณะของครูผู้สอนเช่นไรที่ท่านต้องการ
6. ท่านได้กำหนดระยะเวลาในการเรียนเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายไว้อย่างไรและถ้าหากถึงกำหนดแล้วท่านบรรลุเป้าหมายหรือไม่บรรลุเป้าหมายก็ตามที่ท่านคิดว่าจะเรียนเปียโนต่อไปหรือไม่เพราะเหตุใด
7. ผู้เรียนมีความรู้สึกอย่างไรกับแบบเรียนที่ได้ใช้เรียนมีความยากความง่ายที่เหมาะสมหรือไม่อย่างไรและมีบทเพลงอะไรในแบบเรียนบ้างที่ท่านชื่นชอบเป็นพิเศษ (ตอบได้มากกว่า 1 เพลง)
8. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับสถานที่และสถาบันที่ท่านได้เลือกมาเรียน ท่านมีข้อเสนอแนะหรือต้องการ สิ่งใดเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร
9. ท่านได้รับประโยชน์อะไรจากการเรียนเปียโนบ้าง จากการเรียนเปียโนท่านสามารถประยุกต์ใช้กับบทเพลงที่ท่านชื่นชอบได้อย่างไรและผลจากการเรียนทำให้พัฒนาการในการเล่นเปียโนดีขึ้นเรื่อยๆอย่างไร
10. จากการเรียนการสอนท่านสัมผัสกับการเรียนการสอนที่ท่านพึงพอใจหรือไม่ ท่านมีสิ่งใดที่ท่านอยากเพิ่มเติมในการเรียนการสอนบ้าง
11. จากการเรียนเปียโนของท่านพบว่าในการเรียนเปียโนของผู้ใหญ่มีอุปสรรคและปัญหาอะไรบ้าง

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

1. นางสาวจิตติพร จิตรัตน์สานนท์	อายุ	38	ปี
2. นางสาวสุนิสา ชันโยคม	อายุ	26	ปี
3. นางสาวศศิธร ศิรินทราวุฒิวงศ์	อายุ	25	ปี
4. นางสาววิลาวัลย์ จิวนุพันธ์	อายุ	36	ปี
5. นางสาวกรรณิการ์ เจนนีเฟอร์ ลีสุรพลานนท์	อายุ	35	ปี
6. นายธีรยุทธ เลิศวัฒนารักษ์	อายุ	39	ปี
7. นางณัฐดา พิศสาร	อายุ	40	ปี
8. นางศศิธิดา อภินันท์	อายุ	36	ปี
9. นางสาวนลินี สุทธสุวรรณ	อายุ	36	ปี
10. นายคุณาธิป แสงฉาย	อายุ	37	ปี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล

นางสาวชมพูนุท ศิลวัฒนาวงศ์

วัน เดือน ปีเกิด

วันที่ 24 เมษายน พ.ศ. 2530

สถานที่เกิด

กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

วุฒิการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2549-2552

ดุริยางคศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2554-2557

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรี

36 หมู่ 5 ซอยผู้ใหญ่นวม ถนนชัยพฤกษ์

แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

โทรศัพท์ 081-2781299

E-mail : kaooat_mums@hotmail.com

ที่อยู่ปัจจุบัน